

LITÚRGIA DE LES HORES

PROPI DELS SANTS DE L'ORDE

I
GENER - JULIOL

Pro-manuscripto

Framenors Caputxins
de Catalunya i Balears

Barcelona, 2010

PRESENTACIÓ

D'ençà de l'any 1984, quan la nostra Província va publicar en una edició "Pro Manuscripto" el Propi de la Litúrgia de les Hores, s'han donat, a nivell de l'Església i de l'Orde, qui-sap-les modificacions en el Santoral, i la Família Franciscana s'ha posat d'acord a fixar el que a partir d'ara cal seguir quant a les Solemnitats, a les Festes, a les Memòries (obligatòries) i a les Memòries lliures.

Avui presentem, en dos volums (Gener-Juliol i Agost-Desembre), tot allò que en aquest sentit hem de seguir nosaltres, els Caputxins, i més concretament en la nostra Província. A més, indiquem tot el que afecta a les Germanes Caputxines del II Orde. És quan es posa explícitament "Per al II Orde" o bé "Per a tot l'Orde". Per tant, quan en aquest llibre surt l'expressió "Per a tot l'Orde", no es diu en referència a tot el món i per a tota la Família Franciscana, sinó per als Framenors Caputxins i les Germanes Caputxines de Catalunya i Balears.

En un Apèndix, ens hem permès fer referència a d'altres Sants i Beats relacionats amb la Família

Franciscana, alguns d'ells inclosos ja en el Calendari Romà Universal; altres no, però ens ha semblat que era interessant tenir-los en compte per alguna raó particular, sigui de tradició de l'Orde sigui d'especial relació amb casa nostra.

La present edició és encara provisional, esperant rebre de la Santa Seu la pertinent aprovació d'aquests textos.

Festa de Tots els Sants de l'Orde Franciscà, 29 de novembre de 2010.

Fra Jacint Duran i Boada
Ministre provincial

ÍNDEX GENERAL

Calendari del Propi de l'Orde.....	7-17
Apèndix al Calendari.....	18
Mes de Gener.....	19-54
Mes de Febrer.....	55-72
Mes de Març.....	73-80
Mes d'Abril.....	81-104
Mare del Bon Pastor.....	105-117
Mes de Maig.....	118-186
Mes de Juny.....	187-228
Mes de Juliol.....	229-284
Apèndix, de Gener a Juliol.....	285-308
Salms per als Laudes de les Solemnitats i Festes.....	309s
Salmòdia complementària.....	313-320
Himne i Càntics.....	321-326
Índex alfabètic.....	327-331

CALENDARI DEL PROPI DE L'ORDE
Framenors Caputxins de Catalunya i Balears
Clarisses Caputxines
(“Per al II Orde” o bé “Per a tot l’Orde”)

3 de gener	El Santíssim Nom de Jesús Memòria per a tot l’Orde
5 de gener	Beat Dídac-Josep de Cadis, prevere, del I Orde Memòria
12 de gener	Sant Bernat de Corleone, religiós, del I Orde Memòria
16 de gener	Sants Berard, prevere, i companys màrtirs, del I Orde Memòria per a tot l’Orde
30 de gener	Santa Jacinta Mariscotti, verge, del III Orde Memòria per a tot l’Orde
4 de febrer	Sant Josep de Leonessa, prevere, del I Orde Memòria
6 de febrer	Sants Pere-Baptista, prevere, i companys màrtirs, del I i III Orde Memòria per a tot l’Orde

calendari

- 7 de febrer **Santa Coleta, verge,
del II Orde**
Memòria per a tot l'Orde
- 9 de febrer **Beat Leopold d'Alpandaire,
religiós, del I Orde**
Memòria
- 2 de març **Santa Agnès de Praga, verge,
del II Orde**
Memòria lliure per a tot l'Orde
- 18 de març **Sant Salvador d'Horta,
religiós, del I Orde**
Memòria
- 21 d'abril **Sant Conrad de Parzham,
religiós, del I Orde**
Memòria per a tot l'Orde
- 24 d'abril **Sant Fidel de Sigmaringen,
prevere i màrtir, del I Orde**
Festa
Memòria per al II Orde
- 30 d'abril **Beat Benet d'Urbino, prevere,
del I Orde**
Memòria lliure

Dissabte després del III diumenge de Pasqua

**La Benaurada Verge Maria,
Mare del Bon Pastor**
Festa

8 de maig	Beat Jeremies de Valàquia, religiós, del I Orde <i>Memòria lliure</i>
9 de maig	Santa Caterina de Bologna, verge, del II Orde <i>Memòria per al II Orde</i>
11 de maig	Sant Ignasi de Làconi, religiós, del I Orde <i>Memòria</i>
12 de maig	Sant Leopold Màndiç de Castelnuovo, prevere, del I Orde <i>Memòria per a tot l'Orde</i>
16 de maig	Santa Margarida de Cortona, penitent, del III Orde <i>Memòria per a tot l'Orde</i>
17 de maig	Sant Pasqual Bailon, religiós, del I Orde <i>Memòria per a tot l'Orde</i>
18 de maig	Sant Feliu de Cantalice, religiós del I Orde <i>Festa</i> <i>Memòria lliure per al II Orde</i>
19 de maig	Sant Crispí de Viterbo, religiós, del I Orde <i>Memòria</i>

calendari

20 de maig	Sant Bernardí de Siena, prevere, del I Orde Memòria per a tot l'Orde
24 de maig	Dedicació de la Basílica de Sant Francesc, a Assís Festa per a tot l'Orde
27 de maig	Beat Josep Tous d'Igualada, prevere, del I Orde Memòria
30 de maig	Santa Baptista Varano, verge, del II Orde Memòria per al II Orde
2 de juny	Sant Fèlix de Nicosia, religiós del I Orde Memòria
8 de juny	Beat Nicolau de Gèsturi, religiós, del I Orde Memòria lliure
12 de juny	Beata Florida Cèvoli, verge, del II Orde Memòria lliure per a tot l'Orde
12 de juny	Beata Violant, religiosa, del II Orde Memòria lliure per al II Orde
13 de juny	Sant Antoni de Pàdua, prevere i doctor de l'Església, del I Orde Festa per a tot l'Orde

- 16 de juny **Beats Anicet Koplin, prevere,
i companys màrtirs,
del I Orde**
Memòria lliure
- 26 de juny **Beat Andreu-Jacint Longhin,
bisbe, del I Orde**
Memòria lliure
- 26 de juny **Beat Jaume de Ghazir,
prevere, del I Orde**
Memòria lliure
- 10 de juliol **Santa Verònica Giuliani,
verge, del II Orde**
Festa per a tot l'Orde
- 14 de juliol **Sant Francesc Solano,
prevere, del I Orde**
Memòria lliure per a tot l'Orde
- 15 de juliol **Sant Bonaventura, bisbe
i doctor de l'Església,
del I Orde**
Festa per a tot l'Orde
- 21 de juliol **Sant Llorenç de Bríndisi,
prevere i doctor de l'Església,
del I Orde**
Festa
Memòria per al II Orde
- 23 de juliol **Beata Conegunda, religiosa,
del II Orde**
Memòria lliure per al II Orde

calendari

24 de juliol	Beata Lluïsa de Savoia, religiosa del II Orde Memòria lliure per al II Orde
27 de juliol	Beata Maria-Magdalena Martinengo, verge, del II Orde Memòria lliure Memòria per al II Orde
28 de juliol	Beata Maria-Teresa Kowalska, verge i màrtir, del II Orde Memòria lliure per a tot l'Orde
2 d'agost	La Mare de Déu dels Àngels de la Porciúncula Festa per a tot l'Orde
7 d'agost	Beats Agatàngel i Cassià, preveres i màrtirs, del I Orde Memòria lliure
8 d'agost	El Pare sant Domènec, prevere, fundador de l'Orde dels Predicadors Festa per a tot l'Orde
11 d'agost	La Mare Santa Clara d'Assís, verge Festa Solemnitat per al II Orde

13 d'agost	Beat Marc d'Aviano, prevere, del I Orde Memòria lliure
14 d'agost	Sant Maximilià-Maria Kolbe, prevere i màrtir, del I Orde Memòria per a tot l'Orde
17 d'agost	Santa Beatriu de Silva, verge, del II Orde Festa per al II Orde
18 d'agost	Beats Joan-Lluís, Protasi i Sebastià, preveres i màrtirs, del I Orde Memòria lliure
19 d'agost	Sant Lluís, bisbe, del I Orde Memòria lliure per a tot l'Orde
23 d'agost	Beat Bernat d'Offida, religiós, del I Orde Memòria lliure
25 d'agost	Sant Lluís, rei de França, del III Orde Memòria per a tot l'Orde
2 de setembre	Beat Apol·linar de Posat, prevere i màrtir, del I Orde Memòria lliure
11 de setembre	Beat Bonaventura Gran, religiós, del I Orde Memòria lliure

calendari

17 de setembre	Impressió dels Estigmes del Nostre Pare sant Francesc Festa per a tot l'Orde
18 de setembre	Sant Josep de Copertino, prevere, del I Orde Memòria per a tot l'Orde
19 de setembre	Sant Francesc-Maria de Camporosso, religiós, del I Orde Memòria
22 de setembre	Sant Ignasi de Santhià, prevere, del I Orde Memòria
23 de setembre	Sant Pius de Pietrelcina, prevere, del I Orde Memòria per a tot l'Orde
23 de setembre	Troballa del cos de santa Clara d'Assís Memòria lliure per al II Orde
26 de setembre	Beats Aureli de Vinalesa, prevere, i companys màrtirs, del I Orde Memòria
28 de setembre	Beat Innocenci de Berzo, prevere, del I Orde Memòria lliure

4 d'octubre	El Nostre Pare sant Francesc, diaca, fundador dels Tres Ordes <i>Solemnitat per a tot l'Orde</i>
13 d'octubre	Sant Serafí de Montegranaro, religiós, del I Orde <i>Memòria</i>
14 d'octubre	Beat Honorat Kozminski de Biala, prevere, del I Orde <i>Memòria lliure</i>
19 d'octubre	Sant Pere d'Alcàntara, prevere, del I Orde <i>Memòria lliure per a tot l'Orde</i>
22 d'octubre	Beata Josefina Leroux, verge i màrtir, del II Orde <i>Memòria lliure per al II Orde</i>
23 d'octubre	Sant Joan de Capestrano, prevere, del I Orde <i>Memòria per a tot l'Orde</i>
25 d'octubre	Beates Maria-Jesús Macià i Ferragut, verge, i companyes màrtirs, del II Orde <i>Memòria lliure per a tot l'Orde</i>
30 d'octubre	Dedicació de la pròpia església <i>Solemnitat</i>
31 d'octubre	Beat Àngel d'Acri, prevere, del I Orde <i>Memòria lliure</i>

calendari

8 de novembre	Beat Joan Duns Scot, prevere, del I Orde
	Memòria lliure per a tot l'Orde
14 de novembre	Sants Nicolau Tàveliç, prevere, i companys màrtirs, del I Orde
	Memòria per a tot l'Orde
17 de novembre	Santa Elisabet d'Hongria, patrona de l'Orde Franciscà Seglar
	Festa per a tot l'Orde
18 de novembre	Beata Salomé de Cracòvia, verge, del II Orde
	Memòria lliure per al II Orde
19 de novembre	Santa Agnès d'Assís, verge, del II Orde
	Memòria per al II Orde
25 de novembre	Commemoració de Tots els Difunts de l'Orde Franciscà
	Memòria per a tot l'Orde
26 de novembre	Sant Leonard de Porto Maurizio, prevere, del I Orde
	Memòria per a tot l'Orde
27 de novembre	Beat Ramon Llull, màrtir, del III Orde
	Memòria
	A Mallorca: Festa

28 de novembre	Sant Francesc-Antoni Fasani, prevere, del I Orde Memòria per a tot l'Orde
28 de novembre	Sant Jaume de La Marca, prevere, del I Orde Memòria lliure per a tot l'Orde
29 de novembre	Tots els Sants de l'Orde Franciscà Festa per a tot l'Orde
2 de desembre	Beata Maria-Àngela Astorch, verge, del II Orde Memòria lliure Memòria per al II Orde Festa a Barcelona (Caputxines)
8 de desembre	La Concepció Immaculada de santa Maria, Verge, Patrona i Reina de l'Orde Franciscà Solemnitat

calendari

APÈNDIX

Referència a d'altres Sants i Beats relacionats amb la Família Franciscana

4 de gener	Beata Àngela de Foligno, religiosa, del III Orde
27 de gener	Santa Àngela Mèrici, verge, del III Orde
23 d'abril	B. Gil d'Assís, religiós, I Orde
28 d'abril	Beat Luquesi, del III Orde
4 de maig	Beat Ceferí Giménez "El Pelé", màrtir, del III Orde
13 de maig	Sant Pere Regalat, prevere, del I Orde
22 de juny	Sants Joan Fisher, bisbe, i Tomàs More, màrtirs del III Orde
4 de juliol	Santa Isabel de Portugal, princesa de Catalunya-Aragó, del III Orde
23 de juliol	Santa Brígida, religiosa, del III Orde
4 d'agost	Sant Joan-Maria Vianney, prevere, del III Orde
16 d'agost	Sant Roc de Montpeller, del III Orde
21 d'agost	Sant Pius X, papa, del III Orde
11 d'octubre	Beat Joan XXIII, papa, III Orde

gener: 3

MES DE GENER

Dia 3 de gener

EL SANTÍSSIM NOM DE JESÚS

Memòria per a tot l'Orde

El Santíssim Nom de Jesús fou invocat pels fidels des del principi de l'Església; però fins al segle XIV no va començar a ser venerat en les celebracions litúrgiques. Foren sant Bernardí de Siena i els seus deixebles els qui varen propagar-lo per Itàlia i per Europa. La seva festa litúrgica fou introduïda en el segle XVI. L'any 1530 Climent VII va concedir a l'Orde dels Framenors la celebració de l'ofici litúrgic del Nom de Jesús.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el gloriós Nom de Jesús, que està per damunt de tot altre nom.

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

gener: 3

Ofici de lectura

SALMÒDIA

Ant. 1. Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós,
el vostre nom per tota la terra!

Salm 8

Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós, *
el vostre nom per tota la terra!

La majestat que teniu dalt del cel, *
els infants més petits ja la canten:
«Heu fet del firmament un baluard *
que detura el rebel i l'enemic.»

Quan miro el cel que han creat les mans vostres *
la lluna i els estels que hi heu posat,
jo dic: «¿Què és l'home, perquè us en recordeu, *
què és un mortal, perquè li doneu autoritat?

Gairebé l'heu igualat als àngels, *
l'heu coronat de glòria i de prestigi,
l'heu fet rei de les coses que heu creat, *
tot ho heu posat sota els seus peus: ---

gener: 3

ramades de vedells i d'ovelles, *
fins i tot els animals de la selva,
l'ocell que vola i els peixos del mar, *
i tot el que segueix els camins dels oceans.»

Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós, *
el vostre nom per tota la terra!

Ant. Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós, el
vostre nom per tota la terra!

Ant. 2. Tothom, al cel, a la terra i sota la terra,
doblegui el genoll al nom de Jesús.

Salm 18

El cel parla de la glòria de Déu, *
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre, es transmeten el missatge,*
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules, *
sense que ningú els senti la veu,
la seva crida s'escampa a tota la terra, *
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Ha posat dalt del cel un pavelló per al sol, *
i el sol en surt, com un espòs de la cambra;
radiant com un atleta, corre pel camí. † ..../..

gener: 3

surt a un extrem del cel,
i se'n va fins a l'altre; *
res no s'escapa de la seva escalfor.

És perfecta la llei del Senyor, *
i l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa, *
dóna seny als ignorants.

Els preceptes del Senyor són planers, *
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents, *
il·luminen els ulls.

Venerar el Senyor és cosa santa, *
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos, *
tots són justíssims.

Són més desitjables que l'or fi, †
més que l'or a mans plenes; *
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

El vostre servent està prompte *
a guardar-los amatent;
però, ¿qui s'adona de les pròpies errades? *
Disculpeu el que em passa inadvertit. ---

gener: 3

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, *
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible, *
i net d'una gran culpa.

Les paraules que em surten dels llavis *
i els pensaments que el meu cor medita,
que us siguin agradables, Senyor, *
penyal meu, redemptor meu.

Ant. Tothom, al cel, a la terra i sota la terra,
doblegui el genoll al nom de Jesús.

Ant. 3. Enalтиu el Senyor, proclameu el seu nom;
recordeu que el seu nom és excels.

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,*
el món i tots els qui l'habiten.
Li ha posat els fonaments dins els mars, *
i les bases, a les fonts dels rius.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? *
¿Qui pot estar-se al recinte sagrat?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, †
que no confia en els déus falsos,*
ni jura per ganes d'enganyar. ---

gener: 3

Rebrà benediccions del Senyor, *
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor *
per veure-us de cara, Déu de Jacob.

Portals, alceu les llindes; †
engrandiu-vos, portalades eternes, *
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria? †
És el Senyor, valent i poderós, *
és el Senyor, victoriós en el combat.

Portals, alceu les llindes; †
engrandiu-vos, portalades eternes, *
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria? †
És el Senyor, Déu de l'univers, *
és aquest el rei de la glòria.

Ant. Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom;
recordeu que el seu nom és excels.

V. Lloaré sempre el vostre nom.

R. I recordaré en la pregària els vostres favors.

LECTURA PRIMERA

Del llibre dels Fets dels Apòstols

3, 1-16

Déu ha glorificat el seu Fill Jesús

Pere i Joan pujaven al temple a mitja tarda per pregar. En aquells moments portaven un home invàlid de naixement, que deixaven cada dia a una entrada del temple anomenada “Porta Bonica”, per demanar caritat als qui entraven al temple. L’home, en veure que Pere i Joan anaven a entrar, els demanà caritat.

Pere, amb Joan, fixà els ulls en ell i li digué: “Mira’ns!”

L’home se’ls mirà, esperant que li donarien alguna cosa, i Pere li digué: “No tinc plata ni or, però et dono el que tinc: En el nom de Jesucrist, el Natzarè, alça’t i camina!”

Pere li agafà la mà dreta i l’aixecà. A l’instant les plantes dels peus i els turmells se li enfortiren, es posà dret d’un salt, i caminava, i entrà amb ells al temple caminant i saltant i lloant Déu.

Tot el poble el veié com caminava i lloava Déu, i n’estaven meravellats: no s’explicaven què li podia haver passat, perquè tothom el coneixia, i sabien que era l’home que seia demanant caritat a la Porta Bonica del temple.

gener: 3

Com que aquell home no se separava d'ells, tot el poble, entusiasmat, va córrer al seu darrere cap al pòrtic de Salomó.

Pere aleshores es dirigí al poble amb aquestes paraules: “Israelites, ¿per què ens mireu així tan estranyats? ¿Us penseu que és pel nostre propi poder o per la nostra santedat que hem fet caminar aquest home? El Déu d’Abraham, d’Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vaü entregar i vaü negar, quan Pilat creia que l’havia de deixar lliure. Ell era l’innocent i el sant, però vosaltres el vaü negar i vaü demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l’ha ressuscitat d’entre els morts. Nosaltres en som testimonis. I per la fe en el seu nom, Jesús ha restablert aquest home que ara veieu i que tots coneixeu; sí, aquesta fe l’ha curat, tal com vosaltres podeu comprovar.

RESPONSORI

Lc 1,31; Mt 1,21; Lc 2,21

R. Tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. * Ell salvarà dels pecats el seu poble.

V. Li posaren el nom de Jesús: era el nom que havia indicat l’àngel abans que el concebés la seva mare. * Ell salvarà dels pecats el seu poble.

LECTURA SEGONA

Del llibre *De Evangélio aetérno*, de sant Bernardí de Siena, prevere
(Sermó 49, art 1)

*El Nom de Jesús, que ens fa fills de Déu,
és el gran fonament de la nostra fe*

Aquest és aquell Nom santíssim, tan desitjat pels antics patriarques, esperat amb tanta ànsia, confessat amb tants gemecs, invocat amb tants sospirs, demanat amb tantes llàgrimes; però donat misericordiosament en el temps de la gràcia.

Amagueu, Senyor, us prego, el nom del poder, no se senti el nom del càstig, s'aturi el nom de la justícia; però doneu-nos, Senyor, això sí, el nom de la misericòrdia, soni el Nom de Jesús a les meves orelles, perquè veritablement *la vostra veu és dolça i la vostra cara, bonica*.

El Nom de Jesús, que ens fa fills de Déu, és el gran fonament de la nostra fe. Puix la fe de la nostra religió catòlica consisteix en el coneixement de Jesucrist, que és la llum de l'ànima, la porta de la vida i el fonament de l'eterna salvació.

Si algú no té aquesta fe, o l'ha perduda, camina a les fosques per les tenebres de la nit, o va perillósament amb els ulls clucs, i, encara que estigui dotat de gran

gener: 3

saviesa, és com si seguís un guia cec, car per comprendre els secrets celestials només es val del seu intel·lecte, o bé s'escarrassa a edificar la seva casa sense pensar en els fonaments, o com si volgués entrar a la casa pel sostre, sense passar per la porta.

Aquest fonament és Jesús. Ell és la llum i la porta. Ell, volent ensenyar el camí als equivocats, ofereix la llum de la fe a tothom, a fi que el Déu desconegut pugui ser buscat; el buscat, cregut; i el cregut, trobat. Aquest fonament sosté l'Església, edificada en el Nom de Jesús.

El Nom de Jesús és llum dels predicadors, perquè fa anunciar i escoltar la seva paraula amb la seva esplendor lluminosa. ¿I quina creus que és la causa que la llum tan gran i tan sobtada i fervent d'aquesta fe s'hagi escampat per tot el món, sinó perquè ha estat predicat Jesús? ¿No és pel gust i la llum d'aquest Nom que Déu *ens ha cridat a la seva llum admirable*? Dels qui aquesta llum ha il·luminat i en ella veuen la llum, n'ha dit amb raó l'Apòstol: *En altre temps vosaltres éreu foscors, però ara, que esteu en el Senyor, sou llum; viviu com els qui són de la llum.*

Oh benaurat Nom ple de glòria, de gràcia, d'amor i de virtut! Per tu els pecats són perdonats; els adversaris, vençuts; els febles, enfortits; i els qui pateixen són alliberats i alegrats! Tu ets honor dels qui creuen, doctor dels qui prediquen, fortaleza dels qui treballen i sosteniment dels qui defalleixen.

gener: 3

Amb el fervor i la calor del teu foc, els desigs flamegen, les pregàries s'encenen, les ànimes contemplatives s'embriaguen, i tots aquells que ja triomfen a la glòria gràcies a tu són glorificats.

Us demanem, oh bon Jesús, pel vostre Nom santíssim, que ens feu compartir amb tots ells la joia del vostre regne sempitern.

RESPONSORI

Salm 5,12; 88,16

R. S'alegraran els qui es refugien en vós, Senyor, ho celebraran per sempre; empareu-los, que puguin celebrar-ho. * Els qui estimen el vostre nom.

V. Senyor, caminaran a la llum de la vostra mirada, i tot el dia celebraran el vostre nom. * Els qui estimen el vostre nom.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

SALMÒDIA

Ant. 1. Tot jo tinc set del vostre nom, Senyor.

Els salms i el càntic, del diumenge de la setmana I.

gener: 3

Ant. 2. És beneït el vostre nom. Glòria i lloança per sempre.

Ant. 3. Joves i noies, infants i vells, que tots lloïn el nom del Senyor, l'únic nom que excel·leix sobre tot altre.

LECTURA BREU

Fets 4, 12

La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.

RESPONSORI BREU

Sir 51, 15; Salm 9. 3

R. Lloaré sempre el vostre nom * I recordaré en la pregària els vostres favors. Lloaré.

V. Saltaré de goig i ho celebraré, cantaré al vostre nom, oh Altíssim. * I recordaré. Glòria. Lloaré.

Càntic de Zacaries, ant. Decidí de sacrificar-se ell per salvar el poble, i fer-se un nom famós.

PREGÀRIES

Germans: Preguem Jesús, que és benèvol i humil de cor, i diguem-li:

Rei d'amor, tingueu pietat.

gener: 3

Jesús, en qui habita la plenitud de la divinitat,
- feu-nos participar de la vostra natura divina.

Jesús, en qui hi ha tots els tresors de la saviesa i de la ciència,
- reveleu-nos, per mitjà de l'Església, la multiforme saviesa de Déu.

Jesús, en qui el Pare s'ha complagut,
- feu que perseverem a escoltar la vostra paraula.

Jesús, tots hem participat de la vostra plenitud,
- comuniquem-nos abundantament la gràcia i la veritat del Pare.

Jesús, font de vida i de santedat,
- feu que, per l'amor, arribem a ser sants i purs.

En celebrar el santíssim Nom de Jesús, acabem la nostra pregària amb les paraules que ell mateix ens va ensenyar: Pare nostre.

Oració

Oh Déu, el vostre Fill únic, l'heu constituït Salvador del llinatge humà, i li heu posat per nom Jesús. Vós, que sou bo, doneu-nos el goig de contemplar-lo dalt del cel,

gener: 3

a nosaltres que venerem el seu nom a la terra. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

SALMÒDIA

Ant.1. Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, i exaltem plegats el seu nom.

Salm 45

Déu ens és un castell de refugi. *
una defensa ferma en hores de perill.
No temem res, quan se somou la terra, *
quan les muntanyes s'enfonsen dins el mar.

Ja poden bramular i escumejar les onades, *
i, al seu embat, estremir-se les muntanyes:
El Senyor de l'univers és amb nosaltres, *
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, *
la mansió més sagrada de l'Altíssim.

Déu hi és al mig, es manté ferma, *
Déu la defensa abans que apunti el dia;
si s'amotinen les nacions i es revolten els reis, *
fa esclatar el seu tro, i la terra es desfà. ---

gener: 3

El Senyor de l'univers és amb nosaltres, *
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Veniu, mireu les gestes del Senyor, *
les meravelles que fa sobre la terra.
A tot arreu ha fet cessar els combats, †
ha trencat els arcs i trossejat les llances, *
ha tirat al foc els escuts.

Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu; *
jo domino els pobles, domino el món.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres, *
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Ant. Tots amb mi gloriïqueu el Senyor, i exaltem
plegats el seu nom.

Ant. 2. Us oferiré una víctima d'acció de gràcies,
invocant el vostre nom.

Salm 115

Crec amb tot el cor, tot i que deïa:
«Que en sóc, de dissortat», †
tot i que deïa, veient-me perdut: *
«Els homes, tots enganyen». ---

gener: 3

¿Com podria retornar al Senyor *
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom, alçaré el calze *
per celebrar la salvació.
Compliré les meves promences, *
ho faré davant del poble.

Al Senyor li voldria *
la mort dels qui l'estimen.
Ah, Senyor, sóc el vostre servent, †
ho sóc des del dia que vaig néixer. *
Vós em trencàreu les cadenes.

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, *
invocant el vostre nom,
compliré les meves promences, *
ho faré davant del poble,
als atriis de la casa del Senyor, *
al teu bell mig, Jerusalem.

Ant. Us oferiré una víctima d'acció de gràcies,
invocant el vostre nom.

Ant. 3. Tots els pobles, que heu creat, vindran a fer-
vos homenatge, i glorificaran el vostre nom.

gener: 3

Càntic: Fl 2, 6-11

Jesucrist, que era de condició divina, †
no es volgué guardar gelosament
la seva igualtat amb Déu *
sinó que es va fer no-res,
fins a prendre la condició d'esclau.

Havent-se fet semblant als homes *
i començant de capténir-se
com un home qualsevol,
s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort *
i una mort de creu.

Per això Déu l'ha exalçat †
i li ha concedit aquell nom *
que està per damunt de tot altre nom,
perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, *
doblegui el genoll al nom de Jesús,
i tots els llavis reconeguin *
que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Ant. Tots els pobles, que heu creat, vindran a fer-vos homenatge, i glorificaran el vostre nom.

gener: 3

LECTURA BREU

2Te 1, 11-12

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

RESPONSORI BREU

Salm 33, 4; 98, 3

R. Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, * I exaltem plegats el seu nom. Tots amb mi.

V. Que reconeguim el vostre nom, gran i terrible: és un nom sant. * I exaltem. Glòria. Tots amb mi.

Càntic de Maria, ant. El Totpoderós obra en mi meravelles, i el seu nom és sant.

PREGÀRIES

Germans: Preguem Jesús, repòs de les ànimes, i diguem-li:

Rei d'amor, tingueu pietat.

gener: 3

Jesús, rei i centre de tots els cors, que ens estimeu amb amor etern i misericordiosament ens atraieu cap a vós,

- renoveu amb nosaltres la nova aliança.

Jesús, pau i reconciliació nostra, que ens transformeu en homes nous i, per la vostra creu, destruïu els odis,

- faciliteu-nos l'accés al Pare.

Jesús, que sou la nostra vida i resurrecció, el consol dels afeixugats i el repòs de les ànimes,

- atraieu els pecadors cap a vós.

Jesús, fet obedient fins a acceptar la mort, pel vostre gran amor,

- concediu als nostres difunts la pau i el goig sempitern.

En celebrar el santíssim Nom de Jesús, acabem la nostra pregària amb les paraules que ell mateix ens va ensenyar: Pare Nostre.

Oració

Oh Déu, el vostre Fill únic, l'heu constituït Salvador del llinatge humà, i li heu posat per nom Jesús. Vós, que sou bo, doneu-nos el goig de contemplar-lo dalt del cel, a nosaltres que venerem el seu nom a la terra. Per nostre Senyor Jesucrist.

gener: 5

Dia 5 de gener

BEAT DÍDAC-JOSEP DE CADIS, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria

Fra Dídac-Josep (de família, Josep-Francesc López-Caamaño) nasqué a Cadis l'any 1743 i féu la professió en l'Orde dels Framenors Caputxins el 1759. Una vegada consagrat sacerdot, exercí l'ofici de predicador per tota Espanya, sobretot a Andalusia, amb gran profit espiritual. Era considerat l'apòstol de la misericòrdia. Sabé unir admirablement l'acció i la contemplació, i es mostrà sempre un gran amant de la creu. Morí a Ronda l'any 1801. Fou beatificat per Lleó XIII l'any 1894.

Comú de pastors o bé d'homes sants: per religiosos.

Ofici de lectura

SEGONA LECTURA

De les cartes del beat Dídac-Josep al seu director espiritual Francesc-Xavier González
(El director perfecto y el dirigido santo, Sevilla 1901, pp.126. 210. 280. 287)

gener: 5

Anhelo tenir un tracte altíssim amb Déu

¿Seré tan afortunat, pare de la meva ànima, d'obtenir el cent per u en aquest món i fer que triomfi la santa creu i Aquell que hi és humilment clavat? ¿Poden venir dies en què aquest monstre de malícia que sóc jo estimi el seu Déu i aconseguixi que tot el món l'estimi?

Els pecats del poble no deixen mai d'aclaparar-me; sens dubte, perquè no conec els meus, que són gravíssims. Pensant això em trobava un dia al cor amb la comunitat com volent treure'm de sobre aquest pes. I heus aquí que se'm presentà el pensament, viu i fort, que era obligació meva expiar-los, tot recordant allò que el Senyor Jesucrist féu i sofrí, Ell que era just, pels pecats d'altri, que carregà damunt seu. Sota aquest pes acostumo a sentir-me aclaparat quan sobrevenen desgràcies temporals al poble.

Quina fiblada més forta no representa per a mi l'expressió que tant em repetiu en les vostres cartes: que sóc cridat a ser "caputxí, missioner i sant". No puc pas llegir-ho sense que tot el meu interior es commogui amb una dolça però estranya força. Això és com un clau que tothora em punxa sense ferir-me i m'acompanya en tota ocasió i circumstància. M'ho dieu inspirat per Déu, sense haver-vos jo manifestat mai els prodigis que motivaren i acompanyaren la meva vocació.

El meu cor rebenta per poder ser tot de Déu i complir el seu beneplàcit, és a dir, per no mancar gens

gener: 5

ni mica en allò que el Senyor vol de mi. Per això, quan sento o m'imagino que se'm censura per la meva actuació, o me la discuteixen o me la tiren en cara, tota la meva angoixa és pensar: "Jo he faltat a allò que Déu vol de mi; ells ho saben, i jo no". Si alguna vegada temo, miserable com sóc, de caure en desgràcia dels poderosos, sense gaire esforç em sembla poder-ho superar.

Però si m'adono que he faltat en algun detall al que Déu vol i disposa de mi, llavors sembla que el meu cor refusi el consol. Pròpiament no em contorbo ni m'inquieto, però sí que sento una angoixa tan íntima i pregona que deu ser ella la que debilita les meves forces més que no pas els treballs corporals. Tota la meva ànsia és complir tot allò que Déu ha disposat de mi. En una paraula, pare del meu cor i de la meva ànima, sospiro ésser en tot això una perfecta imatge de Jesucrist, el meu Senyor, perquè llavors ho seria en tot.

Anhelo tenir un tracte íntim, familiar i altíssim amb Déu, encara que fos àrid, amarg i poc afalagador. Voldria fer prodigis admirables en el món! Voldria passar les nits pregant, sense necessitat de dormir! Voldria que es convertissin tots aquells a qui parlo o esguardo! Voldria..., no sé quantes coses! Crec que un dels majors turments dels sants ha estat aquesta insaciabilitat del cor en veure que hom no pot fer tot el que desitja per la glòria de Déu.

gener: 5

RESPONSORI

2C 5, 14.20-21

R. Nosaltres fem d'ambaixadors de Crist i és com si Déu us exhortés a través nostre: us demanem en nom de Crist, reconcilieu-vos amb Déu. * L'amor que el Crist ens té ens obliga.

V. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu. * L'amor que el Crist ens té ens obliga.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Us donaré pastors segons el meu cor, que us guiaran amb ciència i doctrina.

Oració

Oh Déu, que atorgàreu al beat Dídac-Josep la saviesa dels sants i li encomanàreu la salvació del poble: concediu-nos, per la seva intercessió, d'assaborir tot allò que és bo i just i de fer conèixer a tothom les insondables riqueses de Crist. Ell, que amb vós viu i regna.

gener: 5 i 12

Vespres

Càntic de Maria, ant. Anunciaré el vostre nom als meus germans i us lloaré enmig del poble.

Dia 12 de gener

SANT BERNAT DE CORLEONE, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria

Fra Bernat (de família, Felip Latini) nasqué a Corleone (Sicília), l'any 1605. De jove era d'esperit violent, prompte a la baralla. Convertit, ingressà als Framenors Caputxins l'any 1632. Lliurat del tot a Déu, s'esforçà per configurar-se a Crist crucificat amb una caritat heroica i amb dignes fruits de penitència. Va morir a Palermo el 1667 i fou beatificat per Climent XII el 15 de maig de 1768, i canonitzat per Joan-Pau II el 10 de juny de 2001.

Comú d'homes sants.

Ofici de Lectura

LECTURA SEGONA

D'un sermó de sant Bonaventura, bisbe
(Opera omnia IX, pp. 463-470)

Fem penitència i patim amb Crist

La creu, de si horrible, sobretot abans de la passió de Crist, ha de ser estimada perquè vivifica la nostra existència. Tothom anhela i desitja la vida perenne. No hi ha ningú tan estrany que no la desitgi i no la busqui. També els dolents la cerquen, però indugudament, car volen gaudir-ne sense deixar els mals hàbits i pecats.

No és aquest el camí que duu a la vida eterna, germans estimats, sinó el que passa pel pont aixecat per Crist, és a dir, la creu, camí que és lluita i victòria sobre els enemics.

La creu, des de fora, espanta; però considerada i vista des de dintre, és fins i tot desitjable. Vista de lluny, sembla l'arbre de la mort; vista de prop, per qui penetra el seu misteri, apar com l'arbre de la vida a causa d'Aquell que hi fou penjat. De llavors ençà, produeix gràcia, com afirma sant Pau als Romans: *El preu del pecat és la mort, però la gràcia de Déu és la vida eterna*. Es tracta, per tant, de l'arbre de la gràcia

gener: 12

vivificant pel qual ens renovem en Crist mitjançant les aigües de la gràcia penitencial.

¿Quina classe d'arbre és aquest que pot transportar l'home de l'aridesa a la frondor, de la mort a la vida? Aquest arbre és la creu de Crist. ¿Per què patí el Fill de Déu pels homes i no pels àngels? Perquè l'home és capaç de fer penitència, i l'àngel no. L'home és aquell arbre que dóna fruit quan rep el manteniment de l'aigua, és a dir, de la gràcia penitencial.

I com que la creu és portadora de gràcia vivificant, nosaltres, que morim tantes vegades com pequem, hem d'abraçar-la, fer penitència i patir amb Crist. *Ja que Crist ha sofert en el seu cos, armeu-vos també vosaltres d'aquest convenciment*, com diu sant Pere. De no fer penitència, no veig pas com podrem respondre a l'hora del judici.

Si vols donar fruit espiritual, has de morir a la carn. Llegim en l'Evangelí de Joan: *Si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol; però si mor, dóna molt de fruit.*

Així, doncs, si volem aconseguir els fruits de l'arbre de la vida juntament amb Crist, que morí crucificat, també nosaltres hem de ser crucificats juntament amb ell.

Estimats, qui vulgui trobar el Senyor, ha d'acostar-se a la creu. Qui abandona la creu, primer ha abandonat el Senyor. El qui es deleix per la creu i pel Senyor,

gener: 12

certament el trobarà en ella, i no se'n tornarà pas amb les mans buides, car d'ella raja la font de la gràcia.

RESPONSORI

Rom 12, 1-2

R. Per l'amor entranyable que Déu ens té us demano, germans, que li oferiu tot el que sou com una víctima viva, santa i agradable. * Això ha de ser el vostre culte veritable.

V. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses perquè pugueu conèixer quina és la voluntat de Déu i reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte. * Això ha de ser el vostre culte veritable.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Beneït sigui Déu que ens elegí perquè en la caritat fóssim sants i irrepressibles als seus ulls.

Oració

Oh Déu, que ens heu proposat sant Bernat de Corleone com a model admirable de penitència i de virtuts cristianes: feu que també nosaltres, plens del

gener: 12 i 16

fervor del vostre Esperit, ens mantinguem fermes en la fe i siguem promptes a fer el bé. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i em segueixi.

Dia 16 de Gener

SANTS BERARD, PREVERE, I COMPANYS, MÀRTIRS, DEL I ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Uns deixebles de sant Francesc van marxar l'any 1219 cap a Espanya, per tal d'anunciar l'Evangelí als mahometans. Fets presoners, els portaren al Marroc, on no paraven de predicar. Empresonats, altra volta, a la ciutat de Marràqueix, foren encadenats i torturats, i finalment, l'any 1220, condemnats pel rei a la pena capital. Eren: Fra Berard, Fra Pere, Fra Acursi, Fra Adjutó i Fra Otó.

Comú de diversos màrtirs.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De la Crònica dels Ministres Generals de l'Orde dels Framenors

(*Analecta Franciscana, III, pp. 15-19*)

Tot ho renunciem per posseir el Crist

Sant Francesc, segons voluntat de Déu, va enviar sis frares molt bons al regne del Marroc, per a predicar-hi la fe catòlica als infidels.

Quan arribaren al regne d'Aragó, Fra Vital es va posar greument malalt, i, per no retardar massa aquella empresa divina, va manar als altres cinc que, d'acord amb la voluntat de Déu i del Pare sant Francesc, marxessin cap al Marroc.

Els bons frares, obeint Fra Vital, van marxar a Coïmbra, i des d'allí, dissimulant l'hàbit, anaren a Sevilla, que es trobava en poder dels sarraïns.

Un bon dia, molt enfervorits i sense cap guia, arribaren a la mesquita, el temple mahometà. Quan volien entrar-hi, no ho van permetre els sarraïns, que es van indignar molt, escridassant-los i apallissant-los.

Quan foren portats al palau, van dir al rei que eren ambaixadors, enviats pel Rei de reis, el Senyor

gener: 16

Jesucrist. Explicaren les veritats de la doctrina catòlica al monarca, proposant-li de convertir-se i batejar-se com a cristià. El rei es va enfurismar moltíssim i va manar que els tallessin el cap; però després, escoltant el consell dels ancians, els va enviar al Marroc, tal com ells desitjaven.

Quan arribaren a la ciutat, començaren tot seguit a predicar, al bell mig de la plaça, als sarraïns que volien escoltar-los; però aviat se n'assabentà el rei, i els va fer tancar a la presó, on passaren vint dies sense menjar ni beure, sostinguts solament per la força divina. Llavors el sobirà els va cridar; però, quan va veure que encara seguien proclamant amb tota valentia la fe catòlica, es va enrabiar tant, que va manar que fossin separats en diverses cases, torturats i assotats cruelment. Aleshores els seus malvats servents van lligar de mans i peus els bons frares, i els arrossegaren per terra, amb cordes lligades al coll, fins a deixar al descobert les seves vísceres; després els tiraren oli i vinagre bullents a les ferides, i els llançaren damunt de trossos de vidre. Així els van turmentar, durant tota la nit, una trentena de ferotges sarraïns.

Malgrat tot, el monarca marroquí no s'apaivagava, i va manar que portessin els frares a la seva presència.

Tot plens de nafres sagnants, despullats, descalços, i amb les mans lligades, foren portats davant seu.

gener: 16

Quan va veure que encara perseveraven fermes en la seva fe, va fer portar algunes dones, i els digué:

“Convertiu-vos a la nostra fe, i us donaré aquestes dones per mullers, i molts diners; així sereu honorats en el meu regne”.

Els benaurats màrtirs li van respondre:

“No volem, no, les dones ni els diners, sinó que tot ho renunciem per posseir el Crist.”

Llavors el rei, més enfurismat que mai, agafant una espasa els obrí el cap pel mig, un després de l'altre; tres espases va fer malbé en aquesta ferotge i cruel tasca, matant-los tots amb les seves pròpies mans.

RESPONSORI

R. Els sants de Déu, morint pel nom de Crist, no tenien cap por dels turments dels seus botxins. * Puix es feien hereus de la casa del Pare.

V. Per amor a Déu entregaren els seus cossos als suplicis. * Puix es feien hereus de la casa del Pare.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Perquè ens estima, ens visitarà un Sol que ve del cel, per il·luminar, per mitjà

gener: 16

dels seus sants màrtirs, els qui viuen a la fosca i a les ombres de la mort.

Oració

Oh Déu, que heu consagrat els inicis de l'Orde Franciscà amb el martiri gloriós dels vostres sants màrtirs Berard i els seus companys: feu que, així com ells no dubtaren de morir per vós, també nosaltres tinguem la valentia de confessar-vos. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria. Ant. Els homes sants vessaren pel Senyor una sang gloriosa, van estimar Crist durant la vida, van imitar-lo en la mort, i han merescut la corona del triomf.

Dia 30 de gener

**SANTA JACINTA MARISCOTTI, VERGE,
DEL III ORDE**

Memòria per a tot l'Orde

Jacinta nasqué d'una família romana (Mariscotti-Orsini) a prop de Viterbo, l'any 1585. Inscrita des de la seva adolescència entre les germanes terciàries, anava retardant el canvi de costums, fins que, amb motiu d'una greu malaltia, va abandonar completament les vanitats del món. Castigava el seu cos amb fortes penitències, i es dedicava a la pràctica de les obres de beneficència, mereixent que Déu l'enriquís amb carismes celestials. Morí a Viterbo l'any 1640.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De l'Exposició de sant Joan Crisòstom, bisbe, sobre els Salmes

(Salm 6: Collectio Ss. Ecclesiae Patrum III, p. 73; De poenitentia, vol. bb 21, p. 581)

gener: 30

Manifestem la nostra conversió amb obres penitencials

Aquest és el fruit de la penitència, aquest és el benefici de les llàgrimes. L'home penedit no es deixa portar per les passions. Això és el que hem de fer: refusar l'amistat de qualsevol persona que ens tempti, encara que sigui un príncep. No hi ha res més vil que l'home esclavitzat pel vici, encara que porti la investidura reial; en canvi, podríem dir que no hi ha ningú millor que un esclau, quan és veritablement virtuós.

El Senyor escolta la veu del meu plor. No diu: «Escolta la meua veu» simplement, sinó: *la veu del meu plor*. Mira, doncs, com diu clarament *veu i plor*; diu *veu*, no per la intensitat del crit, sinó per l'afecte; i *plor*, no solament per les llàgrimes que brollen dels ulls, sinó també per les que brollen de l'ànima.

Aquell que fa penitència, i és escoltat per Déu, també pot obtenir un altre bé: fer canviar els mals costums dels viciosos. *Els enemics, confosos i desfets, tornaran enrere en un instant.* Aquestes paraules són molt útils, puix mouen al penediment, a la penitència, a la conversió. Els qui van malament, si s'avergonyeixen i es penedeixen, canvien de vida. Així mateix, si veiéssim un home a punt de caure en un precipici o lloc abrupte, el parariem, dient-li: «¿On vas? ¿No veus el precipici que hi ha davant teu?» De la mateixa manera convé que

els dolents facin marxa enrere, així com un cavall desbocat, si no es para, acabarà estimbant-se.

Per tant, estimats germans, hem d'acollir la penitència, que és medicina per a la salvació, puix és un remei que cura els nostres pecats. No és la penitència que es predica de paraula, sinó la que es practica amb les obres; la que brolla del cor i esborra les faltes.

Puix diu: *Renteu-vos fins que quedeu nets. Traieu-me de davant dels ulls tot el mal que feu.* ¿Què vol dir aquesta redundància de mots? ¿És que les paraules *traieu-me el mal que feu* no eren suficients? Doncs, ¿per què hi afegeix *de davant dels ulls*? Perquè d'una manera veuen els ulls dels homes, i d'una altra els de Déu: *L'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.* No adultereu gens la penitència -diu-, ans manifesteu davant dels meus ulls, que tot ho veuen, els fruits de la penitència.

RESPONSORI

1C 7, 34; Salm 72, 26

R. La noia o la dona no casada * Pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit.

V. Déu serà per sempre la seva possessió. * Pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit.

gener: 30

Oració

Oh Déu, que ens heu donat en la verge santa Jacinta Mariscotti, abrusada d'amor a vós, un model de mortificació: feu, per la seva intercessió, que ens dolguem dels nostres pecats i perseverem en el vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

febrer: 4

MES DE FEBRER

Dia 4 de febrer

SANT JOSEP DE LEONessa, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria

Fra Josep (de família, Eufrani Desideri) nasqué a Leonessa (Abruzzi) l'any 1556. Ingressà a l'Orde dels Framenors Caputxins el 1572. Es distingí per la puresa de vida, l'austeritat i pel zel de la fe. Fou enviat a Constantinopla on treballà pel rescat dels esclaus, per la qual cosa fou empresonat i torturat, però fou alliberat miraculosament de la mort. Retornat a la seva pàtria, beneït per Déu amb moltes gràcies, fou fecund en obres apostòliques. Morí a Amatrice (Rieti) l'any 1612. Benet XIV el canonitzà.

Comú de pastors o bé per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

D'un sermó de sant Josep de Leonessa
(*Analecta Ord. Min. Cap. 13, 1897, pp. 281-283*)

febrer: 4

Tot cristià és un llibre obert a la doctrina evangèlica

L'Evangeli i la Bona Nova de la vinguda del Senyor al món per mitjà de la Verge no és perquè sigui escrit en pergamins materials sinó en el nostre cor i en la nostra vida. La llei escrita i la llei de la gràcia es diferencien en això: aquella fou esculpida en taules de pedra, mentre que la nova llei s'imprimeix al cor dels homes per la infusió de la gràcia de l'Esperit Sant. Així ho havia promès el Senyor pel profeta Jeremies: *"Pactaré amb vosaltres una aliança nova, no com la que vaig pactar amb els vostres pares"*. I referent a aquesta nova aliança afegeix: *"Escriuré la meua llei en els seus cors"*.

Per tant, tot cristià ha de ser un llibre obert on es pugui llegir la doctrina evangèlica. Sant Pau escrivia als de Corint: *"La nostra carta sou vosaltres mateixos: escrita, no pas amb tinta sinó amb l'Esperit de Déu viu per mitjà del nostre ministeri; gravada, no en plaques de pedra sinó en uns cors humans"*. El pergami és el nostre cor; l'escriptor és l'Esperit Sant; el mitjà, el nostre ministeri, segons allò: *"La meua llengua és àgil com una ploma d'escrivà"*.

Tant de bo que la llengua del predicador, moguda per l'Esperit Sant i sucada en la sang de l'Anyell immaculat, es converteixi en ploma àgil sobre els vostres cors! Però, ¿com es pot tornar a escriure en una pàgina ja impresa? Si no s'esborra l'anterior, no s'hi

febrer: 4

pot pas escriure de nou. En els vostres cors foren gravades l'avarícia, la supèrbia, la luxúria i altres vicis. ¿Com fer-ho per escriure-hi la humilitat, l'honestedat i les altres virtuts, sinó suprimint els vicis precedents? Si els homes hi imprimessin aquesta altra pàgina, cada un d'ells seria, com hem dit, el llibre del missatge evangèlic i la seva conducta atrauria els altres. D'aquí que sant Pau afegixi: *“Sou una carta que tothom pot llegir i la pot reconèixer”*.

Els prelats i predicadors han d'emprar aquests mitjans per atreure els homes i guiar-los cap al camí de la veritat, però usant en cada cas el mitjà apropiat. Sant Pau, ministre fidel de Crist i bon guia d'ànimes, deia: *“M'he fet amb tots per tal de guanyar-ne tants com pugui per al Crist”*.

RESPONSORI

Cf. 1C 9, 26-27. 22

R. En la meua cursa no corro sense nord, sinó que castigo el meu cos per a sotmetre'l, * A fi de salvar-los a tots.

V. Per guanyar els febles m'he fet feble com ells, m'he fet tot amb tots. * A fi de salvar-los a tots.

L'oració, com a Laudes.

febrer: 4

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Parlava, i anunciava el Senyor Jesús, i la mà del Senyor era amb ell.

Oració

Oh Déu, que heu fet de sant Josep de Leonessa un bon predicador de l'Evangelí: per la seva intercessió concediu-nos que, animats pel mateix esperit de caritat, treballem per la salvació dels homes i ens consagrem enterament a vós. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Per guanyar els febles m'he fet feble com ells; m'he fet tot per a tots, a fi de salvar-los a tots. Tot ho faig per l'Evangelí.

febrer: 6

Dia 6 de febrer

SANTS PERE-BAPTISTA, PREVERE, I COMPANYS, MÀRTIRS, DEL I/III ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Pere-Baptista Blázquez nasqué a prop d'Àvila, l'any 1542. Acabats els estudis i ordenat sacerdot, va marxar cap a l'Orient, a fi de predicar l'Evangelí. Durant molts anys, evangelitzà les illes Filipines. L'any 1593 fou enviat al Japó on va treballar molt procurant conversions a la fe, mentre edificava esglésies i hospitals. Després, però, havent sorgit controvèrsies religioses i polítiques, es veié obligat a suspendre el seu treball apostòlic, i fou empresonat. Traslladat a Nagasaki, enmig de les burles populars, va ser crucificat, juntament amb altres cinc frares (Felip de Las Casas, Martí Aguirre, Francesc Blanco, Francesc de La Parrilla i Gonçal Garcia), amb el jesuïta Pau Miki i dos dels seus catequistes i amb disset terciaris franciscans. L'lur martiri tingué lloc el dia 5 de febrer de 1597.

Comú de diversos màrtirs.

febrer: 6

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De les cartes de sant Pere-Baptista
(Dates 4 de gener i 2 de febrer de 1597)

Perdem la vida per la causa de predicar l'Evangelí

Dels frares que som ací, sis hem estat detinguts i tancats a la presó per uns quants dies, juntament amb tres japonesos de la Companyia de Jesús, dels quals un és profés; també hi ha altres laics cristians; tots plegats som vint-i-quatre.

Ara estem en camí, en aquest mes d'hivern tan fred, i ens condueixen amb cavalls i molta guàrdia; en efecte, alguns dies, han estat designats per custodiar-nos més de dos-cents homes.

Malgrat tot, anem marxant consolats en gran manera i alegres en el Senyor, perquè la sentència decretada en contra de nosaltres ordena que hem de ser crucificats per haver predicat la llei de Déu, transgredint el precepte del rei; i els altres, per ser cristians.

Els qui desitgen morir per Crist tenen ara una ocasió propícia. Crec que els fidels d'aquest país es veurien molt confortats, si vinguessin religiosos del nostre Orde; però que tinguin per ben cert que, mentre governi aquest rei, no viuran gaire temps al Japó amb el nostre hàbit,

febrer: 6

perquè ben aviat els enviarà a la vida eterna, a la qual ja ens hi mena a nosaltres.

La sentència dictada en contra nostra està escrita en un cartell que porten al davant. Allí es fa constar que nosaltres hem estat condemnats perquè hem predicat la llei “Nahuan” (és a dir, cristiana), contravenint el manament de Taycosama; i que quan arribem a Nagasaki, haurem de ser crucificats. Per això estem tan contents i consolats en el Senyor, perquè perdem la nostra vida per predicar la seva llei.

Som aquí sis frares i divuit japonesos, tots condemnats a mort: uns per ser predicadors, altres per ser cristians; de la Companyia de Jesús, un és germà, l'altre catequista i un tercer és laic.

Ens tragueren de la presó i ens varen carregar en carros; ens han tallat a tots un tros d'orella, i d'aquesta manera ens han passejat pels carrers de Meako, rodejats de molta gent i soldats; després, ens retornaren a la presó. El dia següent, amb les mans lligades a l'esquena, ens traslladaren a Usaka, seguits per cavalls. L'endemà, ens tragueren altra vegada de la presó, i ens muntaren en cavalls i ens passejaren pels carrers de la ciutat. Transportats a Sacay, feren el mateix. En aquestes tres ciutats sempre estava present un pregoner oficial.

Sabíem que estàvem condemnats a mort, però fins que arribàrem a Usaka no ens van notificar que s'havia determinat que marxéssim a Nagasaki per ser executats allí.

febrer: 6

Per amor de Déu, que la vostra caritat ens encomani fervorosament al Senyor, per tal que el sacrifici de la nostra vida li sigui plaent.

Segons he sentit dir, crec que hem de ser crucificats el divendres vinent, car també era divendres quan ens tallaren una part d'orella a Meako; tot ho hem rebut, certament, com un do de Déu. Per això us demanem amb tot el cor, per amor de Déu, que pregueu per nosaltres.

Germans estimats, ajudeu-nos amb les vostres oracions perquè la nostra mort sigui plaent a la divina majestat, i, allà al cel on esperem anar, ajudant Déu, ens recordarem de vosaltres; però tampoc ací no us he oblidat, ja que us he estimat i us estimo amb tot el cor.

Us desitjo la pau i l'amor de nostre Senyor Jesucrist.

Adéu-siau, germans estimadíssims, ja que no ens queda més temps per conversar. Fins al cel. Recordeu-vos de mi.

RESPONSORI

Cf. Ga 6, 14; Fl 1, 29

R. Nosaltres ens hem de gloriari en la creu de nostre Senyor Jesucrist, pel qual tenim la salvació, la vida i la resurrecció. * Ell ens ha salvat i ens ha alliberat.

V. Ell us ha fet la gràcia, no sols de creure en Crist, sinó també de sofrir per ell. * Ell ens ha salvat i ens ha alliberat.

febrer: 6

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. ¿Qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? Però de tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima.

Oració

Oh Déu, fortalesa de tots sants, vós cridàreu a la vida els vostres màrtirs Pere-Baptista, Pau Miki i els seus companys, per la mort en creu; concediu-nos, per la seva intercessió, que ens mantinguem constants fins a la mort en la fe que professem. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Crist portà a la creu, en el seu cos, les nostres culpes, perquè no visquem més com a pecadors, sinó com a justos.

febrer: 7

Dia 7 de febrer

SANTA COLETA, VERGE, DEL II ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Coleta o Nicolette Boylet nasqué a Corbie, poblat de Picardia, al nord de França, l'any 1381. Òrfena de pares, va donar tots els seus béns al pobres, va vestir l'hàbit del Terç Orde i va viure retirada durant un temps. Després es va fer clarissa. Més tard, amb llicència del Papa, va reformar molts monestirs del primer i del segon Orde, que retornaren a la primera forma de vida franciscana, sobretot gràcies a la pràctica de l'oració i de la pobresa. Va morir el dia 6 de març de 1447.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del testament espiritual de santa Coleta, verge
(E.S: M. Perrin. *La belle vie de sainte Colette de Corbie*,
Paris 1920, pp.274-277)

febrer: 7

L'obediència humil és preciosa davant Déu

Filles molt estimades: Sigueu conscients de la vostra santa vocació, de la vostra gran dignitat i de la perfecció a què heu estat cridades: ignorar-ho és molt perillós; en canvi, conèixer-ho és molt útil. Esforceu-vos a seguir les inspiracions de Déu i les exigències de la vostra vocació. El nostre estimat Salvador diu: *“Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare”* per la seva inspiració: aquesta entrada benaurada en el camp de la perfecció evangèlica no és altra cosa que el renunciament al món, a la carn i a la pròpia voluntat. Així ho diu el benaurat Jesús, fill de Maria: *“Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, i que prengui la seva creu”*, sense oblidar-se de la penitència deguda pels seus pecats, a fi de no caure en ofensa de Déu, i guardi millor la gràcia divina.

Considerereu, per tant, estimades filles, que heu estat cridades, per gràcia, a l'obediència perfecta: obeïu, doncs, sempre que no hi hagi ofensa a Déu, puix *“Jesús es féu obedient fins a acceptar la mort”*. No n'hi ha prou amb obeir durant un cert temps, o sols en algunes coses, sinó que cal obeir en totes les coses que no són contràries ni a Déu, ni a l'ànima, ni a la santa Regla. No hem de preferir mai el nostre criteri al del superior. El veritable savi es sotmet joiosament a Jesús i a la seva santa Mare; el veritable obedient actua sempre per Déu, i no fa cas de res més que de la vera obediència, com si la rebés de la boca del mateix Jesús.

febrer: 7

Humanament parlant, manar sembla cosa més fàcil, però l'obediència humil és més agradable a Déu, perquè per la desobediència vénen molts mals. Més val una oració del qui obeeix que mil del qui desobeeix; si obeïm Déu, ell també us obeirà.

Després de l'abnegació pròpia, nostre Senyor vol que portem la nostra creu: en això consisteix el vot de la santa pobresa. La creu és pesada quan desitgem tenir més d'allò que tenia aquell que va portar la creu damunt les seves espatlles, i es va dignar a morir-hi.

Oh estimades filles meves, estimeu aquesta virtut tan preclara per l'exemple de Jesucrist, del nostre gloriós Pare sant Francesc i de la nostra Mare santa Clara. Estigueu sempre contentes en les vostres necessitats, perquè així pugueu arribar més fàcilment al Regne al qual heu estat cridades, tot practicant la pobresa que lliurement heu promès observar.

Procureu viure com pobres de veritat, fins a la mort, tal com féu per nosaltres el nostre dolç Salvador, a la creu. Són pocs els qui, en el món, estimen la pobresa; un motiu més per a estimar aquesta virtut, després de la santa obediència, que us recomano per damunt de tot.

Hem d'observar fidelment allò que hem promès, i, si alguna vegada fallem, degut a la fragilitat humana, sempre ens hem d'aixecar tot seguit per la santa penitència, procurant viure bé i morir santament.

El Pare de les misericòrdies, el Fill, per la seva santa passió, i l'Esperit Sant beneït, font de pau, de

febrer: 7

dolcesa i d'amor, ens omplin a totes dels seus consols.
Amén.

RESPONSORI

Jm 2, 5; Mt 5, 3

R. Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne, * Que ell ha promès als qui l'estimen.

V. Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. * Que ell ha promès als qui l'estimen.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Fou molt honorada per la gent del seu temps, i, en els seus dies, fou motiu de glòria.

Oració

Senyor Déu, que escollíreu santa Coleta perquè fos model i guia de perfecció evangèlica per a moltes verges: us demanem que es mantingui pur constantment en nosaltres aquell esperit seràfic que ella ensenyà sàviament i d'una manera admirable confirmà amb una vida santa. Per nostre Senyor Jesucrist.

febrer: 7 i 9

Vespres

Càntic de Maria, ant. Tu ets l'honor del nostre poble, perquè has estat valenta; se sentia segur el teu cor, perquè estimaves castament.

Dia 9 de febrer

BEAT LEOPOLD D'ALPANDEIRE, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria

Fra Leopold (de família, Francisco Tomás Márquez Sánchez) nasqué a Alpandeire (Màlaga) l'any 1864. Als 35 anys vestí l'hàbit dels Framenors Caputxins. Per espai de mig segle visqué a Granada anant a l'almoïna per al seu convent i també per als pobres i les missions de l'Orde, alhora que distribuïa l'almoïna espiritual del consol, del consell i del bon exemple d'una vida austera i pura. Pregava amb extraordinària fe i devoció l'oració prodigiosa de les tres Avemaries per tots aquells que li demanaven o acudien a ell. Després d'una llarga malaltia, durant la qual resplendiren encara més les seves virtuts, morí a Granada el dia 9 de febrer de 1956. Les seves despulles reposen en la capella-cripta de

febrer: 9

l'església del convent dels Caputxins de Granada. Fou beatificat a Granada per decret del Papa Benet XVI, el 12 de setembre del 2010.

Comú d'homes sants: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De l'obra de sant Bonaventura, bisbe, "Vida perfecta per a religioses"

(Edició bilingüe, IV, BAC, 1947, pp 427-235)

Sobre la perfecta pobresa

La pobresa és una virtut necessària per a la integritat de la perfecció, de tal manera que sense ella ningú no pot ser perfecte, segons afirma el Senyor en l'Evangelí: "*Si vols ser perfecte, vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres*". Com que la summa perfecció evangèlica consisteix en l'excel·lència de la pobresa, que no es pensi haver aconseguit el cim de la perfecció aquell que encara no ha arribat a ser perfecte amador de l'evangèlica pobresa. Diu Hug de Sant Víctor: "*Per molta perfecció que pugui trobar-se en els religiosos, no es podrà considerar perfecció integral si no s'estima la pobresa*".

febrer: 9

Dos motius són els que han de moure a l'amor de la pobresa, no sols als religiosos, sinó també a qualsevol persona. En primer lloc, l'exemple diví, que és inqüestionable; en segon lloc, la promesa divina, que és inestimable.

En primer lloc ha de moure'ns a l'amor de la pobresa l'amor i l'exemple de nostre Senyor Jesucrist, que fou pobre en el seu naixement, pobre en la seva vida i pobre en la seva mort.

Nostre Senyor Jesucrist fou tan pobre al moment de néixer que no tingué casa, ni vestit, ni aliment: per casa, una establia; per vestit, vils bolquers; per aliment, la llet virginal. Considerant aquesta pobresa, l'apòstol sant Pau exclamà tot sospirant: *“Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor; ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa”*. I sant Bernat diu: *“En el cel hi havia tota classe de béns, però no s'hi trobava la pobresa; en la terra, en canvi, hi abundava i sobreabundava, però la gent no coneixia el seu valor. I com que el Fill de Déu l'estimava, baixà per apropiari-se-la i amb la seva estimació fer-nos-la preciosa”*.

Nostre Senyor Jesucrist se'ns donà com a model de pobresa en el seu estil de vida en aquest món. Fou talment pobre, que algunes vegades no pogué tenir allotjament, i moltes vegades es veié constret a dormir a fora de les ciutats i pobles amb els seus apòstols. Diu

febrer: 9

l'evangelista sant Marc: “Com que ja era tard, donà només una mirada i sortí amb els dotze cap a Betània” . I sant Mateu diu: “Les guineus tenen caus, i els ocells nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap” .

La segona cosa que ha de moure't a l'amor de la pobresa és la promesa divina, que és inestimable. Oh ric a favor de tots, oh bon Senyor Jesús!, ¿qui pot expressar dignament amb paraules, percebre en el seu cor i escriure amb la mà la glòria celestial que prometeres donar als teus pobres? Gràcies a la teva pobresa voluntària mereixen contemplar la glòria del Creador, mereixen fer-se ciutadans de la ciutat que té com artífex i autor Déu mateix. Tu, amb la teva boca beneïda, els ho vas prometre: *Benaurats els pobres en l'esperit: vostre és el Regne del cel*. Oh Senyor Jesucrist!, el Regne del cel no és altra cosa que Tu mateix, que ets Rei de reis i Senyor dels qui dominen. Tu mateix seràs el premi, la recompensa, el goig. Gaudiran de Tu, s'alegraran en Tu, se saciaran de Tu. Ja que “*en menjaran els humils fins a saciar-se, lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen*”, els seus cors viuran eternament. Amén.

RESPONSORI

Ef 5, 8-9; Mt 5, 14, 16

R. Ara que esteu en el Senyor sou llum. Viviu com a fills de la llum. * Perquè els fruits de la llum són bondat, justícia i veritat.

febrer: 9

V. Vosaltres sou la llum del món. Ha de resplendir la vostra llum davant la gent. * Perquè els fruits de la llum són bondat, justícia i veritat.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Germà, he tingut una gran alegria i un gran consol quan he sabut que el teu amor ha alleujat els cors dels sants fidels.

Oració

Déu i Pare misericordiós, que cridàreu el beat Leopold d'Alpandeu a seguir les petjades del vostre Fill Jesucrist pel camí de la humilitat, de la pobresa i de l'amor a la creu: concediu-nos d'imitar les seves virtuts i l'exemple de la seva vida, per poder participar un dia, junt amb ell, del banquet del Regne dels cels. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant Salve, Madona, santa reina, santa Mare de Déu, Maria, que sou Verge feta Església i elegida pel santíssim Pare del cel, que consagrà amb el seu santíssim Fill benamat i amb l'Esperit Sant Paràclit.

març : 2

MES DE MARÇ

Dia 2 de març

SANTA AGNÈS DE PRAGA, VERGE, DEL II ORDE

Memòria lliure per a tot l'Orde

Agnès, filla del rei Premislau de Bohèmia, nasqué a Praga vers l'any 1205. Després de refusar el matrimoni amb l'emperador, entrà al monestir que ella mateixa havia fundat per a les clarisses, el qual va governar durant molt de temps. Mantingué una gran amistat amb santa Clara, de qui va rebre algunes cartes que tracten de la perfecció seràfica. Morí entre els anys 1280 i 1283.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De la carta de santa Clara, verge, a la beata Agnès de Praga

(Edició Ignacio Omaechevarría, BAC 314, Escritos de santa Clara, Madrid 1970, pp. 324-327)

març : 2

La verge pobra abraça Crist pobre

Dono gràcies a l'atorgador de tota gràcia, de qui creiem que “*prové tot el que rebem de bo i tot do perfecte*”. Ell t’ha adornat amb tantes virtuts i t’ha enriquit amb senyals de perfecció tan grans, que fent-te imitadora amatent del Pare perfectíssim, mereixis esdevenir perfecta, de manera que els seus ulls no vegin en tu cap imperfecció.

Aquesta és la santetat amb la qual el Rei del cel t’associarà a ell en el tàlem eteri, on s’asseu gloriós sobre un setial d’estels, perquè, tenint per ben poca cosa la grandesa d’un reialme en aquest món i menyspreant l’oferta d’unes noces imperials, com a amant de la santa pobresa et comprometeres en esperit de gran humilitat i d’ardent caritat a seguir les petjades d’aquell amb el qual has merescut unir-te com esposa.

Coneixent, doncs, que estàs plena de virtuts, no seré extensa en discursos per no amoïnar-te amb paraules inútils, encara que, a tu, res que pugui proporcionar-te un consol no et semblarà superflu.

Tenint en compte que “*només hi ha una cosa necessària*”, et prego i t’exhorto, per amor d’aquell al qual t’oferires com a hòstia santa i agradable, que, recordant, com una altra Raquel, la teva vocació, no obludis mai el teu començament; conserva el que tens, i el que fas, fes-ho bé. No et paris mai, camina amb

prudència, amb pas adelerat i lleuger; que els teus peus no ensopeguin, i ni tan sols se t'encasti la pols del camí; marxa amb confiança i alegria pel camí de les benaurances, que has emprès.

No escoltis ni et fiïs de ningú que volgués apartar-te d'aquest propòsit o posar entrebancs a les promeses fetes a l'Altíssim, de viure en la perfecció a què t'ha cridat l'Espèrit del Senyor. I, si hom et digués o et suggerís una altra cosa que impedís la teva perfecció o semblés contrària a la teva vocació divina, no facis cabal dels seus consells, encara que et mereixi veneració.

Abraça Crist pobre, com una verge pobra. Contempla'l fet menyspreable per tu, i segueix-lo, fent-te menyspreable per ell en aquest món.

Reina molt noble: observa, considera i contempla, amb desig d'imitació, el teu Espòs, el més formós dels fills dels homes, canviat, per la teva salvació, en el més abjecte de tots, menyspreat, colpejat, flagel·lat per tot el cos, i morint ple d'angoixes a la creu.

Si sofreixes amb ell, regnaràs també amb ell; si amb ell plores, amb ell gaudiràs; si mors amb ell a la creu de la tribulació, posseiràs la mansió celestial amb la resplendor dels sants; el teu nom, inscrit en el llibre de la vida, serà gloriós entre els homes.

Per tot això, posseiràs, per tota l'eternitat, la glòria del regne celestial, en lloc dels honors terrenals

març : 2

transitoris; participaràs dels béns eterns, en lloc dels caducs, i viuràs pels segles dels segles.

RESPONSORI

R. Que n'ets, d'admirable, verge de Crist! * Has estat digna de rebre la corona del Senyor, la corona de la virginitat perpètua.

V. No pots perdre la palma de la virginitat ni separar-te de l'amor del Fill de Déu. * Has estat digna de rebre la corona del Senyor, la corona de la virginitat perpètua.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La verge prudent se n'ha anat cap a Crist, i ara resplendeix entre l'estol de verges com el sol en el firmament.

Oració

Oh Déu, que vau conduir santa Agnès de Praga al camí de la perfecció, per la renúncia de les delícies reials i el seguiment humil de la creu: feu que aprenguem, com ella, a no fer cas de les coses caduques i a cercar les del cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

març: 2 i 18

Vespres

Càntic de Maria, ant. Vine, esposa de Crist, rep la corona que el Senyor t'ha destinat per sempre.

Dia 18 de març

SANT SALVADOR D'HORTA, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria

Fra Salvador (de família, Salvador Pladevall) nasqué a Santa Coloma de Farners (Girona) l'any 1520, encara que se l'anomena "d'Horta" per la seva llarga estada al convent d'Horta de Sant Joan, a la diòcesi de Tortosa. Sentí la vocació religiosa als vint anys, quan feia de sabater a Barcelona. Ingressà al convent dels Framenors, en la condició de germà no clergue. Exercí fidelment les tasques més humils del convent, fent paleses les virtuts evangèliques, especialment la senzillesa, la pobresa, la mortificació i la subjecció als superiors. Fou enriquit pel cel amb el do taumatúrgic, realitzant nombroses curacions de malalts amb el senyal de la creu i la invocació dels noms de Jesús i de Maria. Morí a Càller o Cagliari (Sardenya) el dia 18 de

març : 18

març de 1567. Canonitzat per Pius XI el 17 d'abril de 1938, fou proclamat Patró de la Província Franciscana de Catalunya l'any 1939.

Comú d'homes sants o bé per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De la carta que sant Francesc d'Assís adreçà a tots els fidels

(Opuscula, edició Quaracchi (Florència) 1949, 87-94; i Clàssics del Cristianisme, 1, Francesc d'Assís, 1988, p. 90)

Hem de ser humils, senzills i purs

Hem d'observar els preceptes i consells de nostre Senyor Jesucrist. Cal, encara, que ens neguem a nosaltres mateixos i posem els nostres cossos sota el jou de la servitud i de l'obediència, tal com cadascú prometé al Senyor. I que cap home no estigui obligat per obediència a acatar ningú en allò en què es comet un delicte o un pecat.

D'altra part, aquell a qui ha estat confiada l'obediència i és tingut *com a major, que sigui com el més petit* i servent dels altres frares; i amb cada un

dels frares empri i tingui la misericòrdia que voldria que tinguessin amb ell, si es trobava en el mateix cas. I que per la falta d'un germà no s'irriti contra aquest, ans amb tota paciència i humilitat l'amonesti benignament i el sostingui.

No hem d'ésser savis ni prudents segons la carn, sinó més aviat hem d'ésser simples, humils i purs. I tinguem en oprobi i menyspreu els nostres cossos, perquè per culpa nostra tots som miserables i pútrids, fètids i cucs, com diu el Senyor pel profeta: *Jo sóc un cuc i no pas un home, oprobi dels altres i rebuig de la pleballeja*. Mai no hem de desitjar d'estar per damunt dels altres, sinó més aviat hem d'ésser servents i sotmesos a tota criatura humana per Déu.

RESPONSORI

R. Aquest home va ser gran davant Déu, va lloar el Senyor amb tota l'ànima. * Que intercedeixi pels pecats dels pobles.

V. Fou un home irrepreensible, un veritable adorador de Déu, allunyat de les males obres, constant en el bé. * Que intercedeixi pels pecats dels pobles.

L'oració, com a Laudes.

març : 18

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Féu saber al poble que li ve la salvació, el perdó dels seus pecats, per l'amor entranyable del nostre Déu.

Oració

Doneu, Senyor, a la vostra Església, que avui celebra la memòria de sant Salvador d'Horta, de comprendre que res no hi ha de més sublim que el seguiment de Crist pels camins de la senzillesa i de la humilitat. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Qui creu en mi també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans.

abril: 21

MES D' ABRIL

Dia 21 d'abril

SANT CONRAD DE PARZHAM, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Fra Conrad (de família, Joan Birndorfer) nasqué a Baviera l'any 1818. Després d'una pietosa joventut, va fer la professió religiosa a l'Orde dels Framenors Caputxins. Féu de porter durant quaranta-tres anys al convent d'Altötting, i resplendí per una gran caritat, pel zel i per la paciència. Morí santament l'any 1894.

Comú d'homes sants o bé per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De les cartes de sant Conrad de Parzham, religiós

Sempre estic unit a Déu, el meu suprem estimat

Déu volgué que deixés totes aquelles coses que estimava; i li dono gràcies d'haver-me cridat a la vida

abril: 21

religiosa, on he trobat tanta pau i felicitat com mai l'havia trobada en el món. La meva raó de viure és sobretot aquesta: estimar i sofrir, tot contemplant, adorant i admirant aquell amor tan gran del bon Déu envers les seves criatures. En aquesta estimació de Déu no s'arriba mai a la fi.

Res no m'impedeix que sempre estigui unit a Déu, el meu suprem estimat; més encara, com més feines tinc entre mans, més m'hi sento unit. Parlo amb Déu familiarment, com un fill amb el seu pare, tot demanant i sospirant i manifestant-li amb tota confiança les inquietuds del meu esperit. Quan faig algun pecat, tot seguit li demano perdó humilment, suplicant al Pare amantíssim que em faci un fill dòcil i bo, i pugui estimar-lo cada dia més i millor.

Per exercir la mansuetud i la humilitat en tinc prou posant els ulls en la creu, que és el meu llibre. Solament mirant el bon Jesús crucificat, aprenc la manera de portar-me en les diverses circumstàncies de la vida. Així aprenc la humilitat, la mansuetud, la paciència, i de quina manera haig de portar la creu; i tot això se'm fa fàcil.

Totes les coses, les accepto del Pare celestial amb agraïment, no solament les joioses, sinó també les penoses, puix ell coneix perfectament allò que més em convé. Sempre em gaudeixo en el meu Senyor, i solament em dolc perquè no l'estimo prou. Oh, si pogués estimar com un serafí! Voldria cridar totes les

abril: 21

criatures perquè m'ajudessin a estimar Déu sobre tot.
“L'amor no passarà mai”.

RESPONSORI

Ap 3, 7. 8. 10. 20

R. Això diu el Sant, el Veraç, el qui té la clau de David, aquell que, quan obre, ningú no pot tancar.
* Conec les teves obres, perquè tu has guardat amb constància la meva paraula, al·leluia.

V. Mira, sóc a la porta i truco. Si algú m'escolta i obre la porta, entraré a casa seva, i menjaré amb ell, i ell amb mi. * Conec les teves obres, perquè tu has guardat amb constància la meva paraula, al·leluia.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries. ant. S'estimà més quedar-se al portal de la casa de Déu, perquè el Senyor li donà la gràcia i la glòria, al·leluia.

Oració

Déu misericordiós, que per sant Conrad de Parzham heu volgut obrir als fidels la porta de la vostra misericòrdia: us demanem que sapiguem practicar, com ell, l'esperit de pobresa i la humilitat de cor en el servei dels nostres germans. Per nostre Senyor Jesucrist.

abril: 21 i 24

Vespres

Càntic de Maria, ant. Tractava els altres amb humilitat, i no es guiava pels propis interessos, sinó que mirava pels altres, al·leluia.

Dia 24 d'abril

SANT FIDEL DE SIGMARINGEN, PREVERE I MÀRTIR, DEL I ORDE

Festa Memòria per al II Orde

Fra Fidel (de família, Marc Rey Rosenberger) nasqué a Sigmaringen (Alemanya), l'any 1578. A Friburg de Suïssa obtingué el doctorat en filosofia i dret. Exercí d'advocat amb tant de zel per la justícia, que l'anomenaven "l'advocat dels pobres". Després ingressà als Framenors Caputxins on es distingí per l'austeritat i la pregària. Fou un predicador incansable de la Paraula de Déu entre catòlics i entre els germans separats. Morí màrtir a Seewis (Suïssa) l'any 1622. És el protomàrtir de la Sagrada Congregació "de Propaganda Fide".

Comú d'un màrtir o bé de pastors.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el Senyor, que premia el servent fidel, al·leluia.

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de lectura

SALMÒDIA

Ant.1 Quan el pobre invoca el Senyor, Ell l'escolta i el salva del perill, al·leluia.

Salm 34 I

Acuseu, Senyor, els meus acusadors, *
combateu contra els qui em combaten;
preneu l'escut i el broquer, †
veniu a ajudar-me. *
Digueu-me: «Jo et salvaré.»

I jo m'alegraré del que el Senyor m'ha fet, *
ple de goig de veure que em salva.
Proclamaré amb totes les forces: *
«Senyor, ¿qui és com vós?
Vós defenseu els febles contra els poderosos, *
els pobres, contra els qui els volen robar.» ---

abril: 24

Es presenten testimonis malintencionats, *
em demanen comptes de coses que ni sé;
em tornen mal per bé, *
tothom m'abandona.

Ant. Quan el pobre invoca el Senyor, Ell l'escolta i
el salva del perill, al·leluia.

Ant. 2. Jutgeu la meva causa, defenseu-me, Senyor,
perquè vós sou poderós, al·leluia.

Salm 34 II

Quan ells estaven malalts, jo em posava de dol, *
m'entristia i dejunava,
el meu cor no deixava de pregar, *
com per un germà o per un amic;
anava a tot arreu com si plorés la mare, *
trist i amb el cap baix.

Però ells s'han alegrat quan m'han vist caure, *
s'han reunit contra mi,
m'han fet mal d'amagat, *
no paren de destrossar-me.

Es burlen cruelment de mi, *
em miren amb odi i estrenyen les dents.

abril: 24

Ant. Jutgeu la meva causa, defenseu-me, Senyor,
perquè vós sou poderós, al·leluia.

Ant. 3. Us donaré gràcies enmig d'un poble reunit,
davant de tothom us lloaré, al·leluia.

Salm 34 III

¿Fins quan, Senyor, els suportareu? †
¿No els sentiu cridar? Defenseu la meva vida, *
defenseu-la dels lleons.

Us donaré gràcies enmig del poble reunit, *
davant de tothom us lloaré en dies de festa.

No he donat cap motiu als enemics; *
que no cantin victòria.

Que no es facin senyes l'un a l'altre: *
els qui m'odien, m'odien perquè sí.

Ho heu vist, Senyor. No calleu,
no us allunyeu de mi, Senyor! †
Desperteu-vos, desvetlleu-vos, *
feu-me justícia.

Que s'alegrin i cantin *
els qui desitgen que em feu justícia,
i puguin dir per sempre: «Es gran el Senyor, *
que vol el bé del seu servent.» ---

abril: 24

Anunciaré la vostra rectitud, *
i us lloaré tot el dia.

Ant. Us donaré gràcies enmig d'un poble reunit,
davant de tothom, al·leluia.

V. Quan em trobava en perill i en desgràcia,
al·leluia.

R. Em feien feliç els manaments, al·leluia.

LECTURA PRIMERA

De la carta de sant Pau als cristians de Filipis   3, 8-16

Tot ho considero desavantatjós a canvi de guanyar Crist

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo com a escòries a canvi de guanyar Crist i viure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meva guanyada per haver observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que Déu dona als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva

resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts.

No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap a allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist. Així hem pensat tots els qui hem arribat a la maduresa, i, si en algun punt ho vèieu diferent, Déu ja us ho aclarirà. En tot cas, que la nostra vida s'avingui amb el punt de vista que hem aconseguit.

RESPONSORI

2Tim 4, 7-8

R. He lluitat en el noble combat. * He acabat la cursa i em mantinc fidel, al·leluia.

V. I ara ja tinc reservada la corona de justícia que el Senyor, jutge just, em donarà aquell dia. * He acabat la cursa i em mantinc fidel, al·leluia.

LECTURA SEGONA

Elogi de sant Fidel, prevere i màrtir

abril: 24

Fidel de nom i de fets

El sant pare Benet catorzè exalçà sant Fidel, defensor de la fe catòlica, amb les paraules que segueixen:

“Va estendre la plenitud de la seva caritat per tal d’ajudar i auxiliar materialment el proïsme; abraçava paternalment tots els qui sofrien calamitats, i mantenia nombrosos grups de pobres amb almoines que aplegava pertot arreu.

Demana ajuda als poderosos i als prínceps i socorria així la solitud dels orfes i les viudes; no deixava mai d’ajudar, amb consols corporals i espirituals, tots els empresonats que podia; visitava amb afany els malalts, els alleujava i els reconciliava amb Déu perquè estiguessin armats per a la lluita suprema.

En tot això, tingué la collita més abundosa de mèrits quan l’exèrcit austríac, estacionat a la regió dels Grisons, sofrí una pesta que l’afectà quasi totalment: a tot arreu no hi havia sinó malalts i morts.”

Fidel, que ho era de nom i de fets, ajuntà a aquesta caritat un afany extraordinari de defensar la fe catòlica, la qual fou per ell incansablement predicada; pocs dies abans de confirmar-la amb la seva sang, en l’última predicació que féu, deixà com a testament aquestes paraules:

“Oh fe catòlica, que massissa ets i incommovible, que ben arrelada, que ben fonamentada sobre una roca ferma! El cel i la terra passaran, però tu no seràs mai

una cosa passada. Des d'un principi tot el món et va en contra, però tu has triomfat poderosament contra tots.

Perquè la nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món; ella va sotmetre a l'imperi de Crist reis potentíssims, ella constrenyí els pobles que servissin Crist.

¿Què sinó la fe, la fe principalment en la resurrecció, capacità els Apòstols i màrtirs perquè sofrissin lluites cruels i penes dolorosíssimes?

¿Què sinó la fe viva va fer que els anacoretas menyspreessin les delícies, rebutgessin els honors, trepitgessin les riqueses i menessin una vida casta en la solitud?

¿Què mou també avui els cristians veritables a deixar les comoditats, abandonar les flonjors, suportar les aspreses i sofrir els treballs?

És la fe viva que *fa obrar per amor*. Aquesta fe ens fa deixar els béns presents per l'esperança del futur, de manera que canviem les coses presents per les futures.”

RESPONSORI

2Tm 4, 7-8; Fl 3, 8.10

R. Després de lluitar en el noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. * I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat, al·leluia.

V. M'heavingut a perdre tot avantatge a canvi de conèixer Crist, compartir la seva passió i configurar-me

abril: 24

a la seva mort. * I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat, al·leluia.

HIMNE Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

SALMÒDIA

Ant. 1. Aquell qui em reconegui davant dels homes, jo també el reconeixeré davant del meu Pare, al·leluia.

Els salms i el càntic, del diumenge de la setmana I.

Ant. 2. Aquell qui em segueix no camina a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida, al·leluia.

Ant. 3. Pare, vull que allà on joestic, també estigui el meu servidor, al·leluia.

LECTURA BREU

2C 1, 3-5

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare entranyable, Déu que no deixa mai de consolar-nos. Ell ens conforta enmig de totes les adversitats,

abril: 24

perquè nosaltres mateixos, que hem estat confortats així per Déu, també sapiguem confortar els qui passen alguna pena. És cert que compartim a mans plenes els sofriments de Crist, però també per ell ens ve el consol.

RESPONSORI BREU

R. Del Senyor em ve la força i el triomf. * Al·leluia, al·leluia. Del Senyor.

V. Es ell qui m'ha salvat. * Al·leluia, al·leluia. Glòria. Del Senyor.

Càntic de Zacaries, ant. Als qui aconseguiran la victòria, els concediré de menjar el fruit de l'arbre de la vida, que hi ha en el paradís de Déu, al·leluia.

PREGÀRIES

Germans: El nostre Salvador és el testimoni fidel. Per intercessió del màrtir sant Fidel de Sigmaringen que donà la vida per la Paraula de Déu, aclamem-lo tot dient:

Ens heu redimit per a Déu amb la vostra sang.

Pel martiri del vostre servent Fidel, que es lliurà voluntàriament a la mort en testimoniatge de l'Evangeli,
- atorgueu-nos, Senyor, la veritable llibertat d'esperit.

abril: 24

Per la fidelitat del vostre servent, que us reconegué amb constància i fermesa davant dels homes,

- concediu-nos la puresa i la fermesa de la fe.

Per l'amor a la unitat del vostre poble sant, per la qual tant va treballar el vostre servent Fidel,

- doneu-nos un veritable esperit ecumènic.

Per la fortalesa del vostre servent Fidel, que seguí en tot moment el camí de la creu,

- feu que suportem amb fortalesa les contrarietats de la vida.

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Oh Déu, vós heu honorat sant Fidel de Sigmaringen amb la palma del martiri quan, abrandat del vostre amor, propagava la fe; concediu-nos, per la seva intercessió, que, fonamentats en la caritat, mereixem amb ell de participar de la resurrecció de Crist. Ell, que amb vós viu i regna.

Hora d'entre dia

Les antífores i els salm, de la fèria corresponent.

Tèrcia

LECTURA BREU

2C 6, 4-7

Ens hem d'acreditar en totes les situacions com a servidors de Déu, sofrint amb molta constància la dissort, les angúnies, les contrarietats, les bastonades, les presons, els avalots, les fatigues, l'insomni, la manca d'acolliment; en nosaltres ha de resplendir l'honestedat, el coneixement, la paciència, la bondat, la presència de l'Esperit Sant, l'amor sincer; pel missatge de bondat que anunciem, pel poder que Déu ens ha donat, hem de brandar amb la dreta i amb l'esquerra les armes de la justícia.

V. Aquest és el màrtir veritable que vessà la seva sang pel nom de Crist, al·leluia.

R. Arribà al regne celestial, al·leluia.

Sexta

LECTURA BREU

2Te 1, 3-5

Sempre hem de donar gràcies a Déu per vosaltres, germans. És just que ho fem, perquè cada vegada la vostra fe és més gran i tots us estimeu més els uns als altres. Davant les altres comunitats que Déu ha reunit, ens sentim orgullosos de la fermesa i de la fe amb què

abril: 24

sofriu les contrarietats i persecucions. Això demostra que Déu us farà justícia i que us vol fer dignes del seu Regne, pel qual sofriu.

V. Confio en Déu, al·leluia.

R. No tinc por del que em poden fer els homes, al·leluia.

Nona

LECTURA BREU

Col 1, 24-25

Ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments de Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses.

V. Tornaran cantant d'alegria, al·leluia.

R. Duent a coll les seves garbes, al·leluia

L'oració, com a Laudes.

Vespres

SALMÒDIA

Ant. 1. Sigues fidel fins a la mort, i et donaré la corona de la vida, al·leluia.

Els salms i el càntic, de comú d'un màrtir.

Ant. 2. Aquesta és la victòria que venç el món, la nostra fe, al·leluia.

Ant. 3. Aquest és el sant que, fidel a l'aliança de Déu, s'entregà a la mort i rentà els seus vestits amb la sang de l'Anyell, al·leluia.

LECTURA BREU

Rm 8, 18-21

Jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu.

abril: 24

RESPONSORI BREU

R. Déu els sotmeté a prova i els va trobar dignes d'ell. * Al·leluia, al·leluia. Déu els sotmeté.

V. La seva esperança és plena d'immortalitat. * Al·leluia, al·leluia. Glòria. Déu els sotmeté.

Càntic de Maria, ant. Si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit, al·leluia.

PREGÀRIES

Germans, aquesta hora ens recorda el moment que el Rei dels màrtirs, en el darrer sopar, oferí la seva vida que lliurà en la creu. Diguem-li, doncs, amb agraïment:

Us beneïm, Senyor.

Us beneïm, Senyor i salvador nostre, que ens estimàreu fins a l'extrem; vós sou l'origen i l'exemple de tot martiri:

- Us beneïm, Senyor.

Perquè en el vostre servidor Fidel ens heu donat un testimoni eximi de fidelitat i de fortalesa:

- Us beneïm, Senyor.

abril: 24

Perquè la vostra sang vessada pel perdó dels pecats ha reportat a l'Església fruits abundants amb el martiri de sant Fidel:

- Us beneïm, Senyor.

Perquè en aquest dia, per gràcia vostra, hem perseverat en la fe:

- Us beneïm, Senyor.

Perquè avui heu associat a la vostra mort molts germans nostres:

- Us beneïm, Senyor.

Amb senzillesa i humilitat diguem la pregària que Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Oh Déu, vós heu honorat sant Fidel de Sigmaringen amb la palma del martiri quan, abrandat del vostre amor, propagava la fe; concediu-nos, per la seva intercessió, que, fonamentats en la caritat, mereixem amb ell de participar de la resurrecció de Crist. Ell, que amb vós viu i regna.

abril: 30

Dia 30 d'abril

BEAT BENET D'URBINO, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria lliure

Fra Benet (de família, Marc Passionei) nasqué a Urbino l'any 1560. Llicenciat en Filosofia i Dret, als 23 anys ingressà en l'Orde dels Framenors Caputxins, on es distingí per la seva austeritat de vida, el seu esperit de pregària i de pobresa. Es donà amb fervor i simplicitat a la predicació. Morí a Fossombrone el 30 d'abril de 1620. Fou beatificat pel Papa beat Pius IX.

Comú de pastors o bé de sants religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De les primeres Constitucions dels Framenors Caputxins
(*Primigeniae legislationis textus, Romae 1912. cap. IX, passim*)

*Predicar Crist per a glòria de Déu
i la salvació dels homes*

Anunciar la Paraula de Déu, seguint l'exemple de Crist, Mestre de la vida, és d'entre altres els més dignes, alts i divins deures que es troben en l'Església de Déu, d'on principalment depèn la salvació del món. Per aquest motiu, que a ningú no li sigui donat tal ofici, si no fos de vida santa i exemplar, amb judici clar i madur, de voluntat ardent i forta, ja que la ciència i l'eloqüència sense caritat no edificuen, ans al contrari, moltes vegades destrueixen.

S'imposa també als predicadors que no prediquin mentides, ni novel·les, poesies, històries o altres coses vanes, supèrflues, curioses, inútils, més ben dit ciències perilloses. Però seguint l'exemple de l'apòstol Pau, que prediquin Crist crucificat, en el qual trobem tots els trossos de la saviesa i de la ciència de Déu.

Al nu i humil crucifix, no li calen paraules afectades i rebuscades, sinó nues, pures, simples, humils i febles, i tanmateix divines i plenes d'amor. Seguint l'exemple de Pau, vas d'elecció, el qual predicava no amb sublimitat de paraula i eloqüència humana, sinó amb la potència de l'Esperit Sant. Per això siguin exhortats els predicadors a imprimir Crist beneït en els seus cors i donar-li pacífica estada, a fi que, per abundància d'amor, Ell sigui qui parli en ells, no sols amb les paraules, sinó

abril: 30

molt més amb les obres, seguint l'exemple de Pau, doctor dels gentils, el qual no gosava predicar als altres alguna cosa si primerament Crist no ho feia en ell. També Crist, Mestre perfectíssim, ens ensenyà no sols amb la doctrina sinó amb les obres. I són grans en el Regne del cel aquells que obren primerament en ells i després ensenyen i prediquen als altres.

I a fi que ells predicant als altres no esdevinguin reprovats, deixin alguna vegada d'anar als pobles, i pugin amb el dolcíssim Salvador a la muntanya de l'oració i de la contemplació, a fi que, escalfats puguin escalfar els altres. I allí romanguin tan omplerts de Déu, que l'impuls els mogui a escampar pel món les gràcies divines.

I deixin a part totes les vanes i inútils qüestions i opinions, els cants refinats i les subtils interpretacions, ans seguint l'exemple del santíssim Precursor Joan Baptista, dels santíssims apòstols i dels sants predicadors, encesos del diví amor, més aviat com el mateix nostre dolcíssim Salvador prediquin: "*Feu penitència, perquè és a prop el Regne del cel*". I seguint l'admonició de la Regla del nostre seràfic Pare: "*Anunciïn els vicis i les virtuts, la pena i la glòria*" de Déu i la salvació de les ànimes, redimides amb la sang preciosa de l'Anyell immaculat, Jesucrist.

abril: 30

RESPONSORI

1C 1, 21. 23-25

R. Déu ha volgut salvar els creients per la predicació d'aquest absurd. * Nosaltres prediquem un Messies crucificat, al·leluia.

V. Perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.
* Nosaltres prediquem un Messies crucificat, al·leluia.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries. ant. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, al·leluia.

Oració

Pare Sant, que heu fet gran el beat Benet d'Urbino per l'ardent amor a la creu i pel ministeri de la Paraula: concediu-nos de seguir els seus exemples, vivint en aquest món amb pietat, justícia i sobrietat. Per nostre Senyor Jesucrist.

abril: 30

Vespres

Càntic de Maria. ant. L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, al·leluia.

Dissabte després del III diumenge de Pasqua

**LA BENAURADA VERGE MARIA,
MARE DEL BON PASTOR**

Festa

Pius VI, el dia 1 d'agost de 1795, instituí canònicament la festa a honor de la benaurada Verge Maria, Mare del diví Pastor. Fou el beat Dídac-Josep de Cadis un dels qui més van treballar per aconseguir el recolzament pontifici a favor de la "Divina Pastora", que presidia les seves missions populars. El Sant Pare concedí als Caputxins d'Espanya que poguessin venerar com a Pastora de les seves missions la Mare del bon Pastor, Jesucrist, com a poderosa mitjancera que és entre Ell i nosaltres, poble seu i ovelles del seu ramat.

Comú de la Mare de Déu.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem Crist, el bon Pastor, que ens ha donat Maria per mare, al·leluia.

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Mare del Bon Pastor

Ofici de Lectura

LECTURA SEGONA

Dels sermons de sant Joan d'Àvila
(Sermons 15 i 70: BAC 303 i 304)

*La Verge sense màcula és la nostra Pastora,
després de Déu*

Cristians! Ovelles sou de Jesucrist, i ell és el vostre pastor. Sortoses ovelles, que tenen un tal pastor! “*Les meves ovelles*”, diu el Senyor, “*escolten la meva veu; i jo les conec i elles em segueixen, i jo els donaré la vida eterna, i no es perdran per sempre, i no hi haurà ningú tan poderós que me les arrabassi de la mà*”. Oh beneït el pastor bo! Beneït aquest Senyor, rei i pastor!

A tots els principals, Déu els feia pastors; a tots, els ocupava a guardar ovelles; i d'entre ells, en cridava uns per a profetes, uns altres per a patriarques, uns altres per a reis. Volia significar que Jesucrist havia de ser el profeta dels profetes, patriarques, reis i pastors.

També les dones d'aquell temps, com Rebeca i Lia i Raquel i moltes altres, significaven la Verge immaculada. Després de Jesucrist no hi ha hagut una altra pastora, ni hi ha qui guardi de la mateixa manera les ovelles de Jesucrist. I ja que la Verge sense màcula

és la nostra pastora després de Déu, supliquem-la que ens guardi, tot obtenint-nos gràcia.

Sant Pau diu que “*donava llet i recreava els fills petits*” i que, per guanyar-los, “*es feia tot per a tots*”; ¿com més veritablement faria l’ofici de mare aquesta santa Verge, la qual sense punt de comparació els tenia major caritat que sant Pau? Les seves entranyes santíssimes s’omplien de consolació veient que el fruit de la passió del seu Fill beneït no resultava inútil, ja que per mèrit d’ella tanta gent es convertia a Ell. I li semblava que acollir i acariciar, ensenyar i animar els qui venien a ella, era recollir la sang del seu Fill beneït, que davant seu havia vessat per a ells. Enaltia la bondat divina, i cap treball no se li feia pesat, ni cap hora era fora d’hora per recollir el ramat que ella entenia que el Senyor li enviava perquè l’acceptés en la seva gràcia.

Prou bé sabia què es feia el Senyor en deixar una tal mare a la terra, i molt bé es va complir allò que estava escrit d’aquella bona muller, en “*qui confià el cor del seu marit*”. Perquè allò que el seu Espòs i Fill Jesucrist havia guanyat en la muntanya del Calvari vessant la sang, ella ho guardava, en tenia cura i procurava acréixer-ho com un tresor de les seves entranyes; és per a aquest bé que posseïa tantes gràcies! Sortoses les ovelles que tenien una semblant Pastora i rebien per mitjà d’ella semblant pasturatge. Pastora, no jornalera que cerqués el propi interès. Tant amava les ovelles, que, després d’haver donat per a la vida d’elles la vida

Mare del Bon Pastor

del seu Fill amantíssim, ben de gust hauria donat la seva pròpia vida, si s'hagués necessitat. Oh, quin exemple per als qui prenen cura d'ànimes! Ja tenen de qui aprendre la bona ciència de guiar les ànimes, la paciència per sofrir els treballs inherents al pasturatge. I no solament serà la seva mestra que els ensenyi, sinó que, si la sabien invocar amb devoció, els proporcionarà forces i inspiració per a exercir bé l'ofici.

RESPONSORI

R. ¿Amb quines lloances us podré cantar, Verge Maria, Mare del diví Pastor? * Perquè heu portat dintre vostre el qui els cels no poden contenir, al·leluia.

V. Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre. * Perquè heu portat dintre vostre el qui els cels no poden contenir, al·leluia.

HIMNE Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

SALMÒDIA

Ant. 1. Deixa'm veure la teva cara, fes-me sentir la teva veu. Sí, és dolça la teva veu i bonica la teva cara, al·leluia.

Els salms i el càntic, del diumenge de la setmana I.

Ant. 2. Font del jardí, pou d'aigua viva, rierol que davalla del Líban, al·leluia.

Ant. 3. Vine, sortim al camp, matinegem per anar a les vinyes a veure si broten els ceps, al·leluia.

LECTURA BREU

Sir 24, 9

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant.

RESPONSORI BREU

R. La Verge santa és llum formosa i dia serè: Cantem-li himnes d'honor i de lloança. * Al·leluia, al·leluia.

V. Escollí aquesta terra per tal de ser sempre amb nosaltres. * Al·leluia, al·leluia. Glòria. La Verge santa.

Mare del Bon Pastor

Càntic de Zacaries, ant. Indica'm a quin lloc pastures el ramat, on el fas reposar quan és migdia, perquè jo no vagi perduda, al·leluia.

PREGÀRIES

Germans: En aquestes primeres hores del dia lloem Déu, invoquem la seva misericòrdia i oferim al Senyor les nostres obres, i diguem:

Escolteu-nos, Senyor.

Vós que elegíreu la Verge Maria com a mansió santa per al vostre Fill,

- feu de nosaltres un temple del vostre Esperit.

Pare de saviesa: a exemple de Maria, que guardava en el seu cor els gestos i les paraules de Jesús,

- feu que guardem la vostra Paraula en netedat de cor.

Rei de reis i Senyor de l'univers, que heu glorificat Maria en cos i ànima,

- inclineu els nostres desigs a les realitats eternes.

Vós que ens heu donat una mare en la Verge Maria,

- feu que, de paraula i d'obra, visquem com a veritables fills seus.

Mare del Bon Pastor

Vós que sou l'amo de la vinya i dels sembrats,
- feu que fructifiqui el treball dels nostres missioners.

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens
ensenyà: Pare nostre.

Oració

Senyor Jesucrist, bon Pastor, que lliuràreu la vida
per les ovelles i, enlairat a la creu, ens donàreu Maria
per mare: concediu-nos, per la seva poderosa
intercessió, de seguir-vos ara com a pastor en la terra i
assolir al cel la Pasqua eterna. Vós, que viviu i regneu.

Hora d'entre dia

Els salms, de la fèria corresponent, amb l'antífona
del temps pasqual. La lectura breu, del comú de la Mare
de Déu. L'oració, com a Laudes.

Vespres

SALMÒDIA

Ant. 1. Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el
fruit del vostre ventre, al·leluia.

Mare del Bon Pastor

Salm 121

Quina alegria quan em van dir: *
«Anem a la casa del Senyor.»
Ja han arribat els nostres peus *
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda, *
conjunt harmoniós;
és allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor, †
a complir l'aliança d'Israel, *
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia, *
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem: *
«Que visquin segurs els qui t'estimen,
que sigui inviolable la pau dels teus murs, *
la quietud dels teus merlets.»

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: *
«Que hi hagi pau dintre teu.»
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo la felicitat.

Ant. Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el
fruit del vostre ventre, al·leluia.

Ant. 2. Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules, al·leluia.

Salm 126

Si el Senyor no construeix la casa, *
és inútil l'afany dels constructors.

Si el Senyor no guarda la ciutat, *
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tan de matí, *
i aneu tan tard a reposar,
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes. *
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor, *
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves *
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

feliç l'home que se n'omple el buirac: †
si discuteix amb algú davant la gent, *
no haurà de retirar-se avergonyit.

Ant. Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules, al·leluia.

Mare del Bon Pastor

Ant. 3. Totes les generacions em diran benaurada,
al·leluia.

Càntic: Ef 1, 3-10

Beneït sigui el Déu i Pare
de nostre Senyor Jesucrist, †
que ens ha beneït en Crist *
amb tota mena de benediccions espirituals
dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món, *
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, *
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors *
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang. *
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres. †
Ell ens ha concedit *
tota aquesta saviesa i penetració que tenim. ---

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola
que havia pres, *
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món, *
tant el del cel com el de la terra.

Ant. Totes les generacions em diran benaurada,
al·leluia.

RESPONSORI BREU

R. Alegreu-vos, Maria, plena de gràcia, el Senyor és
amb vós. * Al·leluia, al·leluia. Alegreu-vos.

V. Beneïda sou vós entre totes les dones i beneït és
el fruit el vostre ventre. * Al·leluia, al·leluia. Glòria.
Alegreu-vos.

Càntic de Maria, ant. Jesús veié la seva mare i, al
costat d'ella, el deixeble que tant estimava, i digué a la
mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al
deixeble: Aquí tens la teva mare. I d'aleshores ençà el
deixeble l'acollí a casa seva, al·leluia.

Mare del Bon Pastor

PREGÀRIES

Per intercessió de la Verge Maria, Mare del bon Pastor, implorem la misericòrdia de Déu, dient:

Mare del bon Pastor, intercediu per nosaltres.

Déu omnipotent, concediu a l'Església la unitat i la pau,
- en comunió de pregària amb la Verge Maria.

Vós que heu fet de Maria la mare de l'Església,
- feu que els servidors responsables de les comunitats col·laborin en el progrés espiritual i material del vostre poble.

Vós que heu fet de Maria la mare de gràcia i de misericòrdia,
- alleugeu els cors afligits i doneu-los el consol del seu amor maternal.

Vós que heu coronat Maria com a reina del cel,
- feu que tots els missioners comparteixin l'alegria dels sants, després d'haver-se donat generosament als altres.

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Mare del Bon Pastor

Oració

Senyor Jesucrist, bon Pastor, que lliuràreu la vida per les ovelles i, enlairat a la creu, ens donàreu Maria per mare: concediu-nos, per la seva poderosa intercessió, de seguir-vos ara com a pastor en la terra i assolir al cel la Pasqua eterna. Vós, que viviu i regneu.

maig : 8

MES DE MAIG

Dia 8 de maig

BEAT JEREMIES DE VALÀQUIA, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria lliure

Fra Jeremies (de família, Joan Kostist) nasqué a Valàquia Menor (Romania) l'any 1556. Als 18 anys deixà la seva terra i se n'anà a Itàlia, on visqué sempre més. En 1579 féu la seva professió religiosa entre els Framenors Caputxins de Nàpols. Designat per a diverses tasques en diferents convents, finalment en el 1585 fou encarregat d'assistir els germans malalts en el convent de sant Efreu Nou a Nàpols, labor que féu durant 40 anys, consumint la seva vida en aquest servei de forma generosa i sempre amb "alegria i serenitat en el rostre". Morí el 5 de març de 1625, víctima de la caritat i de l'obediència mentre visitava un malalt. Fou beatificat per Joan-Pau II el 30 d'octubre de 1983.

Comú d'homes sants: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del discurs del Papa Joan XXIII en ocasió de la proclamació de les virtuts heroiques

Sempre a la presència del Senyor

La cerimònia d'avui, molt simple, és motiu de gran alegria, que des d'aquesta aula vaticana aviat es difondrà amb un ample raig arreu del món on es fa atenció i hi ha respecte per tot el que afecta un dels temes fonamentals de l'ascesi cristiana, és a dir, la santedat. Aquesta és, en efecte, una de les quatre característiques de l'Església del Senyor.

Circumstàncies de diversa naturalesa suggeririen moltes aplicacions, oportunes i adients, però podem limitar-nos a poques paraules. Diem que Romania fou la pàtria de fra Jeremies de Valàquia, per tant un vell país d'Europa, que també pel nom recorda els seus lligams amb la mare comuna de moltes nacions.

L'humil freret laic havia demanat un dia a la seva bona mare què havia de fer per estar segur de la salvació eterna. Aquella dona coratjosa havia assenyalat al fill la llum encesa dalt la muntanya: l'Església Santa del Senyor. Aquell adolescent, amb una gosadia superior a

maig : 8

la que correspondria a la seva edat i educació, es va posar en viatge i no tingué pau fins que no va arribar a la seva segona família, l'Orde Franciscà, parcel·la escollida de l'Església catòlica, que li va donar un nom nou, un hàbit sant, una regla com cap altra de sublim i evangèlica.

Quaranta-set anys d'humil servei: sempre joiós, disposat, generós. En els ulls innocents de fra Jeremies hi havia el reflex de les extenses planúries de la seva pàtria terrenal que ell recordava amb filial tendresa. Però no era pas un estrany en terra italiana. El poble napolità, exquisit en els seus judicis i entusiasta en les seves simpaties, va estimar en vida i en mort aquest fill seu adoptiu. Tot el secret de la santificació d'aquesta ànima es troba en la simplicitat del pensar, del decidir, del fer: sempre a la presència del Senyor, sempre confiant en Ell i ben disposat a acollir les inspiracions divines i les indicacions de l'obediència.

Això és encoratjador per a nosaltres! La simplicitat dóna la fisonomia tan atractiva a l'humil frare laic franciscà Jeremies de Valàquia. La simplicitat és l'actitud que s'escau a aquell que, apropant-se a Betlem, vol tenir la seguretat de trobar-se com a casa al costat de la Sagrada Família i vol estar segur de comprendre el llenguatge de Maria i de Josep i d'interpretar el diví silenci de Jesús.

RESPONSORI

Mt 25, 35.40; Pr 19,17

R. Quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan jo tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan estava malalt, em vau visitar: * Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi (**TP.** al·leluia).

V. Qui s'apiada del pobre fa un préstec al Senyor. * Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquest germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi (**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres, tothom coneixerà si sou deixebles meus (**TP.** al·leluia).

Oració

Pare misericordiós, que heu concedit al beat Jeremies de Valàquia d'imitar el vostre Fill servint els germans i sacrificant-se per ells: concediu-nos que, rere el seu exemple i per la seva intercessió, correguem pel camí evangèlic de la humilitat i de la caritat, i així

maig: 8 i 9

col·laborem en el vostre disegni universal de salvació.
Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Que estiguin en nosaltres,
Pare, com vós esteu en mi i jo en vós. Que jo estigui en
ells i vós en mi, que siguin plenament u (**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Dia 9 de maig

SANTA CATERINA DE BOLOGNA, VERGE, DEL II ORDE

Memòria per al II Orde

Sor Caterina (de família, Vigri-Mamollini) nasqué a Bologna, l'any 1413. Fou molt instruïda en les lletres i les arts liberals. L'any 1431 va ingressar al monestir de clarisses de Ferrara. Destinada a l'educació de les novícies, les va formar amb sanes doctrines. El 1456 fundà un nou monestir a Bologna, que va regir fins a la seva mort. Resplendí en tota classe de virtuts, especialment en la humilitat i la pobresa. Escriví uns

opuscles molt útils per a obtenir la perfecció. Morí l'any 1463.

Comú de verges.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem l'Anyell, que les verges
acompanyen (TP. al·leluia).

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del llibre *De septem armis spirituálibus* de santa
Caterina de Bologna, verge
(Edició Puliati, Mòdena 1963, pp. 6-7)

*Armeu-vos amb l'armament que Déu us dóna,
per poder fer front a les temptacions del diable*

Aquell que amb bona voluntat estigui disposat a portar la creu per amor a Jesucrist, el nostre Salvador, que morí en el combat per salvar-nos, cal que abans de tot agafi les armes necessàries per a la lluita espiritual, que són aquestes:

maig : 9

- La primera és la diligència;
- La segona, desconfiar d'ell mateix;
- La tercera, confiar en Déu;
- La quarta, recordar la passió;
- La cinquena, pensar en la pròpia mort;
- La sisena, fer memòria de la glòria de Déu;
- La setena, meditar la Sagrada Escriptura, com ens en dóna exemple Jesucrist en el desert.

L'ànima adornada amb l'anell de la bona voluntat, és a dir, amb l'amor de Déu, que desitja servir-lo en esperit i en veritat, primer s'ha de convertir mitjançant la confessió dels seus pecats, i fer el propòsit ferm de no voler ofendre mai més greument el Senyor, i preferir la mort abans que pecar. En efecte, aquell que està esclavitzat pel pecat mortal deixa de ser membre de Crist per ser-ho del diable; queda privat dels fruits de les bones obres de la santa Mare Església, i els seus actes no són meritoris per a la vida eterna.

Per això, tal com s'ha dit, per poder servir fidelment el bon Déu, cal fer un ferm propòsit d'evitar el pecat mortal.

Però recorda't que, si tinguessis la desgràcia de caure en faltes greus, no per això has de desesperar de la misericòrdia divina, ni tampoc deixar d'obrar el bé, sempre que puguis, a fi de poder deslliurar-te d'aquest pecat. Amb aquesta confiança, mira de fer sempre el bé, en qualsevol circumstància.

maig : 9

Encara més, el servent fidel del Crist ha d'estar tothora disposat a seguir el camí de la creu, perquè tots aquells que serveixen Déu han de lluitar necessàriament contra els seus enemics, i estar disposats a sofrir tota mena de ferides en aquesta lluita.

Així, doncs, són necessàries les millors armes per poder lluitar valerosament contra tots els enemics.

RESPONSORI   2C 4, 8. 9; Rm 9, 37; 2C 4, 11

R. Quan les contrarietats ens envolten pertot arreu, no quedem del tot encerclats; quan no sabem com escapar-nos, a la fi trobem la sortida; quan ens trobem per terra en la lluita, no arribem a perdre-hi la vida. * De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima (**TP.** al·leluia).

V. Nosaltres vivim, però per causa de Jesús, sempre estem a mercè de la mort. * De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima (**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La verge prudent se n'ha anat cap a Crist, i ara resplendeix entre l'estol de verges com el sol en el firmament (**TP.** al·leluia).

maig: 9 i 11

Oració

Senyor, Déu nostre, que omplíreu de dons celestials santa Caterina de Bologna, verge: feu que, imitant la seva virtut a la terra, fruïm amb ella de les delícies del cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria. Ant. Quan arribà l'Espòs, la verge prudent estava a punt, i entrà amb ell a la festa (TP. al·leluia).

Dia 11 de maig

SANT IGNASI DE LÀCONI, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria

Fra Ignasi (de família, Vicenç Peis-Sanna) nasqué l'any 1701 a Làconi (Sardenya). Vestí l'hàbit dels Framenors Caputxins el 1721. Durant quaranta anys fou almoiner a la ciutat de Càller on sobresortí per la seva humilitat i caritat. El Senyor li atorgà molts dons sobrenaturals. Morí l'any 1781. Fou canonitzat per Pius XII el 21 d'octubre de 1951.

Comú d'homes sants: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De l'obra de sant Bonaventura "Vida perfecta per a religiosos"

(BAC 28, Obras de san Buenaventura IV, Madrid 1947, pp. 443-449)

Que l'esperit s'exerciti en l'oració constant

És summament necessari que el qui esculli Crist per espòs i desitgi progressar en l'esperit, exerciti la seva ànima en la pràctica constant de l'oració i devoció. De fet, el religiós poc devot i tebi, que no es dedica assíduament a l'oració, no solament és miserable i inútil, sinó que als ulls de Déu porta una ànima morta dintre d'un cos viu.

I tant de poder té l'oració devota, que serveix per a tot, i per ella pot l'home enriquir-se tostemps: a l'hivern i a l'estiu, en temps serè i plujós, de dia i de nit, en dies festius i feiners, en la malaltia i en la salut, durant la joventut i la vellesa, estant dret o assegut o bé caminant, al lloc de la pregària o fora d'ell. Tant és així, que a vegades en una hora s'obté més que el que pugui valer el món sencer, car amb una petita pregària devota l'home guanya el Regne del cel.

maig : 11

Per a una oració perfecta són necessàries tres coses. La primera és que, quan et posis a pregar, et concentris per evitar tota distracció i, llavors, amb cor compungit pensis en totes les teves misèries, tant les presents com també les passades i futures.

Segonament és necessària la pregària d'acció de gràcies; amb tota humilitat dóna gràcies al Creador pels beneficis que d'ell has rebut i pels que encara has de rebre. De fet, no hi ha res que faci a l'home més digne de gràcies divines que manifestar-se sempre agraït a Déu pels dons rebuts.

La tercera cosa que cal per a una perfecta oració és que el teu esperit no pensi en res més que l'objecte de la teva pregària. No estaria bé que un parlés a Déu amb els llavis mentre el seu cor estigués absort en altres coses, com si la meitat del cor es dirigís al cel i l'altra meitat restés a la terra.

No t'enganyis ni et desanimis ni et deixis perdre el fruit immens de l'oració. No en perdís la suavitat, no desaprofitis la dolcesa que has d'esprémer de l'oració. L'oració és com la gerra amb la qual es poua la gràcia de l'Esperit Sant de la deu d'on brolla la dolcesa de la Santíssima Trinitat. Mentre et trobes pregant, has d'estar ben bé pel que fas, i entrar amb el teu estimat a l'estança del teu cor i romandre amb ell sol, i oblidar-te de totes les coses exteriors i enlairar-te per damunt teu amb tot el cor, amb tota la ment, amb tot l'afecte, amb

tot el desig, amb tota la devoció. I no has d'afluixar gens en l'esperit d'oració, sinó que durant llarg temps has d'enlairar-te per mitjà del foc de la devoció fins a arribar al tabernacle admirable, fins a la casa de Déu.

RESPONSORI

Sir 35, 10-11; 2C 9, 6-7

R. Amb bon esperit dóna glòria a Déu i fes les teves ofrenes amb alegria. * Déu estima el qui dóna amb cor joiós (TP. al·leluia).

V. El sembrador mesquí té una collita mesquina, i el generós la té generosa. * Déu estima el qui dóna amb cor joiós (TP. al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. En això coneixeran que sou deixebles meus, que us estimeu els uns als altres (TP. al·leluia).

Oració

Oh Déu, que conduïreu sant Ignasi de Làconi al cim de la santedat pel camí de la humilitat, de la innocència i de l'amor als germans: feu-nos la gràcia d'imitar la seva caritat en profit dels nostres germans. Per nostre Senyor Jesucrist.

maig : 11 i 12

Vespres

Càntic de Maria, ant. Per confondre els savis, Déu ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils (**TP. al·leluia**).

Dia 12 de maig

SANT LEOPOLD MÀNDIÇ DE CASTELNUOVO, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Fra Leopold (de família, Adeodat Màndiç), nasqué a Castelnuovo (Dalmàcia) l'any 1866. Ingressà a l'Orde dels Framenors Caputxins l'any 1884 i fou ordenat sacerdot el 1890. El seu gran anhel fou treballar per la unió dels cristians orientals separats de l'Església catòlica, però els superiors el destinaren al ministeri del sagrament de la reconciliació. Passà quasi tota la seva vida a la ciutat de Pàdua. Allí, a la seva petita cel·la-confessionari, es dedicà a rebre tota classe de penitents. Morí l'any 1942. Joan-Pau II el canonitzà el 16 d'octubre de 1983, durant la celebració del Sínode de bisbes sobre "la Reconciliació".

Del comú de pastors o bé de religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De l'homilia del papa Pau VI en la beatificació de sant Leopold

(AAS 68, 1976, 319 – 322)

Servent bo i fidel

¿Qui és, qui és aquell que avui ens reuneix aquí per celebrar en el seu nom gloriós una irradiació de l'Evangelí de Crist, un fenomen inexpressable malgrat ésser clar i evident: el fenomen d'una transparència meravellosa, que ens permet d'albirar en la projecció d'un humil frare una figura esplendorosa, quasi desconcertant? Mira, mira, és Francesc! El veus? Mira, com n'és de pobre, com n'és de simple, com n'és d'humà! És precisament ell, sant Francesc, tan humil, tan serè, tan absort, que apar com estàtic en una pròpia visió interior de la presència invisible de Déu, i és tanmateix per a nosaltres tan present, tan accessible, tan disponible, que sembla com si ens conegués, com si ens esperés, com si endevinés les nostres coses i llegís dintre nostre.

Observa bé: és un pobre i senzill caputxí; sembla que sofreixi i vacil·li, però se sent tan plenament segur

maig : 12

que ens sentim atrets i captivats per ell. Mira'l amb ulls franciscans. ¿El veus? ¿Qui has vist? Sí, diguem-ho; es tracta d'una dèbil, popular, però autèntica imatge de Jesús, sí, d'aquell Jesús que parlava al Déu inefable, al Pare Senyor de cel i terra, i que al mateix temps ens parla a nosaltres, insignificants oients, tancats a les petites porcions de veritat, en la nostra petita i sofrent humanitat... ¿I què ens diu Jesús a través d'aquest missatger pobrissó? Oh, ens diu grans misteris, els misteris de la infinita transcendència divina que ens deixen com encantats; però immediatament empra un llenguatge tot commovedor i captivador, com aquell de l'Evangeli: "*Veniu a mi tots vosaltres, que esteu cansats i afeixugats, i jo us alleujaré*".

Bé, doncs, ¿de qui es tracta? Del pare Leopold! Sí, el servent de Déu pare Leopold de Castelnuovo, que de nom de seglar es deia Adeodat Màndiç, un dàlmata com sant Jeroni. D'aquella encantadora terra adriàtica devia heretar la dolcesa de temperament com en la seva educació familiar devia assimilar la bondat honesta i pietosa d'aquella població vèneto-balcànica. Havia nascut el 12 de maig de 1866, i morí a Pàdua, on havia ingressat a l'Orde dels Framenors Caputxins i on visqué la major part de la seva vida fins als setanta-sis anys, i on morí el 30 de juliol de 1942.

La nota més peculiar de l'heroïcitat i de les virtuts carismàtiques del beat Leopold fou el ministeri de la confessió. És aquest, creiem, el títol principal que ha

merescut la beatificació d'aquest humil caputxí. Se santificà principalment en l'exercici del sagrament de la penitència. Sortosament, s'han escrit i divulgat molts i esplèndids testimoniatges sobre aquest aspecte de la santedat del nou beat. A nosaltres, no ens toca altra cosa sinó admirar i donar gràcies al Senyor que ofereix avui a l'Església una figura tan singular de ministre de la gràcia sacramental de la penitència; aquesta figura convida, per una banda, els sacerdots a dedicar-se a aquest ministeri que és d'una importància cabdal, d'una pedagogia tan actual, d'una espiritualitat incomparable; per altra part, recorda als fidels –siguin fervorosos, tebis o indiferents– quin servei més providencial no és encara avui, millor dit, avui més que mai, la confessió individual i auricular: font de gràcia i de pau, escola de vida cristiana, consol incomparable en el nostre pelegrinatge terrenal vers la felicitat eterna.

RESPONSORI

Ef 2, 5. 4. 7

R. Déu ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes, * Ell, ric en l'amor, que ens ha estimat tant (TP. al·leluia).

V. Perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia. * Ell, ric en l'amor, que ens ha estimat tant (TP. al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

maig: 12

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Feliç el qui confia en el Senyor; se sent segur el seu cor, res no tem (**TP. al·leluia**).

Oració

Oh Déu, amor invisible i unitat perfecta, que heu omplert de bondat i de misericòrdia envers els pecadors sant Leopold Màndiç, prevere, i heu fet d'ell un ardent promotor de la unitat entre els cristians: concediu-nos, per la seva intercessió, de renovar la nostra mentalitat i el nostre cor per portar a tothom el vostre amor i treballar per la unió dels cristians. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol Pastor (**TP. al·leluia**).

Dia 16 de maig

**SANTA MARGARIDA DE CORTONA,
PENITENT**

Memòria per a tot l'Orde

Margarida nasqué a Laviano (Etrúria), l'any 1247. De jove va viure amb un home durant nou anys a Montepulciano. Quan ell morí, va marxar a Cortona, i va vestir l'hàbit del Terç Orde, emprenent una nova vida sota el mestratge dels Framenors. Es dedicà a la pràctica de les obres de caritat, especialment envers els malalts; per ajudar-los, va procurar-se algunes companyes, i va edificar un hospital. Practicà la pietat, amb moltes oracions, dejunis i meditacions, sobresortint per la seva humilitat i pobresa, i brillant per la devoció al misteri de l'Eucaristia i a la Passió de Jesucrist. Morí el dia 22 de febrer de 1297.

Comú de dones santes.

Invitatori

Ant. Lloem el nostre Déu en la festa de santa Margarida, al·leluia.

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

maig : 16

Ofici de Lectura

LECTURA SEGONA

D'una carta de sant Basili el Gran, bisbe
(PG, 32, 378-382)

*Hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè la meva filla
que ja donàvem per morta, ha tornat viva*

El qui ensopega i cau, ¿tal vegada no vol aixecar-se? O el qui se'n va, ¿no vol retornar?

Per cert, trobaràs en la Sagrada Escripura molts remeis per al mal, molts antídots que procedeixen de coses refusades, misteris de mort i resurrecció, testimonis sobre el terrible Judici i la condemnaió eterna, doctrines sobre la penitència i el perdó dels pecats; són innombrables els exemples de conversió: la dracma i l'ovella perdudes, el fill pròdig, que s'ho ha gastat tot en el pecat: perdut i trobat, mort i reviscut. Emprem, doncs, aquests remeis contra el mal, i salvarem les nostres ànimes.

Mentre tenim temps, aixequem-nos tot seguit després de caure, sense desesperar-nos, per tal d'apartar-nos del mal, puix nostre Senyor Jesucrist ha vingut al món per salvar els pecadors. *Veniu, prosternem-nos, adorem-lo, agenollem-nos davant el Senyor.* Crist ens crida a la penitència: *Veniu a mi tots*

els qui esteu cansats i afeixugats, que jo us faré reposar.
Hi ha, doncs, un camí de salvació, si el volem aprofitar.

Primer havia prevalgut la mort, però ara el bon Déu ha eixugat amorosament les llàgrimes dels penitents. *Totes les obres del Senyor són fidels.* No menteix pas quan diu: *Si els vostres pecats eren vermells com l'escarlata, quedaran blancs com la neu; si eren rojos com la porpra, es tornaran com la llana.*

Aquell gran Metge de les ànimes està preparat per guarir la teva malaltia; és alliberador amatent, no sols teu, sinó també de tots aquells que han estat esclavitzats pel pecat. Les seves paraules són dolces i saludables, quan diu: *No són els qui estan bons els qui necessiten el metge, sinó els malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors.* ¿Quina pot ser, doncs, la teva excusa, o la dels altres, mentre ell parla així? El Senyor vol purificar-te a través del penediment i després de la foscor manifestar-te novament la llum.

El bon Pastor et cerca, deixant les altres ovelles del ramat. Si tu et deixes prendre, ell no tardarà ni dubtarà de portar-te damunt les seves espatlles, content d'haver retrobat l'ovella perduda. El Pare està desitjós que tornis. Retorna, doncs! Si et veu de lluny estant, anirà corrents a llançar-se al coll, i abraçarà la teva ànima purificada ja per la penitència. No solament això, sinó que posarà la túnica més bonica a la teva ànima alliberada de les obres de l'home vell i també un anell a les teves mans rentades amb la sang del seu

maig : 16

sacrifici, i et calçarà les sandàlies als teus peus que ja han deixat enrere el camí del mal pel seguiment de l'evangeli de la pau. I anunciarà un dia d'alegria i goig, tant als àngels com als homes, per festejar la teva salvació. Diu el Senyor: *Us asseguro que hi ha una alegria semblant entre els àngels de Déu per un sol pecador convertit.* Perquè, si algun d'aquells que es pensen estar drets cregués que és un error haver-te rehabilitat tan de pressa, aquell mateix bon Pare respondria per tu: *Hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquesta filla meva, que ja donàvem per morta, ha tornat viva; ja la donàvem per perduda, i l'hem retrobada.*

RESPONSORI

Mt 11, 28. 30; Lc 5, 32

R. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. * Perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera (**TP.** al·leluia).

V. No he vingut a cridar els justos a convertir-se, sinó els pecadors. * Perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera (**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Ella estimà molt, i és que eren molts els pecats que li han estat perdonats (**TP. al·leluia**).

Oració

Oh Déu, que no voleu la mort del pecador, sinó que es converteixi i que visqui: concediu-nos bondadosament que, així com dels viaranys de la perdició va fer tornar al bon camí la vostra serventa santa Margarida de Cortona, també nosaltres, alliberats dels lligams del pecat, us puguem servir amb puresa de cor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Celebro de tot cor el Senyor;estic plena de goig de veure que ell m'ha salvat (**TP. al·leluia**).

maig : 17

Dia 17 de maig

SANT PASQUAL BAILÓN, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Pasqual Bailón Yubero nasqué a Torrehermosa, localitat del regne d'Aragó, l'any 1540. Fent de pastor, encara nen, ja sentia una gran devoció a l'Eucaristia. L'any 1564 ingressà a l'Orde dels Framenors, i fou destinat als humils quefers de la llar conventual. Sobresortí per la devoció a la Verge Maria i al Santíssim Sagrament. Ha deixat escrits alguns opuscles, on explica les seves pròpies experiències de la vida espiritual. Va morir a Vila-real dels Infants, del regne de València, el 17 de maig de 1592. Alexandre VIII el canonitzà l'any 1690. Lleó XIII el constituí patró de les Associacions i Congressos eucarístics.

Comú d'homes sants: per religiosos.

Invitatori

Ant. Jesucrist, Rei que exalça els humils: veniu, adorem-lo (TP. al·leluia).

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Dels escrits de sant Pasqual Bailón, religiós
(Edició Sala, Toledo 1811, pp. 78s. 85s.)

S'ha de cercar Déu per damunt de tot

Puix que Déu desitja, en gran manera, donar-nos els seus béns, has de creure fermament, quan preguntes, que Déu et donarà allò que demanes. No demanis res sense que abans Déu et mogui a demanar, ja que ell està més disposat a donar-te allò que li demanes, que tu a demanar-ho; per això sempre espera que li demanem. Quan demanis, t'ha d'estimular més el pensar que Déu et vol donar, que no pas la necessitat que en tens; les peticions sempre s'han de fer pels mèrits de nostre Senyor Jesucrist.

Exercita, doncs, la teva ànima amb actes continuats i vehements, cercant, per damunt de tot, allò que vol Déu, apartant de la teva intenció els beneficis que, per aquesta petició, podries rebre. Més encara, tingues ben present que, per damunt de tot, has de cercar Déu. És ben digne, certament, que, abans que tot i per damunt de tot, hom cerqui Déu, i també pensant que la majestat divina vol que trobem allò que busquem; així ens disposem millor a servir-lo, i podem estimar-lo amb més perfecció.

maig : 17

Cal que totes les teves oracions es facin amb aquesta intenció; i que, quan demanis quelcom, ho facis amb amor i per amor, amb insistència i importunitat. Aparta el teu cor de les coses mundanes, i fes com si no hi hagués res més en aquest món que tu i Déu solament.

Mai, ni per un moment, no apartis el teu cor de Déu; que el teu pensament sigui senzill i humil, ben diligent la vigilància sobre tu mateix, i, com oli que es vessa, sigui el teu amor a Déu sobre totes les coses.

Donar gràcies a Déu no és altra cosa que un acte intern de l'ànima, pel qual aquell que rep algun favor del cel reconeix que tot prové del Déu immens i Senyor de la creació. I s'alegra de la glòria infinita de Déu, per haver-lo fet digne d'aquell do, ja que l'esperona més a estimar i servir el donador de tots els béns.

En rebre, doncs, qualsevol favor de Déu, ofereix-li tot el teu ésser amb gran goig i alegria, humiliant-te i menyspreant-te, amb renunciament de la teva voluntat pròpia, de tal manera que puguis lliurar-te al seu servei en cos i ànima.

No et cansis de donar-li gràcies contínuament, alegrant-te del poder i de la bondat de Déu, el qual t'ha regalat els seus dons i beneficis; és per això que te li mostres agraït. Si desitges que les teves accions de gràcies siguin agradables a Déu, humilia't abans, i rebaixa't davant Déu, reconeixent la teva pobresa i misèria. I convenç-te que tot el que tens ve de la generositat de Déu; alegra't i salta de goig en veure't

enriquit de dons i gràcies; i no facis cabal dels béns o guanys que et vinguin d'ací o d'allà; tot és perquè puguis servir més bé Déu.

RESPONSORI

Mt 11, 25-27

R. Us enalteixo, Pare, perquè heu revelat als senzills. * Tot això que heu amagat als savis i als entesos (**TP.** al·leluia).

V. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. * Tot això que heu amagat als savis i als entesos (**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Va caminar davant del Senyor amb santedat i justícia, i va rebre la ciència de la salvació per a edificació del poble de Déu (**TP.** al·leluia).

Oració

Oh Déu, vós atorgàreu a sant Pasqual Bailón un amor extraordinari als misteris del Cos i de la Sang del vostre Fill; feu-nos la gràcia d'assolir les riqueses divines rebudes per ell de la taula sagrada que pareu als vostres fills. Per nostre Senyor Jesucrist.

maig : 17 i 18

Vespres

Càntic de Maria, ant. El Senyor exalta l'humil, i omple de béns el pobre (TP. al-leluia).

Dia 18 de maig

SANT FELIU DE CANTALICE, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Festa

Memòria lliure per al II Orde

Fra Feliu (de família, Feliu o Fèlix Santo) nasqué a Cantalice (Úmbria), el 1515. L'any 1543 va rebre l'hàbit dels Framenors Caputxins. Durant quaranta anys va captar almoïna a Roma, destacant-se per la seva simplicitat, innocència i caritat. Ornat amb carismes sobrenaturals, va morir allí l'any 1587.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el Senyor, a qui plau de revelar als humils els secrets del seu Regne (TP. al-leluia).

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de lectura

SALMÒDIA

Ant. 1. Sortós aquell qui troba complaença i joia en les santes paraules i obres del Senyor (**T.P.** al·leluia).

Salm 1

Feliç l'home

que no es guia pels consells dels injustos, †
ni va pels camins dels pecadors, *
ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts.

Estima de cor la llei del Senyor, *
la repassa meditant-la nit i dia.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: *
dóna fruit quan n'és el temps
i mai no es marceix el seu fullatge, *
duu a bon terme tot el que emprèn.

No serà així la sort dels injustos; *
seran com la palla escampada pel vent.
Els culpables no resistiran al judici, *
cauran els pecadors a l'aplec dels justos.

El Senyor empara els camins dels justos, *
i els dels culpables acaben malament.

maig : 18

Ant. Sortós aquell qui troba complaença i joia en les santes paraules i obres del Senyor (T.P. al·leluia).

Ant. 2. La santa i pura simplicitat confon tota la saviesa d'aquest món i la prudència de la carn (TP. al·leluia).

Salm 11

Salveu-nos, Senyor, que no queda gent bona, *
entre els homes ja no hi ha fidelitat.

Tot el que es diuen uns als altres és mentida, *
fruit d'uns llavis aduldors i d'un cor fals.

Que el Senyor acabi amb el llavi aduldor *
i la llengua que parla amb altivesa.

Són els qui diuen: «Tenim llengua, *
en tenim i ens en valem, ¿qui ens pot manar?»

El Senyor respon: «Si els desvalguts sofreixen, †
i ploren els pobres, ara mateix m'aixeco *
a salvar del perill al qui ho demana.»

L'oracle del Senyor és de bona llei; *
és plata sense escòries, refinada set vegades.

Vós, Senyor, ens protegireu, *
ens guardareu de tots aquests per sempre. ./.

Ronden els injustos i no van enlloc, *
mentre ell enalteix els homes menyspreats.

Ant. La santa i pura simplicitat confon tota la saviesa d'aquest món i la prudència de la carn (TP. al·leluia).

Ant. 3. Feliços els qui posen pau, feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu (TP. al·leluia).

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, *
el món i tots els qui l'habiten.

Li ha posat els fonaments dins els mars, *
i les bases, a les fonts dels rius.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? *

¿Qui pot estar-se al recinte sagrat?

El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, †
que no confia en els déus falsos,*
ni jura per ganys d'enganyar.

Rebrà benediccions del Senyor, *
rebrà els favors del Déu que salva.

Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, *
per veure-us de cara, Déu de Jacob. ---

maig : 18

Portals, alceu les llindes; †
engrandiu-vos, portalades eternes, *
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria? †
És el Senyor, valent i poderós, *
és el Senyor, victoriós en el combat.

Portals, alceu les llindes; †
engrandiu-vos, portalades eternes, *
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria? †
És el Senyor, Déu de l'univers, *
és aquest el rei de la glòria.

Ant. Feliços els qui posen pau, feliços els nets de
cor: són ells els qui veuran Déu (**TP.** al·leluia).

V. El Senyor ha conduït el just per camins dreturers.
(**TP.** al·leluia).

R. I li ha mostrat el Regne de Déu. (**TP.** al·leluia).

LECTURA PRIMERA

De la primera carta de sant Pau
als cristians de Corint

1, 17-31

Déu ha volgut salvar els creients per la predicació

Germans, Crist no m'envià a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor. Els qui van a la perdició tenen la doctrina de la creu per un absurd, però nosaltres, cridats a la salvació, hi veiem el poder de Déu.

L'Escriptura diu: *Desacreditaré la saviesa dels savis, eclipsaré la intel·ligència dels intel·ligents.* ¿On són els savis? ¿On són els lletrats? ¿On són els qui discuteixen qüestions d'aquest món? L'obra de Déu ha deixat en ridícul la saviesa del món.

Ja que el món, immersit tot ell dins la saviesa de Déu, no havia arribat, per la saviesa, a reconèixer Déu, Déu ha volgut salvar els creients per la predicació d'aquesta mena d'absurd. Perquè els jueus demanen signes prodigiosos, i els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per

maig: 18

confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè tal com diu l'Esclitura: *Si algú es gloria, s'haurà de gloriar del Senyor.*

RESPONSORI

Sav 6, 13

R. La saviesa és resplendent. * I no s'apaga mai (TP. al·leluia).

V. La troben tots els qui la cerquen. * I no s'apaga mai (TP. al·leluia).

LECTURA SEGONA

Dels escrits de sant Francesc d'Assís

(Regla I, cap. 17; BAC 399, Clàssics del Cristianisme, 1, Francesc d'Assís, p. 57)

*L'amor es manifesta en la humilitat, en la paciència
i en la senzillesa*

Prego en la caritat que és Déu a tots els meus frares que prediquen, fan oració o treballen, tant clergues com laics, que procurin d'humiliar-se en tot, de no gloriar-se, ni de complaure's a si mateixos, ni d'exaltar-se interiorment per les bones paraules o bones obres, més encara per cap bé que Déu fa i diu i opera algun cop en ells i per mitjà d'ells, com diu el Senyor: *Amb tot, no us alegreu en això que els esperits us estiguin sotmesos.*

I sapiguem fermament que no ens pertanyen sinó els vicis i els pecats. I hem d'alegrar-nos més aviat que topem amb temptacions diverses i quan patim qualssevol angoixes o bé tribulacions d'ànima o de cos, en aquest món per la vida eterna.

Per consegüent, guardem-nos tots els frares de tota supèrbia i vanaglòria. Preservem-nos *de la saviesa d'aquest món i de la prudència de la carn*; car l'esperit carnal vol i es preocupa molt de proferir paraules i no gaire d'obrar, i no cerca la religiositat i la santedat en l'esperit interior, ans vol i desitja una religiositat i una santedat que per fora aparegui als homes. Aquests són de qui diu el Senyor: *En veritat us dic, han rebut llur recompensa.*

L'esperit del Senyor, en canvi, vol que la carn sigui mortificada i menyspreada, vil i abjecta. I s'aplica a la humilitat i a la paciència i a la pura i simple i veritable pau de l'esperit. I tothora desitja per damunt de tot el temor diví i la saviesa divina i l'amor diví del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

maig : 18

I retornem al Senyor Déu altíssim i sobirà tots els béns, i reconeguem que tots els béns són d'Ell i donem gràcies de tot a Ell, del qual procedeixen tots els béns. I que Ell, altíssim i sobirà, únic Déu veritable, tingui, se li donin i rebi tots els honors i reverències, totes les lloances i les benediccions, totes les gràcies i tota la glòria, de qui és tot bé i que solament Ell és bo. I, quan nosaltres veiem o sentim que es diu o es fa mal o bé que Déu és blasfemat, beneïm-lo nosaltres i fem bé i lloem el Senyor, *que és beneït pels segles.*

RESPONSORI

Col.3,17; 1Cr 29,17; 1C 1,25

R. Tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. * Jo he ofert generosament totes aquestes coses amb rectitud de cor (TP. al·leluia).

V. En l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes. * Jo he ofert generosament totes aquestes coses amb rectitud de cor (TP. al·leluia).

HIMNE Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

SALMÒDIA

Ant. 1. Déu meu, heu escoltat la meva pregària, i m'heu donat l'heretat dels qui veneren el vostre nom (TP. al·leluia).

Els salms i el càntic, del diumenge de la setmana I.

Ant. 2. Beneïu el Senyor, sants i humils de cor (TP. al·leluia).

Ant. 3. Senyor, m'heu donat la mà, i m'heu conduït a la vostra glòria i a la vostra joia (TP. al·leluia).

LECTURA BREU

Rm 12, 1-2

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable i perfecte.

maig : 18

RESPONSORI BREU

Temps pasqual

R. Féu obres admirables davant Déu. Lloava el Senyor amb tot el seu cor. * Al·leluia, al·leluia. Féu obres.

V. En la seva innocència, donà culte a Déu. * Al·leluia, al·leluia. Glòria. Féu obres.

Fora del temps pasqual

R. Féu obres admirables davant Déu. * Lloava el Senyor amb tot el seu cor. Féu obres.

V. En la seva innocència, donà culte a Déu. * Lloava. Glòria. Féu obres.

Càntic de Zacaries, ant. Feliços els qui posen pau, feliços els nets de cor, perquè veuran Déu (TP. al·leluia).

PREGÀRIES

Germans, exalcem Crist, Déu sant, i demanem-li la gràcia de poder donar-li culte amb santedat i justícia tota la vida, i aclamem-lo dient:

Vós, Senyor, sou l'únic sant!

maig : 18

Vós, que ens crideu a l'amor perfecte,
- Jesús, Senyor, santifiqueu-nos.

Vós que ens heu donat un model de senzillesa
evangèlica en sant Feliu,
- Jesús, Senyor, feu que seguim les seves petges.

Vós, que volguéreu servir més que no pas ésser servit,
- Jesús, Senyor, feu-nos servidors vostres i dels
germans.

Vós, que sou la font de tota alegria,
- Jesús, Senyor, feu que us consagrem la nostra vida
com una donació joiosa.
Pare nostre....

Oració

Oh Déu, vos heu donat sant Feliu de Cantalice a la
Família Franciscana i a l'Església per model de
senzillesa evangèlica i puresa de vida; concediu-nos
que, imitant els seus exemples, ens esforcem a estimar
Crist sobre totes les coses i seguir-lo joiosament. Per
nostre Senyor Jesucrist.

Hora d'entre dia

Les antífones i els salms, de la fèria corresponent.

maig : 18

Tèrcia

LECTURA BREU

Sa 7, 27-28

La saviesa és única, però ho pot tot, i sense canviar per res tot ho renova. Passa per les ànimes santes a cada generació i en fa profetes i amics de Déu. Déu no estima ningú que no convisqui amb la saviesa.

V. El Senyor guia els senzills de cor (**TP.** al·leluia).

R. I ensenya els seus camins als humils (**TP.** al·leluia).

Sexta

LECTURA BREU

Jm 2, 5

Escolteu, germans meus estimats: ¿no ha escollit Déu els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ha promès als qui l'estimen?

V. Feliços els pobres en l'esperit (**TP.** al·leluia).

R. El Regne del cel és per a ells (**TP.** al·leluia).

maig : 18

Nona

LECTURA BREU

Rm 15, 13

Que Déu, esperança vostra, faci que la vostra fe sigui plena de goig i de pau i que la vostra esperança sigui ben abundant pel poder de l'Esperit.

V. Que s'alegrin tots els qui esperen en Vós, Senyor
(**TP.** al·leluia).

R. S'alegraran per sempre, i vós fareu estada en ells
(**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Vespres

SALMÒDIA

Ant. 1. El Senyor aixeca de la pols el desvalgut, treu el pobre de la cendra per asseure'l entre els poderosos
(**TP.** al·leluia).

Salm 112

Servents del Senyor, lloeu-lo, *

lloeu el nom del Senyor.

Sigui beneït el nom del Senyor, *

ara i per tots els segles. ./.

maig : 18

Des de la sortida fins a la posta del sol *
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles, †
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.*
¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron, *
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut, *
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos, *
els poderosos del seu poble.
La qui vivia estèril a casa, *
la fa mare amb els fills.

Ant. El Senyor aixeca de la pols del desvalgut, treu
el pobre de la cendra per asseure'l entre els poderosos
(**TP.** al·leluia).

Ant. 2. Ha estat trobat sense taca, és perfecte:
posseirà la glòria eterna (**TP.** al·leluia).

Salm 145

Lloa el Senyor, ànima meva. †
Lloaré el Senyor tota la vida, *
cantaré al meu Déu mentre sigui al món. ---

No confieu en els homes poderosos, *
homes que són terra, incapaços de salvar:
quan exhaleu l'esperit, tornen a la terra, *
i aquell dia es desfan els seus plans.

Feliç l'home que troba ajuda en el Déu de Jacob; *
espera en el Senyor, el seu Déu,
que ha fet el cel, la terra i el mar, *
i tot el que es nou en aquests llocs;

el Senyor, que es manté per sempre, †
fa justícia als oprimits, *
dóna pa als qui tenen fam.

El Senyor deslliura els presos, *
el Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts, *
el Senyor estima els justos;

el Senyor guarda els forasters, †
manté les viudes i els orfes, *
i capgira els camins dels injustos.

El Senyor regna per sempre, *
és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Ant. Ha estat trobat sense taca, és perfecte: posseirà
la glòria eterna (TP. al·leluia).

maig : 18

Ant. 3. Beneït sigui Déu que ens ha escollit perquè
fóssim sants i irrepressibles en l'amor (TP. al·leluia).

Càntic: Ef 1, 3-10

Beneït sigui Déu i Pare
de nostre Senyor Jesucrist, †
que ens ha beneït en Crist *
amb tota mena de benediccions espirituals
dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món, *
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, *
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors *
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang. *
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres. †
Ell ens ha concedit *
tota aquesta saviesa i penetració que tenim. ---

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola
que havia pres, *
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món, *
tant el del cel com el de la terra.

Ant. Beneït sigui Déu que ens ha escollit perquè
fóssim sants i irrepressibles en l'amor (TP. al·leluia).

LECTURA BREU

Col 3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

RESPONSORI BREU

Temps pasqual

R. Que la pau de Crist coroni els vostres cors. I sigueu agraïts. * Al·leluia, al·leluia. Que la pau de Crist.

V. Heu estat cridats a formar un sol cos. * Al·leluia, al·leluia. Glòria. Que la pau de Crist.

maig : 18

Fora del temps pasqual

R. Que la pau de Crist coroni els vostres cors.
* I sigueu agraïts. Que la pau de Crist.

V. Heu estat cridats a formar un sol cos. * I sigueu agraïts. Glòria. Que la pau de Crist.

Càntic de Maria, ant. Deixeu venir els infants: el Regne de Déu és per als qui són com ells (**TP.** al-leluia).

PREGÀRIES

Preguem humilment Jesús, el nostre Salvador, i diguem-li:

Jesús, font de la saviesa veritable, escolteu-nos.

Senyor Jesús, que confiàreu als vostres deixebles de guardar sobretot el precepte de l'amor,
- ajudeu-nos a fer el bé a tothom.

Oh Crist, que diguéreu: Feliços els nets de cor perquè veuran Déu,
- feu que sapiguem reconèixer el vostre rostre en els nostres germans.

Oh Crist, que sou la nostra pau i reconciliació
- concediu als nostres germans difunts de fruit de la vostra felicitat, amb tots els sants.

maig : 18 i 19

Diguem tots junts l'oració que Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Oh Déu, vós heu donat sant Feliu de Cantalice a la Família Franciscana i a l'Església per model de senzillesa evangèlica i puresa de vida; concediu-nos que, imitant els seus exemples, ens esforcem a estimar Crist sobre totes les coses i seguir-lo joiosament. Per nostre Senyor Jesucrist.

Dia 19 de maig

SANT CRISPÍ DE VITERBO, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria

Fra Crispí (de família, Pere Fioretti) nasqué a Viterbo el 13 de novembre de 1668. Vestí l'hàbit religiós entre els Framenors Caputxins el 22 de juliol de 1693. Durant gairebé quaranta anys exercí l'ofici d'almoïner, mostrant-hi sempre un fervorós amor a Déu, una tendra devoció a la Mare de Déu i una gran caritat envers el proïsme. Morí a Roma el 19 de maig de 1750.

maig : 19

Fou beatificat per Pius VII el 7 de setembre de 1806 i canonitzat per Joan-Pau II, el 20 de juny de 1982.

Comú de sants: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

D'una carta de sant Crispí de Viterbo a Josep Smaghi, curial de sant Blai

(Analecta O.F.M. Cap, 27-1911-, p. 22)

La joia en el Senyor és la nostra força

M'he alegrat molt de veure, per la vostra preuada carta, que sou d'aquells que abracen de tot cor les recomanacions que el nostre amantíssim Senyor ens ha deixat en el sant Evangeli. És en ell on es troba la senda segura i certa per caminar segons la seva santíssima voluntat. Ajuda tant la meditació de la seva vida i passió! És una escola segura per a no fallar i per a exercitar-se en les virtuts santes.

Tanmateix cal que sigueu valent i feu el cor fort per treure-us del damunt qualsevol torbament i temor. Tot això neix unes vegades de la debilitat natural i altres per instigació diabòlica o també per causes externes. Vingui d'on vingui, heu de procurar rebutjar-ho tot seguit.

Recordeu-vos d'allò que l'Esperit Sant diu en el llibre de l'Eclesiàstic: *Aparta ben lluny de tu la tristesa, que la tristesa ha malmès molta gent; en ella, no hi trobaràs res de bo.* Perquè si us encaparreu per la tristesa no amainareu pas el seu efecte, ans el fareu més pesat. Així és que us aconsello d'acudir al Senyor sempre amatent, que diu: *Sense mi no podeu fer res.*

Perquè, si és veritat que som incapaços de fer grans coses bones, tanmateix estem obligats a fer tot el que bonament puguem. Per això, fins preveient que us podeu contorbar anant al confessorari o complint qualsevol altra obligació per a glòria de Déu, no hi ha raó de deixar-ho córrer, ans fer-ho alegrement, sense tenir compte del torbament. Heu de tallar tot pensament de les torbacions que es poden presentar, i dir: “Vaig a fer la voluntat de Déu, i hi vaig pel seu amor”. Procureu, doncs, pel que depengui de vós, estar alegre en el Senyor i distreure-us en coses divertides, certament bones i santes, quan us vegeu assetjat per la malenconia. Jo no m'estaré d'encomanar-vos de tot cor al bon Déu i a la nostra Mare santíssima, perquè us facin la gràcia de poder vèncer aquestes dificultats.

Estigueu-ne segur: Vós hi sortireu guanyant, perquè el bon Jesús permet aquestes proves per tal d'enriquir-nos amb millors béns celestials. Si la nostra vida, amic meu, és una lluita contínua, com diu l'Apòstol, és senyal que estem destinats per la misericòrdia de Déu a ser uns grans prínceps en el paradís.

maig : 19

No us escriuré gaire sovint perquè no em vaga massa i, a part d'això, perquè tinc més necessitat que m'instrueixin que de donar lliçons. Prengueu per mestre el bon Jesús i la seva Mare santíssima, i segur que notareu el seu favor. Pregueu per mi, pobre pecador, que us deixo en el cor bondadós de Jesús i Maria.

RESPONSORI

Pe 4, 13; Salm 31, 11

R. Alegreu-vos en la mesura de la vostra participació en els patiments de Crist * Per tal que també exulteu de joia en la revelació de la seva glòria (TP. al·leluia).

V. Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor, homes rectes, aclameu-lo (TP. al·leluia). Per tal que.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. L'alegria del cor és tota una vida, la joia allarga la vida d'un home (TP. al·leluia).

Oració

Oh Déu, vos heu fet arribar al cim de la perfecció evangèlica el vostre fidel servent Crispí de Viterbo, que us va seguir pel camí de la veritable alegria; per la seva

maig : 19 i 20

intercessió i rere el seu exemple, feu que practiquem la veritable virtut, a la qual heu promès la beatífica pau del cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència; al vostre costat, delícies per sempre **(TP. al·leluia)**.

Dia 20 de maig

SANT BERNARDÍ DE SIENA, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria per a tot l'Orde

Fra Bernardí (de família, Bernardí Albiceschi) nasqué a Massa Marítima, territori de Siena, l'any 1380. Religió framenor i sacerdot, predicà per tota Itàlia amb gran fruit espiritual. Propagà la devoció al Santíssim Nom de Jesús. Influí lloablement en l'estudi i en la disciplina de l'Orde i escriví tractats teològics. Morí l'any 1444 a L'Àquila.

Comú de pastors, o bé d'homes sants: per religiosos.

maig : 20

Invitatori

Ant. Déu és admirable en els seus sants: veniu, adorem-lo (TP. al·leluia).

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de lectura

LECTURA PRIMERA

De la carta de sant Pau
als cristians de Coloses

2, 6-10. 12

Viviu en Crist, i no us canseu de donar gràcies a Déu

Germans, vosaltres heu cregut en Jesucrist, el Senyor: viviu, doncs, en ell. Manteniu-vos arrelats en ell, edificats sobre aquest fonament, sòlids en la fe que us van ensenyar. I no us canseu de donar gràcies a Déu.

Mireu que ningú no us enlluerni amb el miratge d'una saviesa més elevada. Són tradicions humanes, fonamentades en valors del món i no en Crist. En ell hi ha realment present tota la plenitud de la divinitat, i vosaltres heu arribat en ell a la plenitud. Ell és cap de tots els poders invisibles que governen el món.

Pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també va ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts.

RESPONSORI

Fets 4, 12; Salm 21, 33

R. La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom *
Que pugui salvar-nos (TP. al·leluia).

V. Us lloaré enmig del poble reunit, i anunciaré als meus germans el vostre nom. * Que pugui salvar-nos (TP. al·leluia).

LECTURA SEGONA

Dels sermons de sant Bernardí de Siena, prevere
(Sermó 49, *Del gloriós Nom de Jesucrist, cap 2: Opera omnia 4, pp. 505-506*)

El nom de Jesús és llum dels predicadors

El nom de Jesús és llum dels predicadors, perquè fa anunciar i escoltar la seva paraula amb la seva esplendor lluminosa. ¿I què creus que és la causa que la llum tan gran i tan sobtada i fervent d'aquesta fe s'hagi escampat per tot el món sinó perquè ha estat predicat Jesús? ¿No és pel gust i la llum d'aquest nom que Déu *ens ha cridat a la seva llum admirable?* Dels qui aquesta llum ha il·luminat i en ella veuen la llum, n'ha dit amb raó l'Apòstol: *En altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum: viviu com els qui són de la llum.*

maig : 20

Aquest nom ha de ser predicat i no amagat, perquè il·lumini i no resti amagat. Encara que, tanmateix, en la predicació, no el poden pronunciar ni un cor brut ni una boca impura; cal dipositar-lo en un vas escollit i fer-lo brollar d'ell.

Per això el Senyor diu de l'Apòstol: *Aquest home és el meu vas preferit per fer conèixer el meu nom als pagans, als reis i al poble d'Israel.* Diu: *Vas preferit, on s'exposa, per vendre, un licor dolcíssim que incita a beure, brillant i resplendent en vasos escollits; per fer conèixer el meu nom, afegeix.*

Tal com el foc encès, quan ja s'han netejat els camps, consumeix els esbarzers i els matolls espinosos, ressecs i inútils, i tal com en el lloc on baten els raigs del sol les tenebres desapareixen, i els bandits, els noctàmbuls i els qui roben les cases s'han d'amagar, així mateix el ressò de la llengua de Pau quan predicava als pobres era com un gran tro que esclata, un foc que irrompia amb més vehemència, un sol que brillava més, i així es consumia la infidelitat, lluïa la veritat, i la falsedat desapareixia, com cera fosa per un foc ardent.

L'Apòstol predicava el nom de Jesús pertot amb les paraules, les cartes, els miracles i els exemples. Pau lloava *sempre el nom de Jesús*, l'omplia d'elogis *en la pregària.*

Portava el nom de Jesús *als pagans, als reis i al poble d'Israel;* el portava com una llum i il·luminava les pàtries i el proclamava a tot arreu: *S'acaba la nit i el*

maig : 20

dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca i revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. I mostrava a tothom el llum encès i resplendent damunt del canelobre: anunciava a tot arreu Jesús, i encara clavat a la creu.

Per això, l'Església, esposa de Crist, recolzada sempre en el testimoni d'ell, exulta amb el profeta; exclama: *M'instrüiu, Déu meu, des de petit, i encara avui us proclamo admirable.* Encara avui, és a dir, sempre. També el Profeta ens hi exhorta quan diu: *Canteu al Senyor, beneïu el seu nom, anuncieu de dia en dia que ens ha salvat,* és a dir anuncieu Jesús, el seu Salvador.

RESPONSORI

Sir 51, 15; Salm 9, 3

R. Lloaré sempre el vostre nom, * I recordaré en la pregària els vostres favors (TP. al·leluia).

V. Saltaré de goig i ho celebraré, cantaré al vostre nom, oh Altíssim! * I recordaré en la pregària els vostres favors (TP. al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

maig : 20

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Va caminar davant del Senyor amb santedat i justícia, per donar a conèixer al poble la salvació (**TP.** al·leluia).

Oració

Oh Déu, vós inspiràreu a sant Bernardí de Siena, prevere, un amor eximi al sant nom de Jesús; concediu-nos, pels seus mèrits i les seves pregàries, que ens abrandi sempre l'esperit del vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Predicava i anunciava la Bona Nova de Jesús, i la força del Senyor l'afavoria (**TP.** al·leluia).

Dia 24 de maig

EN LA DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DE SANT FRANCESC, A ASSÍS

Festa per a tot l'Orde

El dia 25 de maig de 1253, Innocenci IV dedicà solemnement la magnífica església en honor del Pare sant Francesc, edificada a Assís, la primera pedra de la qual havia posat, l'any 1228, Gregori IX, el dia següent a la seva canonització. També havia estat un 25 de maig, l'any 1230, el trasllat solemne del cos del Seràfic Patriarca, des de l'oratori de sant Jordi a la nova església. Més tard, el 25 de març de 1754, Benet XIV l'enriquí amb el títol de Basílica patriarcal i Capella papal.

Comú de la dedicació d'una església.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De la constitució *Fidelis Dominus* del papa Benet catorzè

maig : 24

*El Senyor exalta els sants
per exercitar la fe dels mortals en aquest món*

El Senyor, fidel a la seva paraula, com ha declarat moltes vegades en les Sagrades Escripures, que exaltarà aquells que trobi semblants a la humilitat del seu Fill, no solament els corona admirablement de glòria i d'honor en el regne celestial, sinó que també, per exercitar i enfortir la fe dels mortals, disposa sàviament que llur memòria a la terra refulgeixi de formosor i brilli de glòria, com veiem que es realitza clarament en l'exaltació de sant Francesc.

Aquell que, quan vivia, s'esforçava a tenir-se per poca cosa, tant als seus ulls com als dels altres, ben aviat fou honorat i venerat arreu, pel judici infal·lible i l'elogi eloqüent de l'Església, entre els amics de Déu que ja regnen amb ell al cel; i el seu cos, que va portar constantment la mortificació de Crist fins a la mort, ornat amb senyals i prodigis del cel, ha estat de tal manera distingit per la devoció dels pobles, que merescué que el seu sepulcre gloriós fos exaltat més que els monuments superbiosos dels potentats de la terra.

I amb raó, puix que, tot just passat el segon any de la seva mort, quan es va tractar de col·locar les despulles del servent de Déu, i, per aquest fi, foren donats uns terrenys prop de les muralles de la ciutat d'Assís, el nostre predecessor Gregori novè va rebre aquests terrenys en dret i propietat de la Seu Apostòlica,

i va disposar que l'església que s'hi anava a construir no estaria subjecta a ningú més que a la mateixa Seu Apostòlica.

Més tard, quan el mateix Gregori va inscriure en el catàleg dels sants el gloriós Patriarca, a la ciutat d'Assís, ell mateix va posar la primera pedra amb les seves mans, i va constituir l'església com a Cap i Mare de l'Orde dels Framenors, concedint-li privilegis especials, que després augmentaren altres Pontífexs.

Acabades les obres, fou traslladat solemnement allí el cos de sant Francesc el dia vint-i-cinc de maig de mil dos-cents trenta, i el diumenge abans de l'Ascensió de l'any mil dos-cents cinquanta-tres fou dedicada solemnement per Innocenci quart.

Seguint, doncs, els exemples dels nostres predecessors, també Nós volem contribuir a l'augment de la seva esplendor i de la seva glòria; per això mateix, pensem que, com més disposicions i decrets de la Seu Apostòlica donem per il·lustrar la seva memòria, més protegirem l'Església amb la seva intercessió davant de Déu.

Per tot això, erigim avui, per la present Constitució, valedora per sempre, la dita església de sant Francesc en Basílica patriarcal i Capella papal.

maig : 24

RESPONSORI

Salm 45, 5; Ef 2,7

R. Déu ha consagrat la seva mansió, * I ha glorificat el seu servent Francesc (**TP.** al·leluia).

V. Perquè quedi ben clara a tothom la riquesa de la seva gràcia. * I ha glorificat.

HIMNE Oh Déu, us lloem

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. El Senyor ha consagrat la seva mansió; aquesta és la casa de Déu, perquè hi sigui invocat el seu nom. D'ella està escrit: Hi residirà el meu nom, diu el Senyor (**TP.** al·leluia).

Oració

Oh Déu, que amb aquestes pedres vives i escollides, que són els vostres fidels, us construïu un temple digne de vós: augmenteu en la vostra Església la gràcia que li heu donat, a fi que, per la intercessió del Pare sant Francesc, el poble fidel creixi contínuament com a edificació de la Jerusalem celestial. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. El Senyor aixeca de la pols el desvalgut, treu el pobre de la cendra, per asseure'l entre els poderosos i donar-li possessió d'un soli gloriós (**TP.** al·leluia).

Dia 27 de maig

BEAT JOSEP TOUS D'IGUALADA, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria

Fra Josep (de família, Josep Tous i Soler) nasqué a Igualada, l'any 1811. Va ingressar a l'Orde dels Framenors Caputxins, on professà l'any 1828. Poc temps després de ser ordenat sacerdot, esclatà la revolució del 1835. Fou expulsat del seu convent i sofrí presó i exili. Després d'una breu estada a Itàlia i a la ciutat de Tolosa de Llenguadoc, regressà a Barcelona. Com que no s'hi havia restablert la vida conventual, exercí el seu ministeri sacerdotal en diferents parròquies, sempre de manera molt exemplar. Adonant-se de la situació de deixadesa moral i cultural de la infantesa i joventut, l'any 1850 va fundar a Ripoll (Girona) l'Institut de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, dedicat a l'educació cristiana de

maig : 27

les nenes i noies. La mort li sobrevingué mentre celebrava l'Eucaristia, el 27 de febrer de 1871. Fou beatificat en 2010.

Comú de pastors, o de sants

Ofici de Lectura

LECTURA SEGONA

De la Carta circular a la Congregació de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor
(E. Ros Leconte: “Vida y obra del P. José Tous i Soler-Fray José de Igualada, OFM. Cap., 390-394)

*Que regni entre vosaltres la pau, la caritat,
l'harmonia, la unió santa*

No podem deixar d'alegrar-nos en el Senyor pels bons resultats que ha deixat la Santa Visita, ja que ens ha fet veure que en la nostra Congregació està en vigor l'observança de la Santa Regla i les disposicions que hem donat altres vegades, i que regna entre les Germanes aquella pau, tranquil·litat i harmonia com convé a les veritables Esposes de Jesucrist i tal com ens mana el Senyor en el sant Evangeli. Sí, caríssimes Germanes, la caritat, la pau, l'harmonia i la unió santa

és el que converteix el claustre en un paradís de delícies on s'hi troba de gust l'Espòs celestial.

Per tant, exhortem totes les Germanes que procurin inflamar-se en l'amor de Jesús en la santa oració i unir-se per amor amb el celestial Espòs de les ànimes pures, a fi que unides amb l'amable Jesús, que és Rei pacífic, regni en totes vosaltres la pau, la caritat i la santa unió. Quan en el cor hi ha l'amor de Déu, hi ha veritable humilitat; i quan hi ha humilitat, hi ha obediència. Mai no recomanarem prou que les Germanes siguin obedients.

Exhortem totes les Germanes que siguin estrictes en els exercicis devots i anhelin els seu propi progrés espiritual. Per això durant el dia, sobretot al toc de les hores, després de resar amb devoció l'avemaria, procurin elevar el cor a Déu dient una fervorosa jaculatòria i oferint-li el treball o l'ocupació que portem entre mans.

Ens diu el Senyor en la Santa Escripura que ens recordem de santificar el dia de festa, per la qual cosa ordenem que les Mares i Germanes, a més d'oïr Missa amb tota devoció i combregar amb el més gran fervor, dediquin algunes estones a la lectura espiritual, i que les mestres aprofitin el temps per preparar-se per als estudis de la setmana.

Recordin les Germanes aquell passatge del sant Evangeli on veiem que el Senyor va renyar els seus deixebles que no permetien que els nens se li acostessin.

maig : 27

Va dir aquelles sentides paraules: *“Deixeu que els infants vinguin a mi: no els ho impediui, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells”*. Aquestes santíssimes paraules, en tant que sortides de la boca de l’amable Jesús, han de meditar-les contínuament les Germanes encarregades de l’ensenyança, tot considerant la formosor i el candor de les tendres nenes: com en són, d’agradables, als ulls divins per la seva innocència.

Per tant preguem per l’entranyable amor de Jesucrist, amb la major efusió del nostre cor, a totes les Superiores locals, que estimin de veritat les nenes pobres i que admetin a classe totes les que es presentin. Insistim: sense excloure ni refusar les nenes pobres que no poden pagar la mensualitat.

No tinguin por, no, les Germanes que per això els hagi de faltar el necessari per a viure. Al contrari! Nostre Senyor, per amor del qual fan aquest obsequi, les omplirà de benediccions espirituals i temporals i, si són fidels a Déu i compleixen allò que li han promès, Ell mateix mourà el cor dels devots i dels benefactors per ajudar-les amb almoines.

Potser alguna pensarà que l’ensenyança de les nenes és quelcom pesat i que s’oposa a l’esperit de devoció que tant recomana el nostre Seràfic Pare sant Francesc. Doncs bé, les que això pensessin han de tenir en compte que l’ensenyament és la finalitat d’aquest Institut i que les Germanes d’aquest Terç Orde de Penitència de

nostre Seràfic Pare sant Francesc són cridades per Déu a fer entre les nenes allò que la Sagrada Religió dels Framenors Caputxins abans feien i encara fan actualment en diverses parts del món, és a dir, que són cridades a la vida mixta de contemplació i acció, de treball i pregària, perquè així puguin vessar en el tendre cor de les nenes els sants pensaments i els devots afectes que Déu els haurà comunicat en la santa oració. Aquest és l'esperit de la Regla que les Germanes han professat. Endemés, cal que pensin totes les Mares i Germanes que, tot i essent religioses, són també filles d'Adam pecador, i que han de guanyar-se el pa amb la suor del seu front.

RESPONSORI

Fl 2, 3-4; 1Te 5, 14-15

R. Estimeu-vos els uns als altres. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors: * Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres (TP. al·leluia).

V. Feu-vos càrrec dels febles, tingueu paciència amb tots, que tothom procuri sempre el bé dels altres i de la comunitat. * Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres (TP. al·leluia).

maig : 27 i 30

Oració

Oh Déu, vós féreu al beat Josep Tous d'Igualada, prevere, la gràcia de seguir fidelment el vostre Fill en pobresa i humilitat d'esperit i de promoure en l'Església l'educació cristiana dels infants; concediu-nos, pels seus mèrits i la seva intercessió, que profundament renovats puguem assaborir la dolcesa del vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Dia 30 de maig

SANTA BAPTISTA VARANO, VERGE, DEL II ORDE

Memòria per al II Orde

Sor Baptista (de família, Camila Varano) nasqué a Camerino l'any 1458. Als 23 anys, es féu Clarissa a Urbino, i més tard va fundar i governar un monestir a Camerino. Fou molt devota de Jesucrist crucificat, i enriquida amb carismes celestials. Escriví molts opuscles, en els quals explica les seves pròpies experiències místiques, que animen els lectors vers la perfecció. Morí l'any 1524. Fou canonitzada pel papa Benet XVI l'any 2010.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del llibre *Istruzioni* de la beata Baptista Varano, verge
(Edició Boccanera, Iesi 1958, pp. 190-193)

Vetlleu i pregueu, que no caigieu en la temptació

Cal procurar seriosament, germà, que l'ull de la ment es trobi sempre vigilant, i que no s'adormi mai en la son de la peresa i negligència, ja que *el regne de Déu s'obre pas amb fermesa, i els violents se n'apoderen*.

Vull significar amb això que, vivint en la santa religió, no et deixis vèncer mai per aquella son en la que molts són vençuts; primer, entren fervorosament a la religió, i, després, deixen el primer fervor, i fan les coses maquinalment, sense reflexió. Compleixen, sí, la disciplina del monestir, les cerimònies, les constitucions de la religió; però ho fan d'una manera semblant als ramats, que segueixen l'ovella o cabra que ha començat a saltar, sense saber per què ho fan.

Així mateix, el religiós que es deixa vèncer per la son espiritual guarda rutinàriament el costum establert, sense considerar la seva finalitat o la utilitat que comporta.

Tu, en canvi, obra amb saviesa i prudència; no segueixis pas les petjades dels esgarriats, sinó que, en totes les teves accions, grans o petites, aixeca els ulls de

maig: 30

l'ànima vers Déu, santifica la intenció de l'obra, i sofreix amb paciència les contrarietats per l'amor de Déu.

Procura fer-ho tot pel seu amor, tant si pregues com si llegeixes, tant si celebres l'Ofici diví, com si fas les tasques de la casa o els oficis més humils; dóna't a tota obra de caritat envers tothom, malalts i sans. I estigues cert, que, si ho fas així, aixecant freqüentment el cor a Déu, i dient: “Senyor, tot pel vostre amor!”, t’hi acostumaràs, i ja ho diràs sense necessitat de reflexió.

Et voldria donar un consell: que fomentis un gran desig de fer penitència, i no siguis fàcil a condescendir als teus gustos, sinó més aviat guarda les disposicions dels teus avantpassats. Fent-ho així, adquiriràs molta gràcia davant la Santíssima Trinitat, que mira el cor.

Procura sobretot això: que el teu cor estigui sempre fervorós per l'amor! Fixa't com les mosques no s'acosten a l'aigua bullent, sinó a la tèbia. Semblantment el diable s'allunya, amb tots els seus mals pensaments, de l'ànima encesa d'amor a Déu; en canvi, les mosques de les vanitats i altres pensaments inútils volen i es posen en l'ànima tèbia i freda en amor diví, i això provoca una horrible negligència espiritual.

Aquesta és la causa que siguin molts els qui en la vida religiosa dormen i es pensen, amb falses il·lusions, que arribaran a la perfecció. Però, quan s'acosti la mort, veuran la falsedat dels seus somnis i il·lusions; llavors

s'adonaran que les seves mans no han caçat més que mosques.

Per tant, obre els ulls, i mira de no perdre els pocs dies que et queden de vida. Sigues vigilant i fervorós d'acord amb la gràcia que t'ha concedit el bon Déu, tot dient amb l'Apòstol: *La gràcia que ell m'ha donat no ha estat infructuosa en mi, perquè jo us cerco, Senyor.*

RESPONSORI

Ap 3, 2-3. 18

R. Desvetlla't, perquè veig que les teves obres són deficientes als ulls del meu Déu. * Recorda l'ensenyament que vas rebre, penedeix-te i compleix-lo d'ara endavant (**TP.** al·leluia).

V. Si vols ser ric, et recomano que em compris a mi or pur, refinat al foc. * Recorda l'ensenyament que vas rebre, penedeix-te i compleix-lo d'ara endavant (**TP.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La verge prudent se n'ha anat cap a Crist, i ara resplendeix entre l'estol de verges com el sol en el firmament (**TP.** al·leluia).

maig : 30

Oració

Oh Déu, que heu fet admirable santa Baptista Varano per la continua meditació de la passió del vostre Fill Jesucrist: concediu-nos, per la seva intercessió, la gràcia de portar en el nostre cor la mortificació de la creu i d'assolir després la vida eterna. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Vine, esposa de Crist, rep la corona que el Senyor t'ha destinat per sempre (**TP.** al·leluia).

juny: 2

MES DE JUNY

Dia 2 de juny

SANT FÈLIX DE NICOSIA, RELIGIÓS, DEL I ORDE

Memòria

Fra Fèlix (de família, Felip-Jaume Amoroso) nasqué a Nicosia (Sicília), el 15 de novembre de 1715. De molt jove entrà en el Terç Orde Franciscà. Als 28 anys fou admès a l'Orde dels Framenors Caputxins. Donà exemple d'una admirable santetat per la seva obediència i mansuetud, un gran esperit de penitència i una devoció fervent a l'Eucaristia, a la Immaculada i al Pare sant Francesc. En la seva pròpia ciutat natal, va ser l'almoïner del convent durant quaranta anys, escampant el perfum de la caritat envers tothom. Tot i ser analfabet, va aconsellar molta gent, tant persones senzilles com també doctes eclesiàstics. Va tenir el do de la profecia i féu molts miracles. Va morir l'any 1787. Lleó XIII el va beatificar en 1888 i el Papa Benet XVI el declarà sant el 25 d'octubre de 2005.

Comú d'homes sants.

juny : 2

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Dels opuscles de sant Bonaventura, bisbe
(Epistula viginti quinque Memorialia. Prologus (nn. 3-6);
Obras de San Buenaventura, t. IV. BAC. Madrid, 1947,
pp. 580-583).

Jesús digué: *Veniu a mi, tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar.* Oh Senyor, ¿de qui teniu necessitat? ¿Per què ens crideu? ¿Què hi ha de comú entre Vós i nosaltres? Oh crida piadosa: *Veniu a mi, dieu, i jo us faré reposar.*

Oh admirable condescendència, oh caritat inefable! Qui ha obrat mai així? ¿*Qui ha vist i sentit cosa semblant?* Heus aquí que convida els enemics, encoratja els culpables, atreu els ingrats. *Veniu, dieu, accepteu el meu jou, i trobareu el repòs que tant desitjàveu.* Mots dolcíssims, suavíssims, divins, *més tallants que qualsevol espasa de dos talls,* que entendreixen el cor i l'omplen de dolçor a desdir, *penetren fins a la divisió de l'ànima i de l'esperit.*

Desvetlla't, doncs, oh ànima cristiana, davant d'un amor tan benvolent, d'un regust tan dolç, d'una olor tan suau. Certament, el qui hi és insensible està del tot malalt, alienat, i a les acaballes. Entusiasma't, et demano, ànima meva, enriqueix-te, endolceix-te en la

misericòrdia i la mansuetud del teu Déu, en l'amor del teu Espòs; que l'ardor del teu Estimat t'inflami, que el seu amor t'ablaneixi i el seu perfum t'embriagui; i que ningú no t'impedeixi d'entrar i abraçar-lo i de gustar el seu encís.

¿Què més volem, què més esperem, què més desitgem? En Ell ho tenim tot. Però, ai las, quina gran ceguesa, la nostra! Quina malaltia! Quina bogeria! Som cridats al repòs i continuem trescant; som convidats al consol i preferim sofrir; se'ns promet joia i volem tristor. Malaltia verament miserable i perversió misèrrima! Hem esdevingut insensibles, semblants als ídols, ja que tenim ulls i no hi veiem, orelles i no hi sentim, ment i no raonem i *prenem el que és amarg per dolç i el que és dolç per amarg*.

Oh Déu, ¿qui ens corregirà de tant despistament, qui podrà pagar per tanta ofensa? Certament, res de bo no ve de nosaltres, sinó que tot és do vostre. Únicament Vós ens podeu redreçar, sols Vós podeu pagar per les nostres culpes, solament Vós coneixeu la nostra realitat, oh salvació i redempció nostra, que realitzeu la conversió únicament en aquells que reconeixen la seva fonda misèria i confien únicament en Vós.

Elevem, doncs, vers Déu els ulls de la nostra ment, i fixem-nos per on fallem, car el qui ignora els seu estat no procura sortir-ne'n. I des de l'abisme clamem amb totes les forces al Senyor, per tal que ens auxiliï amb la seva mà misericordiosa, que mai no és esquiva per

juny : 2

salvar-nos. No perdem la confiança, us ho prego: us espera una gran recompensa. Acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu, per aconseguir el terme de la nostra fe, que és la salvació de les nostres ànimes. No en dubtem. Ara ens crida la vida, la salut ens espera, la tribulació ens empeny a entrar. ¿Què farem? ¿Per què som tan mandrosos? ¿Per què triguem tant? –Alegrem-nos d'entrar en aquell lloc de repòs, de gaudi etern, on tot és grandíós, inescrutable i meravellós, sens parió. Que el record de Jerusalem ocupi el nostre cor; sospirem per la nostra pàtria; caminem amunt, vers la nostra mare; considerem les obres del Senyor i contemplem el nostre Rei regnant-hi mansuet, i que els nostres cors s'espongeixin enmig de tanta misericòrdia.

RESPONSORI

Salm 83, 2-3, 11

R. Que n'és, d'amable, el vostre temple, Senyor de l'univers. Tot jo sospiro i em deleixo pels atris del Senyor. * Ple de goig i amb tot el cor, aclamo el Déu que m'és vida (TP. al·leluia).

V. M'estimo més un dia als vostres atris que mil a casa meva; quedar-me al portal de la casa del meu Déu, més que viure amb els injustos. * Ple de goig i amb tot el cor, aclamo el Déu que m'és vida (TP. al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

juny : 2

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La seva pobresa total es transformà en la riquesa de la seva generositat. Es va comportar bé davant de Déu i també dels homes (TP. al·leluia).

Oració

Pare, vós que us heu fixat en la humilitat del vostre servent sant Fèlix de Nicosia i li heu revelat els misteris del Regne: feu que estiguem atents a escoltar el vostre Fill estimat, benèvol i humil de cor, per tal d'ésser comptats entre els petits de l'Evangelí i poder irradiar la llum de la veritable saviesa. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Estic content dels sofriments que suporto per vosaltres i completo en el meu cos allò que manca als sofriments de Crist, en favor del seu cos que és l'Església (TP. al·leluia).

juny : 8

Dia 8 de juny

**BEAT NICOLAU DE GÈSTURI, RELIGIÓS,
DEL I ORDE**

Memòria lliure

Fra Nicolau (de família, Joan Medda) nasqué en 1882 a Gèsturi, a la província de Càller (Sardenya), en el si d'una família nombrosa. Joan va quedar orfe i el va acollir a casa seva la germana gran. Es va distingir per l'honestat, pietat, costums irreprotxables i austeritat de vida. Quan tenia 29 anys, fou admès als Caputxins de Càller o Cagliari. Acabat el noviciat va fer la professió, i se li va confiar el càrrec d'almoïner. Al llarg de 34 anys desenvolupà la seva tasca de manera silenciosa i discreta, tenint una gran incidència espiritual entre la gent que acudia a ell com a un veritable home de Déu. Va morir a Càller l'any 1958. El Papa Joan-Pau II el beatificà el 3 d'octubre de 1999.

Comú d'homes sants: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De la “Regla no Butllada” de sant Francesc d’Assís
(Rnb IX; FF 29-33; Clàssics del Cristianisme, I, p.53)

Del demanar almoina

Que s’esforcin tots els frares a seguir la humilitat i la pobresa de nostre Senyor Jesucrist i es recordin que no ens convé de tenir res més del món sencer, ans, com diu l’Apòstol, *tenint de què menjar i amb què cobrir-nos, n’estem contents*. I han d’alegrar-se quan es trobin enmig de persones qualssevol i menyspreades, entre pobres i dèbils, malalts i leprosos i els captaires del camí.

I, quan calgui, que vagin a l’almoina. I no se n’avergonyeixin, ans més aviat recordin que nostre Senyor *Jesucrist, Fill de Déu viu* totpoderós, *endurí la seva cara com un roc duríssim*, i no se n’avergonyí; fou pobre i hoste i visqué d’almoines, Ell i la Verge benaurada i els seus deixebles. I, quan els homes els causaran un afront i no els voldran donar almoina, que en donin gràcies a Déu, perquè per aquells afronts rebran gran honor davant el tribunal de nostre Senyor Jesucrist. I que sàpiguen que l’afront no és imputat als qui pateixen sinó als qui l’infereixen.

juny : 8

I l'almoïna és l'herència i la justícia que, degudes als pobres, va adquirir-nos nostre Senyor Jesucrist. I els germans que treballen per adquirir-la en rebran una gran recompensa i la fan guanyar i adquirir als donants, ja que tot el que els homes deixen al món, desapareixerà, però de la caritat i de l'almoïna que van fer rebran el premi del Senyor.

I que confiadament manifesti l'un a l'altre la seva necessitat per tal que li trobi el que li és necessari i li ho proporcioni. I que cadascú estimi i nodreixi el seu germà, com la mare estima i nodreix el seu fill, en la mesura en què Déu li farà gràcia. *I el qui no menja no judiqui el qui menja.*

I sempre que sobrevindrà una necessitat, sigui lícit a tots els frares, onsevulla que siguin, d'usar de totes les menges que els homes poden menjar, com el Senyor ho diu a David, el qual *menjà els pans de la proposició, que no era permès de menjar sinó als sacerdots.* I que es recordin del que diu el Senyor: *Vetlleu per vosaltres mateixos, no sigui que els vostres cors s'afeixuguin amb la cràpula, l'embriaguesa i les preocupacions d'aquesta vida, i sobtadament us trobeu a sobre aquell dia;* i és que com un llaç es llançarà damunt de tots els qui habiten la superfície de la terra. Semblantment també, en temps de manifesta necessitat, que usin tots els frares del que han de menester, tal com el Senyor els en farà la gràcia, ja que la necessitat no té llei.

juny: 8

RESPONSORI

Mt 25,35.40; Prov 19,17

R. Quan jo tenia fam, em donàreu de menjar; quan tenia set, em donàreu de beure; quan era foraster, em vau acollir: * Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi **(TP. al·leluia)**.

V. Qui s'apiada del pobre fa un préstec al Senyor. * Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi **(TP. al·leluia)**.

Oració

Oh Déu, que en el beat Nicolau de Gèsturi ens heu donat un exemple de pregària, d'humilitat i de silenci: concediu-nos, per la seva intercessió, que també nosaltres sapiguem portar Crist als nostres germans. Per nostre Senyor Jesucrist.

juny : 12

Dia 12 de juny

**BEATA FLORIDA CÈVOLI, VERGE,
DEL II ORDE**

Memòria lliure per a tot l'Orde

Sor Florida (de família, Lucrecia-Elena Cèvoli) nasqué a Pisa l'11 de novembre de 1685. Rebé de la família una atenta educació, tant religiosa com cultural. En el 1703 entrà al monestir de les Clarisses Caputxines de Città di Castello, on hi havia com a mestra santa Verònica Giuliani. L'any 1727 succeir a la santa en l'ofici d'abadessa, càrrec que exercí per 25 anys. Morí el 12 de juny de 1767. Fou beatificada per Joan-Pau II el 16 de maig de 1993.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del Diari de santa Verònica Giuliani
(Città di Castello, 1987, V, 84-86)

El tresor del pur sofrir

Parlaré una mica, molt poc, de la pena que experimenta l'ànima quan té la sensació d'haver perdut aquell preciós tresor que és Déu. Tota ansiosa, voldria retrobar-lo: no està tranquil·la, no reposa, no troba pau; sembla fora de si, a punt d'embogir d'amor, un amor no conegut. Tanmateix, aquest amor en tals circumstàncies porta a l'ànima un gran profit. És com si Déu la posés en el gresol i la llancés a la fornal com es fa amb l'or que hom vol purificar.

D'aquesta manera, a poc a poc, l'ànima veu com es van aclarint en ella les tenebres, el fum que l'ofuscava, allò que l'impedia actuar. Ara, posada a les mans de l'artista, no ha de fer res més que deixar-se purificar en la fornal de l'amor diví. Aquí l'ànima es va purificant i progressa en totes les virtuts; aquí va aprenent, però sense paraules. Només el pur sofrir és model del seu obrar. Aquest pur sofrir no es pot explicar amb paraules. És tant el seu valor i poder, que n'hi ha prou amb una gota, perquè en un instant faci conèixer a l'ànima qui és Déu i què és ella mateixa.

Podria semblar que és cosa fàcil parlar del pur sofrir; en canvi, a mi em sembla quelcom molt difícil; ningú no ho pot fer ni pot entendre el tresor que s'hi amaga. Una gota de pur sofrir produeix tal força com per embogir. No sé si m'explico. En mi ha produït aquest efecte i em sembla més profitós que qualsevol

juny : 12

visió o èxtasi. Si un està malalt, de seguida es posa bo; si un és feble, aviat s'envigoreix; si un és fred, tot d'una s'escalfa. De fet, aquest pur sofrir aporta tots els remeis: enforteix l'ànima, alegra el cor, fa exultar l'esperit, suscita un sant temor, relativitza les sensacions, fa morir l'amor propi, bandeja les coses terrenals; fa que un se senti capità, és una trompeta amb el seu silenci, està cridant amb el seu obrar, té pau tot callant, predica amb el seu sofrir. Això no és conegut per les altres creatures, només és manifest a Déu. Això és el que em sembla. I si he dit cap disbarat, perdoneu-me.

He parlat del pur sofrir i també dels efectes que ha produït en mi. Ara explicaré com he tastat aquest sofrir. No sé si em faré entendre. Tinc la sensació que passa això: En un instant, l'ànima se sent completament despullada de tot, tant en l'ordre espiritual com temporal. Déu li fa entendre el seu anorreament i la seva impotència i, alhora, li fa veure el seu valor i com ha de ser enriquida per tal d'unir-se al seu únic i summe Bé. En aquest moment veu que s'uneix a Déu, i després sobtadament queda sense coneixement. No sap si es troba al cel o a la terra. Es veu privada de tot; no té capacitat de reacció. És tal la pena que experimenta, que no puc pas descriure-la.

Això és el que anomeno "pur sofrir", perquè aquí no hi valen les forces, car no hi puc fer res; aquí no hi valen els sentiments, car tot sembla extern a nosaltres; aquí no hi entren els sentits, ja que han quedat reduïts. No és pas

juny: 12

obra seva i menys d'alguna creatura. És una simple llum per a l'ànima, i tanmateix es pot anomenar "pur sofrir".

RESPONSORI

SI 22,4

R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, * Perquè us tinc vora meu (TP. al-leluia).

V. La vostra vara de pastor m'asserena i em conforta. * Perquè us tinc vora meu (TP. al-leluia).

Oració

Oh Déu, font de la salvació, que inflamàreu del vostre amor la beata Florida Cèvoli, guiant-la als cims de la perfecció evangèlica pel camí de la renúncia i de la creu: concediu-nos d'experimentar el mateix amor per avançar en el savi coneixement del misteri de la creu. Per nostre Senyor Jesucrist.

juny : 12

El mateix dia 12 de juny

**BEATA VIOLANT, RELIGIOSA,
DEL II ORDE**

Memòria lliure per al II Orde

Sor Violant era filla del rei Bela IV d'Hongria. Nasqué a Esztergom, l'any 1235, però visqué a Polònia a casa de la seva germana Conegunda. Es casà amb Boleslau, duc de Polònia, de qui va tenir tres filles. Féu moltes obres de caritat, sobretot envers els malalts i els pobres. Quan va morir el seu marit, va entrar al monestir de les Clarisses, on va resplendir per la seva humilitat i la contemplació de les coses celestials.

Comú de dones santes: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del llibre *De perfectione vitae ad sorores*, de sant Bonaventura, bisbe
(cap. 3, núms. 1. 6. 7 i 9)

juny : 12

*El cim de la perfecció està en la perfecta imitació
de la pobresa evangèlica*

La pobresa és una virtut necessària per a la integritat de la perfecció, de tal manera que ningú no pot ser perfecte sense ella. N'és testimoni el Senyor, que diu a l'Evangelí: *Si vols ser perfecte, vés a vendre tot el que tens, i dóna-ho als pobres*. Consistent, doncs, la summa perfecció evangèlica en l'excel·lència de la pobresa, no es cregui pas que ha arribat a la perfecció el qui no s'ha fet encara perfecte imitador de la pobresa evangèlica.

Però tu, verge de Crist, tu serventa del Senyor, ¿com pot ser que busquis riqueses, havent professat la pobresa, vivint entre els pobres de Crist, gloriant-te de ser filla del Pobriçó d'Assís, havent promès ser imitadora de la mare pobra santa Clara?

La meua avarícia, i també la teua, ens avergonyeix en gran manera, perquè, havent professat la pobresa, canviem la pobresa per l'avarícia, desitjant allò que no ens és lícit, volent allò que prohibeix la Regla, sense recordar-nos que el Fill de Déu *es va fer pobre per nosaltres*.

Sé que passa així: com més fervoroses sereu en l'amor per la pobresa i més perfectes seguidores de la pobresa evangèlica, més abundareu de tot, tant de béns temporals com espirituals; però, si féssiu altrament, si menyspreéssiu la pobresa, que heu professat, també sofririeu penúries de tot, tant de béns temporals com

juny : 12

espirituals. Maria, la mare pobre de Jesús, diu: *Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res.*

D'això mateix en dóna testimoniatge aquell sant profeta: *Els rics s'empobriran, passaran fam; però als qui busquen el Senyor, no els faltarà cap bé.*

¿Tal vegada no heu llegit o no heu escoltat el Senyor Jesús, parlant als Apòstols, segons l'Evangeli de sant Mateu, que els diu: *No us neguitegeu, pensant que menjarem o que beurem. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu? Deixeu el vostre destí a les seves mans: Ell s'ocuparà de vosaltres.*

Oh benaurada serventa de Déu, recorda't de la pobresa de nostre Senyor Jesucrist, grava en el teu cor la pobresa del teu pare, el pobrissó sant Francesc; no t'oblidis de la pobresa de la teva mare santa Clara. I, amb tot l'entusiasme, amb totes les forces, uneix-te a la pobresa, abraça madona Pobresa; i no vulguis estimar sota el cel res més que la pobresa; sinó mira de practicar amb fidelitat la santa pobresa que has promès.

Puix és estèril tenir i estimar riqueses; estimar-les i no tenir-les és perillós; tenir-les i no estimar-les és molt més difícil. Per tant, no tenir riqueses ni estimar-les és útil, és segur, és agradable i és acte de perfecta virtut.

Per això, tant el consell com els exemples del Senyor sobre la pobresa han de moure i encendre el cristià en l'amor a la santa pobresa.

Oh benaurada pobresa, que amable fas a Déu al qui t'estima, quina seguretat li dones en aquest món!

RESPONSORI

R. He menystingut les riqueses i glòries mundanes, per l'amor del meu Senyor Jesucrist. * L'he vist, me n'he enamorat, he cregut en ell, l'he estimat (TP. al·leluia).

V. Un bon auguri em surt del cor, dedico al Rei les meves obres. * L'he vist, me n'he enamorat, he cregut en ell, l'he estimat (TP. al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. El qui compleix la voluntat del meu Pare del cel és el meu germà, la meva germana, i la meva mare, diu el Senyor (TP. al·leluia).

Oració

Oh Déu, vós ensenyàreu a la beata Violant a preferir el seguiment humil del vostre Fill als honors i riqueses del món; concediu-nos, pels seus mèrits i la seva intercessió, que, no fent cas de les coses caduques, cerquem de tot cor les celestials. Per nostre Senyor Jesucrist.

juny: 12 i 13

Vespres

Càntic de Maria, ant. Vosaltres, que ho heu deixat tot i heu vingut amb mi, rebreu cent vegades més i posseireu la vida eterna (**TP.** al·leluia).

Dia 13 de juny

SANT ANTONI DE PÀDUA, PREVERE, DOCTOR DE L'ESGLÉSIA, DEL I ORDE

Festa per a tot l'Orde

Fra Antoni (de família, Ferran Martins) nasqué a Lisboa (Portugal), a finals del segle XII. Essent dels Canonges regulars agustins, poc després de la seva ordenació sacerdotal es passà a l'Orde dels Framenors, amb l'intent de propagar la fe entre els pobles africans. Va missionar amb molt de fruit per França i per Itàlia, i convertí molts d'heretges. Fou el primer frare en l'Orde d'ensenyar teologia als germans. Redactà sermons plens de doctrina i de dolcesa. Morí a Pàdua l'any 1231.

Comú de pastors, o de doctors de l'Església, o d'homes sants: per religiosos.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el Rei de la glòria i Senyor de l'univers (TP. al·leluia).

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de lectura

Ant. 1. Els seus passos seguien la veritat, no ha deixat des de jove el seu camí, i va aprendre molta doctrina, i s'ha honorat de portar el seu jou (TP. al·leluia).

Els salms, del comú de pastors.

Ant. 2. Adreçà el cor vers el Senyor, i, en temps dels perversos, afermà la pietat (TP. al·leluia).

Ant. 3. El Senyor l'ha fet llum, i l'ha exaltat enmig del seu poble (TP. al·leluia).

V. La llengua del just és plata de bona llei (TP. al·leluia).

R. Els seus llavis alimenten molta gent (TP. al·leluia).

LECTURA PRIMERA

Del llibre de la Saviesa

6, 13-17; 7, 7-15

juny: 13

Troben la Saviesa tots els qui la cerquen

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen.

Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa.

Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur, i, si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre, buscant els que se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins, i els surt al pas en tot el que es proposen.

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí. Vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué.

La prefereixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang.

L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai.

Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses in comptables. Jo estava contentíssim que les dugués la saviesa, però no sospitava que ella mateixa n'era la mare. L'he apresada amb desinterès i la comunico de bon cor, sense amagar-

ne la riquesa. Els homes hi tenen una mina inesgotable, i els qui se n'apoderen es guanyen l'amistat de Déu, ja que els dons de la saviesa els hi condueixen.

Que Déu em concedeixi de parlar sempre d'acord amb la seva voluntat, i que el meu pensament mai no desdigni dels dons que ell m'ha fet, perquè Déu és el guia de la saviesa, i el qui condueix els savis pel bon camí.

RESPONSORI

Cf. Pr 4, 11. 18. 27

R. Fou instruït en el camí de la saviesa. * El seu camí és com la llum de l'alba, que va creixent fins al ple dia (**TP.** al·leluia).

V. El Senyor va guiar els seus passos, i el féu instrument de la seva pau. * El seu camí és com la llum de l'alba, que va creixent fins al ple dia (**TP.** al·leluia).

LECTURA SEGONA

D'un sermó de sant Antoni de Pàdua, prevere
(I, 226)

La paraula és viva quan parlen les obres

El qui és ple de l'Esperit Sant parla moltes llengües. Els diversos testimoniatges de Crist tenen moltes llengües, com és ara la humilitat, la pobresa, la

juny: 13

pacència, l'obediència; tot això són llengües que parlem quan les mostrem presents en nosaltres mateixos. La paraula és viva quan parlen les obres. Prou de paraules, us ho prego: que parlin les obres. Estem plens de paraules i buits d'obres, i com maleïts del Senyor, que va maleir la figuera per no trobar-hi fruits, i només fulles. Va dir sant Gregori: "Al predicador se li imposa una llei: que practiqui el que predica." És en va que faci conèixer la llei, si amb les seves obres destrueix la doctrina.

Però els Apòstols *començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar*. Feliç el qui parla segons les paraules que l'Esperit Sant li dóna, no segons les del propi ànim!. Perquè n'hi ha que parlen segons el seu propi esperit, roben paraules als altres, les proposen com a seves i se les atribueixen. D'aquests homes, i dels qui se'ls assemblen, diu el Senyor a Jeremies: *Mireu el que dic als profetes que roben les meves paraules, cadascú al seu proïsme. Mireu el que dic als profetes, diu el Senyor, que prenen les seves llengües, i diuen: diu el Senyor. Mireu el que dic als profetes que somien mentida, diu el Senyor, que l'explicaven i seduïen el meu poble amb la seva mentida i els seus miracles; jo no els havia tramès ni els havia donat missió, i no foren de cap profit a aquest poble, diu el Senyor.*

Cal, doncs, que nosaltres parlem segons les paraules que l'Esperit Sant ens concedeixi de parlar. Preguem-lo

juny: 13

amb humilitat i amb devoció que ens infongui la seva gràcia, perquè visquem la Pentecosta en la perfecció dels cinc sentits i en l'observança del Decàleg i ens omplim d'un vehement esperit de contrició. Encenguem-nos amb les llengües de foc de la lloança, perquè, encesos i il·luminats en les esplendors dels sants, meresquem contemplar el Déu u i tri.

RESPONSORI

Dn 7, 11

R. Per les paraules dels sermons eloqüents que predicava * Es convertien els pecadors (**TP.** al·leluia).

V. I feien penitència davant de Déu. * Es convertien els pecadors (**TP.** al·leluia).

HIMNE Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Ant. 1. Tots admiraven la saviesa de la seva parla, i lloaven Déu (**TP.** al·leluia).

Els salms i el càntic del diumenge de la setmana I.

juny: 13

Ant. 2. El Senyor li féu favors meravellosos, i l'escolta sempre que l'invoca (TP. al·leluia).

Ant. 3. Lloaré el Senyor amb el cor i les obres; enalteixo el Senyor, que m'ha ensenyat la saviesa (TP. al·leluia).

LECTURA BREU

Sir 51, 18. 20b. 25-27. 30

Quan era encara un noi, i no m'havia apartat mai del bon camí, ja desitjava amb tot el cor la saviesa. Els meus passos seguien la veritat, no he deixat des de jove el seu camí. L'he abraçada amb tot el cor, mai no li giraré la cara. Me li he donat amb tota l'ànima, mai no me n'apartaré. Les meves mans han obert la seva porta, la tinc als braços i la contemplo. En recompensa, el Senyor m'ha donat aquesta llengua, i amb ella el lloaré.

RESPONSORI BREU

Sir 46, 17. 18

R. Per la seva fidelitat * Es demostrà profeta (TP. al·leluia). Per la seva.

V. Pels seus oracles fou reconegut vident fidel. * Es demostrà. Glòria. Per la seva.

Càntic de Zacaries, ant. Senyor, heu honorat el vostre servent; per mitjà d'ell heu obrat meravelles: el vostre nom serà glorificat (TP. al·leluia).

PREGÀRIES

Germans estimats, preguem Déu, que és la font i l'autor de la santedat, i ens ha obert en Crist el camí de la salvació, i diguem-li:

Porteu-nos pel bon camí, Senyor!

Feu, Senyor, que sapiguem caminar avui guiats per la llum de la fe,

- i que ho demostrem amb la pràctica de l'amor i de les bones obres.

Pare, que heu enviat el vostre Fill al món per evangelitzar els pobres,

- feu que prediquem l'Evangelí a tothom.

Doneu-nos, Senyor, la vostra eterna saviesa,

- perquè es quedi amb nosaltres i ens ajudi avui en els nostres treballs.

Vós, que ens heu cridat a la perfecció de la caritat, i voleu que siguem sal de la terra i llum del món,

- il·lumineu-nos a fi que us servim en els nostres germans.

Feu que, avui, sapiguem reconèixer la vostra presència en el proïsme,

- i que la trobem en els pobres i en els qui sofreixen.

juny: 13

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Déu omnipotent i etern, que donàreu al vostre poble sant Antoni de Pàdua com a predicador insigne i intercessor en les contingències humanes: feu que amb el seu ajut, i seguint els seus ensenyaments de vida cristiana, experimentem el vostre suport en totes les adversitats. Per nostre Senyor Jesucrist.

Hora d'entre dia

Les antífoes i els salms, de la fèria corresponent.

Tèrcia

LECTURA BREU

Sa 6, 16-17

Pensar sempre en la saviesa ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins, i els surt al pas en tot el que es proposen.

V. Anuncià la vostra rectitud (TP. al·leluia).

R. I us lloà tot el dia, Senyor (TP. al·leluia).

Sexta

LECTURA BREU

Sa 8, 1-2

La saviesa s'estén vigorosament d'un cap de món a l'altre, disposant-ho tot amb bondat. Jo me'n vaig enamorar, des de jove em va fer goig, corprès del seu encís.

V. El Senyor va beneir el seu esforç (TP. al·leluia).

R. I féu fructificar el seu treball (TP. al·leluia).

Nona

LECTURA BREU

Sa 8, 5. 7

Si en la vida és tan desitjada la riquesa, ¿què pot haver-hi més ric que la saviesa, que ho fa tot? Si estimes la justícia, els fruits de la saviesa són les virtuts: ella ensenya prudència, justícia, fortalesa i templança, que és el millor pels homes en la vida.

V. El just creixerà com un lliri (TP. al·leluia).

R. I florirà eternament davant el Senyor (TP. al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

juny: 13

Vespres

SALMÒDIA

Ant. 1. Fou estimat de Déu i dels homes. Beneïda sigui la seva memòria (TP. al·leluia).

Els salms i el càntic, del comú de pastors.

Ant. 2. Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit (TP. al·leluia).

Ant. 3. El Senyor m'ha donat en recompensa una llengua, i amb ella jo el lloaré (TP. al·leluia).

LECTURA BREU

Is 58, 10. 11

Si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents s'omplirà de llum la teva foscor. En tot moment el Senyor et conduirà, en ple desert saciarà la teva fam, seràs com un hort amarat d'aigua, com una font inestroncable.

RESPONSORI BREU

Sir 39, 13

R. El seu record * No desapareixerà. El seu.

juny: 13

V. D'una generació a l'altra es mantindrà la seva anomenada. * No desapareixerà. Glòria. El seu.

En temps pasqual:

R. El seu record no desapareixerà. * Al·leluia, al·leluia.

V. D'una generació a l'altra es mantindrà la seva anomenada. * Al·leluia, al·leluia. Glòria. El seu.

Càntic de Maria, ant. Oh gran doctor, llum de la santa Església, sant Antoni, enamorat de la llei divina, pregueu per nosaltres el Fill de Déu (**TP.** al·leluia).

PREGÀRIES

Preguem humilment Crist, font de tota vida i principi de tota virtut, i diguem-li:

Senyor, vingui a nosaltres el vostre Regne!

Vós, que heu enviat els vostres deixebles, per tot el món, a predicar l'Evangelí a tothom,

- feu que tots aquells que avui anunciem l'Evangelí visquin del vostre Esperit.

Vós, que coopereu amb els predicadors i confirmeu llurs paraules,

- feu-nos sempre autèntics testimonis de la vostra resurrecció.

juny: 13

Concediu-nos de col·laborar diligentment amb vós en perfeccionar l'ordenació del món,

- perquè la predicació de la pau, feta per l'Església, s'escampi més fàcilment.

Feu que aquells que encara no coneixen l'Evangelí arribin a la comunió de l'Església,

- perquè augmenti el vostre poble, i es faci un sol ramat amb un sol pastor.

Recordeu-vos dels nostres germans que dormen el son de la pau,

- i feu-los participar de la vida eterna.

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Déu omnipotent i etern, que donàreu al vostre poble sant Antoni de Pàdua com a predicador insigne i intercessor en les contingències humanes: feu que amb el seu ajut, i seguint els seus ensenyaments de vida cristiana, experimentem el vostre suport en totes les adversitats. Per nostre Senyor Jesucrist.

Dia 16 de juny

**BEATS ANICET KOPLIN, PREVERE,
I COMPANYS MÀRTIRS, DEL I ORDE,**

Memòria lliure

Fra Anicet (de família, Adalbert Koplin) nasqué l'any 1875 de família polaco-suïssa. Als 18 anys entrà a l'Orde dels Framenors Caputxins; va ser ordenat prevere l'any 1900. Molt valorat com a confessor i "gran almoïner de Varsòvia", es va distingir pel seu esperit fratern i de misericòrdia. Morí el 16 d'octubre de 1941 a la cambra de gas del camp de concentració d'Auschwitz. En el mateix lloc va ser martiritzat Simforià Ducki, germà no clergue (1888-1942); en el camp de Dachau van ser martiritzats els sacerdots Caputxins Henryk Kryzstofik (1908-1942), i Florian Stepniak (1912-1942) i l'estudiant de teologia Fidel Chojnacki (1906-1942). Joan-Pau II els va beatificar el 13 de juny de 1999 juntament amb altres 103 màrtirs de la Segona Guerra Mundial.

Comú de diversos màrtirs.

juny: 16

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De l'homilia de la beatificació dels 108 màrtirs de la Segona Guerra Mundial, de Joan-Pau II, Papa
(AAS XCI, 1999, pp1051-1056)

El testimoni de la victòria de Crist

Benaurats els compassius: Déu se'n compadirà. La litúrgia d'aquest diumenge confereix un caràcter peculiar a la nostra acció de gràcies, ja que permet veure tot el que passa en la història d'aquesta generació en la perspectiva de l'eterna misericòrdia de Déu, que es va revelar de la manera més plena en l'obra salvífica de Crist.

Jesús va ser entregat a la mort en pena dels nostres pecats, i ressuscitat per fer-nos justos. El misteri pasqual de la mort i la resurrecció del Fill de Déu va donar un nou curs a la història humana. Encara que observem en ella els signes dolorosos de l'acció del mal, tenim la certesa que, en definitiva, el mal no pot regir el destí del món i de l'home, no pot vèncer. Aquesta certesa brolla de la fe en la misericòrdia del Pare, que *estimà tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna.*

juny : 16

Per això, avui, mentre sant Pau ens parla de la fe d'Abraham, que *tractant-se de la promesa de Déu, no dubtà ni es mostrà gens incrèdul, sinó que la seva fe es féu encara més forta, i donà glòria a Déu*, podem descobrir la font de la força, gràcies a la qual fins i tot les més dures proves no van poder separar-nos de l'amor de Déu.

“Enfortiu-me, Senyor Jesucrist, amb el signe de la vostra santíssima Creu, i concediu-me... que així com porto sobre el pit aquesta creu que guarda relíquies dels vostres sants, de la mateixa manera sempre tingui present en la meva ment el record de la vostra passió i les victòries dels vostres sants màrtirs”. Aquesta és l'oració que diu el bisbe en posar-se la creu pectoral. Aquesta invocació ha de ser avui la pregària de tota l'Església a Polònia que, en portar des de fa mil anys el signe de la passió de Crist, sempre es regenera amb la llavor de la sang dels màrtirs i viu del record de la victòria que van aconseguir en aquesta terra.

Entre ells podem recordar l'arquebisbe Antoni-Julia Nowowiejski, pastor de la diòcesi de Plock, torturat fins a la mort a Dzialdowo, i a Mons. Wladyslaw Goral, de Lublin, torturat amb especial odi només perquè era bisbe catòlic. Hi va haver també sacerdots diocesans i religiosos, que van preferir morir abans d'abandonar el seu ministeri, i altres que van morir atenent els seus companys de presó, malalts de tifus; alguns van ser torturats fins a la mort per defensar els jueus. En aquest

juny: 16

grup de beats, hi havia religiosos no clergues i religioses, que van perseverar en el servei de la caritat, oferint els seus turments pel proïsme.

Entre aquests beats màrtirs hi havia també laics. Hi havia cinc joves formats a l'oratori salesià, un activista zelós de l'Acció Catòlica, un catequista laic, torturat fins a la mort pel seu servei, i una dona heroica, que va donar lliurement la seva vida a canvi de la vida de la seva jove que esperava un fill. Aquests beats màrtirs són inscrits avui en la història de la santedat del poble de Déu que peregrina des de fa mil anys a Polònia.

Si avui ens alegrem per la beatificació de 108 màrtirs, clergues i laics, ho fem primer que res perquè són testimonis de la victòria de Crist, el do que retorna l'esperança. D'alguna manera, mentre realitzem aquest acte solemne es revifa en nosaltres la certesa que, independentment de les circumstàncies, podem obtenir una plena victòria en tot, gràcies a Aquell que ens ha estimat. Els beats màrtirs ens diuen en el nostre cor: Creieu que Déu és amor. Creieu-lo en el bé i en el mal. Tingueu esperança. Que l'esperança produeixi com a fruit en vosaltres la fidelitat a Déu en qualsevol prova.

Alegra't, Polònia, pels nous beats. Aquesta és *la riquesa de la seva gràcia*, aquest és el fonament de la nostra confiança indestructible en la presència salvífica de Déu al llarg del camí de l'home en el tercer mil·lenni. A Ell la glòria pels segles dels segles.

juny: 16

RESPONSORI

Lc 6, 27; Mt 5, 44-45. 38

R. Estimeu els enemics, feu el bé als qui no us estimen, pregueu per aquells que us persegueixen. * Així sereu fills del vostre Pare del cel.

V. Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial. * Així sereu fills del vostre Pare del cel.

Oració

Déu omnipotent i etern, que heu enriquit el beat Anicet, prevere, i companys màrtirs, amb l'esperit de sacrifici i la gràcia de la perseverança en la vocació fins al martiri: concediu-nos, per la seva intercessió, d'estimar els enemics i ésser forts en la fe. Per nostre Senyor Jesucrist.

juny : 26

Dia 26 de juny

BEAT ANDREU-JACINT LONGHIN, BISBE, DEL I ORDE

Memòria lliure

Fra Andreu-Jacint (de família, Jacint-Bonaventura Longhin) nasqué a Fiumicello di Campodarsego (Pàdua), l'any 1863. Vestí l'hàbit caputxí el 1879. Durant 25 anys portà una vida retirada, dedicat a l'estudi i a viure l'observança de la Regla i l'esperit auster de l'Orde. Fou nomenat bisbe de Treviso l'any 1904, càrrec que exercí durant 32 anys. Fou exemplar en la seva dedicació com a pastor, sobretot en l'ensenyament del catecisme. Predicà amb un zel incansable la Paraula de Déu. Provat pel dolor, acceptat amb heroica resignació, va morir el 26 de juny de 1936. El Papa Joan-Pau II el beatificà el 20 d'octubre de 2002.

Comú de pastors.

Ofici de lectura

SEGONA LECTURA

De les cartes del beat Andreu-Jacint Longhin, bisbe
(Escrips inèdits 93 /V. Arxiu de la Postulació General
Ofmcap)

La santedat està a l'abast de tothom

A la santedat de la vida cristiana i religiosa tots hi estem obligats, la nostra ignorància i peresa ens fan creure que no ens és possible accedir a la santedat, perquè ens la imaginem com un èxtasi, com si per a ésser sant fos necessari el do del rapte o de visions o de profecia o també de fer miracles; ens la imaginem en la creu, com si fos necessari fer grans dejunis, austeritats, penitència deixuplinant-se fins a fer-se sang, amb cilicis, etc. És un engany.

La santedat consisteix en coses més simples, a l'abast de tothom. No se li diu a ningú: flagel·leu-vos, dejuneu, arribeu a l'èxtasi [...], no, no és pas això el que es demana. Només es demana que estimeu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, i estimeu el vostre proïsme com a vosaltres mateixos. És aquí on rau la tota la perfecció de la vida cristiana i la veritable santedat. ¿Qui pot dir al món que no es pot estimar el Senyor, complaure'l sempre fent la seva voluntat

juny : 26

manifestada en els manaments del Decàleg, en la Santa Església i en els nostres legítims superiors?

¿Qui pot dir: no sóc capaç d'evitar els pecats venials deliberats, les faltes contra la caritat, contra la humilitat i l'obediència? Sant Tomàs respongué a una religiosa que li preguntava com podria fer-se santa: vulgues ser-ho! Si vols ser santa, endavant! La gràcia no et manca i amb la gràcia som omnipotents.

RESPONSORI

R. Parlà enmig de l'assemblea: * I el Senyor l'omplí de l'esperit de saviesa i d'intel·ligència.

V. Fou omplert de joia i de felicitat. * I el Senyor l'omplí de l'esperit de saviesa i d'intel·ligència.

Oració

Déu omnipotent, que heu concedit al beat Andreu-Jacint Longhin, bisbe, d'edificar l'Església amb l'anunci de la fe cristiana i la cura pastoral: concediu-nos, per la seva intercessió, de ser testimonis del vostre amor servint els germans. Per nostre Senyor Jesucrist.

El mateix dia 26 de juny

BEAT JAUME DE GHAZIR, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria lliure

Fra Jaume (de família, Jaume Haddad), nasqué a Ghazir (Beirut, Líban), l'any 1875. Vestí l'hàbit dels Framenors Caputxins, l'any 1894. De l'Eucaristia i de la creu, en prenia la força per a la seva intensa activitat apostòlica i per a l'acció caritativa sobretot construint escoles i hospitals. Amb vista a continuar la seva acció, fundà la congregació de les germanes de la Creu del Líban. Fou un home estimat per cristians, musulmans i drusos. Morí el 26 de juny de 1954. Fou beatificat pel papa Benet XVI, el 22 de juny de 2008.

Comú de Pastors.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Dels escrits del beat Jaume de Ghazir, prevere
(**Escolteu la meua veu, p.100**)

juny : 26

Caritat universal

La claror ve del sol: així l'amor als nostres semblants neix de l'amor de Déu. El proïsme és fill de Déu, imatge de Déu, benivolgut de Déu, i com nosaltres mateixos té dret al cel, i, si persevera en la gràcia, és temple de la Santíssima Trinitat.

Som constrets a estimar el proïsme per amor de Déu. El caçador corre no pel plaer de córrer sinó per l'exigència de la caça. L'expert en ciències no estima el llibre sinó la ciència. Així també ens cal estimar el proïsme per amor de Déu.

L'objecte de l'amor és doble: Déu i el proïsme. Podríem dir que és únic: Déu i la seva imatge. Si desitgeu ser estimats, comenceu estimant.

Estigueu-ne segurs, mai no estimarem el proïsme com cal, si no veiem Déu en el proïsme. Estigueu-ne segurs, mai no estimarem el proïsme com cal, si el nostre amor va orientat només a una classe de persones, excloent-ne les altres. Estigueu-ne segurs, no estimarem prou com cal el proïsme, si certs defectes seus ens revolten. Així com aquell que nega un sol article del dogma s'aparta de la fe veritable, també el qui manté odi a un sol dels seus semblants, està mancat de caritat. La caritat és sempre universal; és a dir, ens cal estimar tothom, car tots som fill de Déu, tots hem estat redimits per la sang preciosíssima del Salvador, tots som temples de l'Esperit Sant, tots som cridats a lloar eternament

Déu al cel. La nissaga humana constitueix una sola família.

Déu ens en dóna exemple. Ell fa sortir el sol per a bons i per a dolents. El seu Fill morí per tots. L'Esperit Sant dóna la seva gràcia a cadascun dels homes amb l'única condició de no resistir-s'hi. Fundà l'Església no per a una nació particular sinó per al món sencer.

Siguem imitadors del sol. Imitem la font, que no pregunta al sedejant: "Digues-me, abans de beure, ¿de quina nació ets?"

Que el nostre cor, a exemple de Crist, sigui mansuet envers els pecadors i sofrents. Siguin tinguts tots com a fills nostres. Aquesta és una tasca joiosa, aquesta és una vida preciosa, si és consagrada a l'amor de Déu i del proïsme, la seva imatge visible a la terra.

RESPONSORI

1Jn 4, 7.16

R. Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. * El qui viu en l'amor està en Déu, i Déu està en ell.

V. Hem d'estimar-nos els uns als altres perquè l'amor ve de Déu. * El qui viu en l'amor està en Déu, i Déu està en ell.

juny : 26

Oració

Pare sant, que donàreu al beat Jaume de Ghazir, prevere, un gran zel evangèlic i una caritat ardent envers els afligits: concediu-nos, per la seva intercessió i el seu exemple, de dedicar la nostra vida al servei del proïsme. Per nostre Senyor Jesucrist.

juliol: 10

MES DE JULIOL

Dia 10 de juliol

SANTA VERÒNICA GIULIANI, VERGE, DEL II ORDE

Festa per a tot l'Orde

Sor Verònica (de família, Úrsula Giuliani) nasqué l'any 1660 a Mercatello (Itàlia), i el 1677 va ingressar al monestir de les Clarisses Caputxines de Tiferno (Città di Castello). S'esforçà a fer-se semblant a Crist crucificat per la mortificació de la carn i per la contemplació de les coses celestials; per això meresqué rebre els sagrats estigmes i altres senyals de la passió. Va completar la seva vida, plena de virtuts i gràcies místiques, amb una mort excel·lent, l'any 1727.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del Diari de santa Verònica Giuliani, verge
(**Un tesoro nascosto, VIII, pp. 629- 630**)

juliol: 10

Donaria la meva vida per la salvació de les ànimes

Avui se m'ha renovat el dolor de les mans, dels peus i del cor, i he passat una nit meravellosa, plena de penes i turments. Gràcies a Déu! Al matí he rebut el sagrament de la penitència, d'on he tret forces per poder patir més. Després, a la comunió, he experimentat la gràcia de Déu regnant i governant en el més íntim de la meva ànima per un sentit interior nou, desconegut per mi. D'altra banda, ja fa alguns dies que experimento algun moviment en el meu interior, la naturalesa del qual no sé discernir; per això, solament descriuré els efectes que m'ha produït.

El primer és el coneixement i dolor de les meves culpes, un gran desig per la conversió de les ànimes, per les quals ofereixo la sang i la vida, una gran confiança en la misericòrdia de Déu, així com pietat i amor a la benaurada Verge Maria.

El segon efecte consisteix en això: que, sentint-me abandonada i submergida en una mar de temptacions, de seguida que experimento aquell sentit ocult, em sembla que estic contenta, repleta d'una pau molt gran i fermament situada en la voluntat de Déu.

El tercer efecte es manifesta així: quan interiorment estic pertorbada per les vexacions diabòliques, i exteriorment m'ocupo en altres coses, per complir el meu ofici, anant d'una feina a l'altra, aquella acció oculta fa que tot ho realitzi sense adonar-me'n, de

manera que trobo que la cosa s'ha fet amb perfecció, i no sé pas com; això em sol passar en les coses més importants, com en rebre els sagraments, en l'oració i en les converses espirituals que tenim entre nosaltres.

Em sento tediosa, àrida, buida de fervor, talment que em sembla impossible que pugui suportar aquesta mena de vida gaire temps, i, en aquest estat, sembla una pèrdua de temps anar a trobar el confessor. Malgrat tot, així que sento el més mínim d'aquella acció en el cor, em trobo transformada i envigorida amb tanta fortalesa que, fins i tot en la més gran aridesa, contrarietat i insensibilitat, qualsevol feina, encara que sigui difícil, se'm torna fàcil. Tot sigui per a la glòria de Déu.

RESPONSORI

Ct 8, 6; 6, 2; 8, 7

R. Porta'm com un segell en el cor, com un segell en el braç, que l'amor és inflexible com la mort. * Jo sóc per al meu estimat, i ell per a mi.

V. Ni els oceans no són capaços d'apagar l'amor, totes les fonts dels rius no podrien ofegar-lo. * Jo sóc.

HIMNE Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

juliol: 10

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Celebro de tot cor el Senyor,estic plena de goig de veure que ell m'ha salvat.

Oració

Oh Déu, vós féreu admirable santa Verònica Giuliani, verge, amb els signes de la passió del vostre Fill; concediu-nos, pel seu exemple i la seva intercessió, de configurar-nos amb Crist per una acceptació generosa de la creu, a fi que ens gaudim en la manifestació de la seva glòria. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos, perquè, per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany.

Dia 14 de juliol

**SANT FRANCESC SOLANO, PREVERE,
DEL I ORDE**

Memòria lliure per a tot l'Orde

Francesc Solano nasqué a Montilla (Còrdova), l'any 1549. Fet sacerdot franciscà, exercí diversos ministeris, especialment el de la predicació, en el que obtingué molt de fruit. Ple de zel per la salvació de les ànimes, va anar a missionar a Amèrica del Sud, on va treballar molt de temps. Va recórrer les regions de Tucuman i Perú, evangelitzant, civilitzant i convertint molts indígenes, i alliberant-los dels seus opressors. Esgotat pels treballs i penitències, morí a Lima l'any 1610.

Comú de pastors; o d'homes sants: per religiosos.

Ofici de Lectura

LECTURA SEGONA

De la biografia de sant Francesc Solano, prevere, escrita per un contemporani

(Acta Sactorum Iulii 5, París 1868, 884-886)

juliol: 14

*Oh Déu de la meva ànima, que en sou, de bo!
 Sigueu glorificat!*

Encara que tota la vida de l'home de Déu, Francesc, fou creu i martiri, ho foren molt més els seus darrers mesos, quan va sentir uns dolors més vius, amb una febre molt alta, que l'obligà a fer llit, ço que li serví per guanyar les promeses divines amb el preu d'una cristiana paciència.

Cap malaltia no el podia apartar de l'exercici de l'oració; fins i tot, en els darrers dies, la seva contemplació era tan fervorosa, que semblava que ja visqués amb els àngels, i oblidat de la necessitat corporal, com constataren els metges entesos; hom creuria que era per un miracle que allargués tant de temps la vida.

Li era familiar la jaculatòria: "lloat sigui Déu!" i altres, que repetia amb gran tendresa. De vegades, demanant que recitessin els salms *Lloa el Senyor, ànima meva o Beneeix el Senyor, ànima meva*, experimentava un inefable esvaïment del cor.

Mostrà desig que li llegissin l'Evangelí de sant Joan: *Eren ja les vigílies de la festa de la Pasqua*; aquella lectura el commovia en gran manera, especialment la història de la crucifixió; aleshores començà un col·loqui amb Crist pacient, i, donant-li gràcies, celebrava la seva bondat i misericòrdia tan benignament atorgada a ell, pecador.

Es recreava també molt amb els himnes de la benaurada Verge, i el pensament d'ella l'omplia de joia i alegria. Alguna vegada digué al seu confessor: "Ajudeu-me, pare, a entonar lloances a Déu". I després afegí:

"Déu meu, vós sou el meu Creador, el meu Rei, el meu Pare; sou les meves delícies, sou totes les meves coses".

I, en acabar, l'encengué una flama d'amor tan gran, que l'ànima, replegada a l'interior i absorta en delícies espirituals, deixava els sentits en repòs, i el cos semblant al marbre.

Cinc dies abans de morir, va dir a Fra Joan Gómez, encarregat de la infermeria:

"¿No t'has adonat, germà, de la gran misericòrdia de Déu, que em dóna forces per vèncer i dominar l'enemic?"

Dos dies més tard, mirant el religiós que el servia, enmig de llàgrimes i sospirs, exclamà: "¿Per què això, Jesús, Senyor meu, que, mentre vós esteu clavats a la creu, jo estic assistit pels vostres servents; vós nu, i jo ben abrigat; vós bufetejat i coronat d'espines, i jo tot ple de béns i consolat amb tants de beneficis?"

Al dia següent, davant de molts frares sospirà: "Oh Déu de la meua ànima, sigueu glorificat! Que gran és la vostra dignació envers mi! M'alegro, Senyor meu, que sigueu Déu. Oh, que en sou, de bo!"

juliol: 14

La nit abans del seu traspàs, profundament extasiat, quan els presents es pensaven que ja s'havia mort, tornant en si, digué: *Quina alegria quan em van dir: "Anem a la casa del Senyor"*.

Des d'aleshores fins al moment de la mort, es veié la seva cara nimbada d'alegria, viva i formosa, mentre la seva ànima, exultant pel bé que li havia estat promès, prorrompé en signes efusius de gran joia.

Un germà li digué:

"Pare, recorda't de mi quan Déu et porti al cel, i arribis al regne etern."

Ell li respongué, amb to alegre: "És cert que vaig al cel, però és pels mèrits de la passió i mort de Crist; puix jo sóc un gran pecador. Quan arribi a la pàtria, seré un bon amic teu."

RESPONSORI

Ef 3, 8. 12. 6

R. A mi, que sóc el darrer del poble sant, Déu m'ha concedit la gràcia d'anunciar als altres pobles les riqueses insondables del Crist. * Amb la confiança que ens dóna la fe que hi tenim.

V. Perquè tots els pobles tinguin part en la mateixa herència, formin un mateix cos i comparteixin la mateixa promesa de Jesucrist. * Amb la confiança.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Els qui són de Jesucrist han clavats a la creu totes les passions i els desigs terrenals. Ja que l'Esperit ens dóna la vida, deixem-nos guiar per l'Esperit.

Oració

Oh Déu, vos per mitjà de sant Francesc Solano, prevere, va cridar al si de l'Església nombrosos pobles d'Amèrica; pels seus mèrits i la seva intercessió, ompliu els nostres cors del vostre amor i conduïu els qui us ignoren al coneixement del misteri de Crist. Ell que viu i regna.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Caminà amb el Senyor en pau i rectitud, i feia apartar molts del mal.

juliol: 15

Dia 15 de juliol

**SANT BONAVENTURA, BISBE I DOCTOR
DE L'ESGLÉSIA, DEL I ORDE**

Festa per a tot l'Orde

Fra Bonaventura (Joan de Fidanza) nasqué cap a l'any 1218 a Bagnoregio (Etrúria), estudià filosofia i teologia a París, i obtingué el títol universitari. Ensenyà amb gran profit en els escolasticats de l'Orde. Fou elegit Ministre General, i governà la Família Franciscana amb prudència i saviesa. Fou creat cardenal bisbe de la diòcesi d'Albano, i morí l'any 1274 a Lió. Escriví moltes obres filosòfiques i teològiques.

Comú de pastors; o de doctors de l'Església.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el Senyor, font de la saviesa.

El salm invitatori, com a l'Ordinari

Ofici de lectura

Ant. 1. Ha reflexionat sobre la saviesa, ha esbrinat els seus camins i ha anat al seu darrere com un caçador.

Els salm, del comú de pastors.

Ant. 2. Escampà la doctrina com un gran riu, i la va transmetre a tots els qui cercaven la saviesa.

Ant. 3. Mireu: no m'he fatigat per a mi sol, sinó per a tots els qui busquen la veritat.

V. El Senyor li posà a taula el pa del coneixement.

R. I li omplí el vas amb l'aigua de la intel·ligència.

LECTURA PRIMERA

Del llibre de la Saviesa

8, 2-7. 9-13. 16-19

*La saviesa inicia en el coneixement de Déu
i decideix les seves obres*

Estic enamorat de la Saviesa: li he anat al darrere des de jove i ja la pretenia per esposa, encisat de la seva bellesa. La seva intimitat amb Déu fa resplendir la seva noblesa; se l'estima el Senyor de l'univers. Iniciada en el coneixement de Déu, ella n'escull les obres. Si la riquesa és un bé desitjable en la vida, ¿què hi pot haver

juliol: 15

de més ric que la Saviesa que fa totes les coses? Si la nostra intel·ligència és eficaç, ¿no ho serà més encara la Saviesa que modela tota cosa? ¿Estimes la rectitud? Doncs bé, les virtuts són fruit dels afanys de la Saviesa, que ensenya la templança, la prudència, la justícia, la fortalesa. No hi ha res més útil en la vida dels homes.

Per això vaig decidir d'endur-me-la a casa per conviure amb ella, sabent que seria per a mi bona consellera i em confortaria en les preocupacions i en les penes. Gràcies a ella, em deia, tindrè un bon nom entre la gent, i, malgrat ser jove, els ancians em respectaran. Quan jutjaré, tothom reconeixerà la meva perspicàcia, m'atraurà l'admiració dels poderosos. Quan calli, s'esperaran; quan parli, m'escoltaran atentament. I si allargo el meu discurs, guardaran un silenci respectuós.

Gràcies a ella obtindrè la immortalitat, deixaré un record etern als qui vindran després de mi.

Quan entri a casa reposaré al seu costat, perquè la seva companyia no és mai amarga, ni és molesta la seva intimitat: ben al contrari, dóna joia i alegria.

Meditava tot això i em deia a dintre meu: Emparentar-se amb la Saviesa assegura la immortalitat, la seva amistat procura un noble goig, el seu treball porta una riquesa inestroncable, tenir-hi tracte freqüent fa ser entenimentat, comunicar les seves paraules dóna anomenada. Per això anava d'ací d'allà cercant de fer-la esposa meva.

juliol: 15

Jo era un noi de bona mena, m'havia tocat en sort una ànima bona.

RESPONSORI

Sir 47, 15.17

R. Que n'eres, de savi, als teus anys joves!
Desbordaves de seny com la inundació del Nil. * I fores estimat en la teva pau.

V. La teva anomenada s'estenia lluny, a les illes. * I fores estimat en la teva pau.

LECTURA SEGONA

Del llibre *De itinerário mentis in Deum*, de sant Bonaventura, bisbe

(Cap. 7, 1. 2. 4. 6: Opera omnia 5, 312-313; i BAC 6, Obras de san Buenaventura, I, 628-633).

La saviesa mística revelada per l'Esperit Sant.

Crist és camí i porta. Crist és escala i vehicle *com el propiciatori col·locat sobre l'arca de Déu*, com el misteri guardat secret des de sempre. I el qui mira aquest propiciatori adreçant-hi totalment el seu rostre, quan el contempla suspès en la creu, quan el contempla per la fe, l'esperança i la caritat, per la devoció i l'admiració, per l'exultança, l'estima, la lloança i la joia, celebra, junt amb aquest propiciatori, la Pasqua, és a dir,

juliol: 15

el pas; perquè amb l'ajut de l'arbre de la creu passa el Mar Roig, tot entrant des de l'Egipte al desert, on menja el manà amagat i reposa amb Crist en el túmul; exteriorment sembla que sigui mort, però sent, en tant que li és possible segons l'estat de viador, el que Crist va dir, en la creu, al lladre que l'acompanyava en el turment: *Avui seràs amb mi al paradís.*

En aquest pas, si és perfecte, cal que siguin abandonades totes les operacions intel·lectuals, i que tot l'afecte sigui transportat íntegrament a Déu i transformat en ell. Però això és una cosa mística i secretíssima que no coneix ningú tret del qui ho ha rebut, ningú no ho ha rebut sinó el qui ho ha desitjat, i només ho desitja aquell que es veu encès totalment pel foc de l'Esperit Sant, que Crist va enviar a la terra, i per això diu l'Apòstol que aquesta saviesa mística ha estat revelada per l'Esperit Sant.

Ara, si preguntes com ha succeït tot això, pregunta a la gràcia, no a la doctrina; al desig, no a la intel·ligència; al gemec de l'oració, no a l'afany de la lectura; a l'espòs, no al mestre; a Déu, no a l'home; a la tenebra, i no a la claror; no a la llum, sinó al foc que ho crema tot i que transporta a Déu per una unció quasi excessiva i per un amor ardentíssim. Aquest foc és Déu, aquesta fornal és a Jerusalem, i qui l'encén és Crist amb el fervor de la seva passió ardentíssima, fervor que entén només el qui diu: *La meva ànima ha triat la creu, els meus ossos han escollit la mort.* El qui estima

juïol: 15

aquesta mort pot veure Déu, perquè és ben certa la frase: *El qui em veu no pot seguir vivint*. Morim doncs, i penetrem en la tenebra, imposem silenci als nostres afanys, a les nostres concupiscències i a les nostres fantasies, passem amb Crist crucificat *d'aquest món al Pare*; quan el Pare se'ns hagi mostrat, diguem amb Felip: *No ens cal res més*; escoltem amb Pau: *En tens prou amb la meva gràcia*; exultem amb David, tot dient: *El meu cos i el meu cor es desfaran, però Déu serà sempre la meva possessió. Beneït sigui el Senyor des de sempre i per sempre; i tot el poble respon: Amén.*

RESPONSORI

Sir 15, 5-6

R. El Senyor l'ha fet parlar enmig del poble, * L'ha omplert de saviesa i d'intel·ligència.

V. Hi trobà el goig i la felicitat, i obtingué per heretat una anomenada perpètua. * L'ha omplert de saviesa i d'intel·ligència.

HIMNE Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Ant. 1. Era un profeta de foc; les seves paraules cremaven com una fornall, il·luminant tots els qui esperaven en el Senyor.

juliol: 15

Els salms i el càntic, del diumenge de la setmana I.

Ant. 2. Beneït sigui el Senyor, el teu Déu, i feliços els qui escolten la teva saviesa.

Ant. 3. Apunta per als justos la llum, i l'alegria per als rectes de cor. Justos, celebren festes en honor del Senyor, enaltiu el record de la seva santedat.

LECTURA BREU

Sir 51, 33a. 34-38

La meua proclama és aquesta: Doblegueu el coll sota el seu jou i rebeu-ne la instrucció. És ben a prop vostre per a trobar-la. Vegeu amb els vostres propis ulls que ben poc m'he fatigat per trobar tant de repòs. Procureu-vos la instrucció ni que sigui amb molts diners, perquè adquirir la saviesa serà posseir un tresor. Alegreu-vos de la misericòrdia del Senyor, no us avergonyiu de lloar-lo. Allò que heu de fer, feu-ho abans del temps final, i, quan aquest temps arribi, el Senyor us donarà la recompensa.

RESPONSORI BREU

Sir 24, 46. 44

R. Escamparé la doctrina com una profecia. * I la transmetré a les generacions futures. Escamparé.

V. La manifestaré fins a la llunyania. * I la transmetré. Glòria. Escamparé.

juliol: 15

Càntic de Zacaries, ant. Obrí la boca en les assemblees de l'Altíssim, i fou exaltat enmig del seu poble i glorificat en la reunió dels sants.

PREGÀRIES

Germans, exaltem Crist, el Senyor, que és el Camí, la Veritat i la Vida, servim-lo cada dia amb santedat i justícia, i demanem-li:

Conduïu-nos, Senyor, pel camí de la pau.

Senyor Jesús que us heu estimat més servir que no pas ser servit,

- feu que us servim humilment, tant a vós com als germans.

Senyor Jesús, que ens heu manat ser sal de la terra i llum del món,

- il·lumineu-nos amb el vostre Esperit Sant.

Vós, que heu manifestat la misericòrdia i l'amor en els vostres pastors,

- mostreu-nos la vostra benvolença.

Vós, que heu il·luminat la vostra Església amb insignes prelats,

- feu que ens sentim joiósos de seguir les seves petjades.

juliol: 15

Vós, que us heu donat com aliment de vida als redimits,
- vivifiqueu la vostra Església en la taula de la Paraula i de l'Eucaristia, per tal que us segueixi amb fidelitat.

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens ensenyà:

Oració

Oh Déu totpoderós, concediu als qui celebrem el piadós traspàs de sant Bonaventura, bisbe, que progressem amb el seu magisteri i que imitem sempre la seva caritat ardent. Per nostre Senyor Jesucrist.

Hora d'entre dia

Les antifones i els salms, de la fèria corresponent.

Tèrcia

LECTURA BREU

Sa 8, 2-4

Estic enamorat de la Saviesa: li he anat al darrere des de jove i ja la pretenia per esposa, encisat de la seva bellesa. La seva intimitat amb Déu fa resplendir la seva noblesa; se l'estima el Senyor de l'univers. Iniciada en el coneixement de Déu, ella n'escull les obres.

V. He escollit els camins de veritat.

R. Estic enamorat del vostre pacte.

Sexta

LECTURA BREU

Sir 15, 1-2. 3-4.

Els qui creuen en el Senyor es comporten així: assimilen la Llei i aconsegueixen la saviesa. Ella els ve a trobar com una mare. Els posa a taula el pa del coneixement i els omple el vas amb l'aigua de la intel·ligència. Es recolzen al seu braç i mai no cauen, hi confien i no queden confosos. Ella els fa sobresortir entre els seus companys.

V. La saviesa descansa en el seu cor.

R. I la prudència en la paraula de la seva boca.

Nona

LECTURA BREU

Sir 39, 12-14

La seva saviesa n'instruirà molts, i no oblidaran mai el seu bon nom. El seu record no desapareixerà, d'una generació a l'altra es mantindrà la seva anomenada. El poble reunit parlarà de la seva saviesa, i en dies d'aplec, tothom el lloarà.

V. Virtuós sacerdot i pontífex.

R. Prega per nosaltres el Senyor.

L'oració, com a Laudes.

juliol: 15

Vespres

Ant. 1. Ell era una flama encesa, posada en un lloc alt, a la casa del Senyor.

Els salms i el càntic, del comú de pastors.

Ant. 2. Li posà a taula el pa del coneixement, i li omplí el vas amb l'aigua de la intel·ligència.

Ant. 3. Alegrà l'Església amb les seves obres; beneïda sigui per sempre la seva memòria.

LECTURA BREU

Dn 12, 3

Els qui ensenyen la saviesa de Déu resplendiran com la llum del firmament, i els qui condueixen el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

RESPONSORI BREU

R. L'Església proclama * La seva saviesa.
L'Església.

V. I en fa l'elogi. * La seva. Glòria. L'Església.

Càntic de Maria. ant. Oh gran doctor, llum de la santa Església, sant Bonaventura, enamorat de la llei divina, pregueu per nosaltres el Fill de Déu.

PREGÀRIES

Aixequem les nostres lloances a Crist, el Senyor, constituït pel Pare pontífex per a tots els homes, i demanem-li humilment:

Salveu-nos, Senyor!

Vós, que heu reconciliat pel sacrifici de la creu el món amb el Pare etern, guardeu-nos en el vostre nom,

- a fi que tots siguem u, com ho sou vós i el Pare.

Vós, que heu volgut atorgar-nos els fruits de la redempció per mitjà dels vostres sants pastors,

- feu que tots els qui hem estat comprats amb la vostra sang romanguem fermament en el vostre amor.

Vós, que heu ungit els vostres sants com a pastors dels seus germans, enriquint-los amb els dons de l'Esperit Sant,

- ompliu-nos també a nosaltres de la fortalesa del mateix Esperit.

Vós, que doneu la vida eterna a les vostres ovelles per mitjà dels pastors de l'Església,

- salveu els difunts, redimits amb la vostra preciosa sang.

juliol: 15 i 21

Diguem tots junts l'oració que el mateix Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Oh Déu totpoderós, concediu als qui celebrem el piadós traspàs de sant Bonaventura, bisbe, que progressem amb el seu magisteri i que imitem sempre la seva caritat ardent. Per nostre Senyor Jesucrist.

Dia 21 de juliol

SANT LLORENÇ DE BRÍNDISI, PREVERE I DOCTOR DE L'ESGLÉSIA, DEL I ORDE

Festa

Memòria per al II Orde

Fra Llorenç (de família, Juli-Cèsar Rossi) nasqué a Bríndisi, l'any 1559. Ingressà a la branca caputxina de l'Orde de sant Francesc, ensenyà teologia als seus frares i tingué càrrecs en l'Orde. Predicà per tota Europa amb assiduitat i eficàcia, i és autor de molts llibres teològics. Es va distingir per la celebració fervorosa de la missa i per la seva filial devoció a la Verge. Morí a Lisboa, l'any 1619. Joan XXIII li va donar el títol de "Doctor Apostòlic".

Comú de pastors o bé de homes sants.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el Senyor, font de ciència i de fortalesa.

El salm invitatori, com a l'Ordinari.

Ofici de Lectura

SALMÒDIA

Ant. 1. Sigui donat tot honor i tota reverència al Senyor. A Ell, la glòria i l'acció de gràcies.

Salm 144 I

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, *
beneiré el vostre nom per sempre.
Us beneiré dia rere dia, *
lloaré per sempre el vostre nom.

El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, *
que la seva grandesa no té límits.
Una generació anuncia a l'altra el que vós heu fet, *
li fa la lloança de les vostres proeses.

Ens fan saber la glòria del Senyor, *
i jo celebrego els seus prodigis; ./.

juliol: 21

ells ens parlen de gestes terribles, *
i jo conto les grandeses del Senyor;
recorden que és immensa la seva bondat *
i aclamen els seus favors.

El Senyor és compassiu i benigne, *
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom, *
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Ant. Sigui donat tot honor i tota reverència al Senyor. A
Ell, la glòria i l'acció de gràcies.

Ant. 2. Déu és l'Altíssim, el summe Bé, tot Bé.

Salm 144 II

Que us enalteixin les vostres criatures, *
que us beneixin els fidels;
que proclamïn la glòria del vostre regne *
i parlin de la vostra potència.

Que facin conèixer als homes
les gestes del Senyor, *
la magnificència gloriosa del seu regne.
El vostre regne s'estén a tots els segles,
el vostre imperi, a totes les generacions.

Ant. Déu és l'Altíssim, el summe Bé, tot Bé.

Ant. 3. Beneïm i lloem el Senyor, el qui és beneït pels segles.

Salm 144 III

Totes les paraules del Senyor són fidels, *
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor sosté els qui han estat a punt de caure, *
els qui han ensopegat, ell els redreça.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, *
i al seu temps vós els doneu l'aliment.
Tan bon punt obriu la mà, *
sacieu de bon grat tots els vivents.

Són camins de bondat els del Senyor, *
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, *
dels qui l'invoquen amb sinceritat.

Satisfà el desig dels seus fidels, *
escolta el seu crit d'auxili, i els salva.
El Senyor guarda els qui l'estimen, *
però els injustos desapareixen.

Que surtin dels meus llavis lloances al Senyor, *
que tothom beneeixi el seu nom per sempre més.

juliol: 21

Ant. Beneïm i lloem el Senyor, el qui és beneït pels segles.

V. El Senyor l'omplí de l'esperit de saviesa i d'intel·ligència.

R. I el glorificà enmig del poble.

LECTURA PRIMERA

Del llibre de la Saviesa

5, 15-22

Els justos viuran eternament i trobaran en Déu la seva recompensa

L'esperança de l'impíu és com la palla que el vent s'enduu, com les agulles de gebre que s'emporta la tempesta, com el fum que el vent esvaeix, com el record de l'hoste d'un dia, que avui ve i demà se'n va.

Però els justos viuen per sempre. El Senyor els guarda la recompensa, l'Altíssim vetlla per ells.

Per això rebran de mans del Senyor les insígnies reials, una diadema magnífica. La dreta del Senyor els protegirà, el braç del Senyor els farà d'escut.

Ell es vestirà de zel per a combatre, armarà la creació per a atacar els enemics; es posarà la cuirassa de la justícia, i com a casc, el judici imparcial; prendrà l'escut invencible de la santedat, empunyarà l'espasa tallant del seu enuig. El món sencer lluitarà al seu costat

contra els insensats. Els núvols, com un arc tibat, tiraran els llamps cap al blanc amb punteria.

RESPONSORI

Sa 7, 7-8; Jm 1,5

R. Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí. * Vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons.

V. Si algú de vosaltres no té la saviesa necessària, que la demani a Déu, i ell, que dóna de bona gana, sense doldre-li, la hi donarà. * Vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons.

LECTURA SEGONA

Dels sermons de sant Llorenç de Bríndisi

(Sermó quaresmal 2: Opera omnia 5, 1, nn. 48. 50. 52)

La predicació és ofici apostòlic

Per sostenir la vida espiritual, que ens és comuna amb els àngels del cel, amb els quals hem estat creats a semblança i imatge de Déu, ens cal veritablement el pa de la gràcia de l'Esperit Sant i de la caritat de Déu. Però la gràcia i la caritat sense la fe no serveixen per a res, perquè sense la fe és impossible complaure Déu.

juliol: 21

No concebem la fe sense la predicació de la paraula de Déu: *La fe suposa haver sentit la predicació, i la predicació ve de la paraula de Crist.* O sigui, que la predicació de la paraula de Déu és necessària per a sostenir la vida espiritual, tal com el sembrar és necessari per a la vida corporal.

Crist va dir: *El sembrador va sortir a sembrar.* El qui sembra surt com a pregoner de la justícia, pregoner de la qual llegim que alguna vegada fou Déu, com és ara quan va donar, de viva veu, a tot el poble des del cel, la Llei de justícia; altres vegades, llegim, fou l'àngel del Senyor, que en el lloc dels qui ploraven reprotxà al poble haver transgredit la Llei divina, i això va fer que tots els fills d'Israel, que havien oït les paraules de l'àngel, es compungissin, clamessin i ploressin amb vehemència. També Moisès predicà la llei de Déu a tot el poble en els camps de Moab, tal com explica el Deuteronomi. I, finalment, vingué Crist, Déu i home, a predicar la paraula del Senyor; Crist envià els Apòstols a predicar tal com abans Déu Pare havia enviat els profetes.

La predicació és un ofici apostòlic, angèlic, cristià i diví. La paraula de Déu és plena de tota bondat. És un tresor acumulat amb tota mena de béns. D'ella procedeixen la fe, l'esperança i la caritat, d'ella vénen totes les virtuts, tots els dons de l'Esperit Sant, totes les benaurances evangèliques, totes les bones obres, tots els mèrits de la vida, tota la glòria del paradís: *Acolliu amb*

juliol: 21

docilitat la paraula plantada en vosaltres; és una paraula que té el poder de salvar-vos.

La paraula del Senyor és llum per a l'enteniment, foc per a la voluntat, perquè l'home pugui conèixer Déu i estimar-lo; per a l'home interior, que per la gràcia viu en l'Esperit de Déu, la paraula divina és pa i aigua, però un pa més dolç que la mel de la bresca i una aigua millor que el vi i que la llet; per a l'ànima espiritual és un tresor de mèrits; de la paraula de Déu podem dir que és or o una pedra preciosa. És un martell contra l'obstinació dura dels cors viciosos, és també una espasa contra el món, el dimoni i la carn, perquè mata tot pecat.

RESPONSORI

Is 40, 9; Lc 9, 59–60

R. Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la Bona Nova! * Digues a les viles de Judà: Aquí teniu el vostre Déu.

V. Vine amb mi, vés a anunciar el Regne de Déu. * Digues a les viles de Judà: Aquí teniu el vostre Déu.

HIMNE: Oh Déu, us lloem.

L'oració, com a Laudes.

juliol: 21

Laudes

SALMÒDIA

Ant. 1. Tenia el delit de llevar-se de matí per anar a trobar el Senyor, el seu creador, i pregar davant l'Altíssim.

Els salms i el càntic, del diumenge de la setmana I.

Ant. 2. Convertit en missatger de pau, va recórrer terres estrangeres i ensenyava amb claredat.

Ant. 3. Molts lloaran la seva saviesa, que no serà oblidada.

LECTURA BREU

2C 5, 14. 19-21

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

juliol: 21

RESPONSORI BREU

Cf. 2C 5, 15-18

R. Els qui viuen, que no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat, * Crist, Déu nostre.

V. El qui ens ha reconciliat amb ell mateix, ens ha confiat el ministeri de la reconciliació: * Crist. Glòria. Els qui viuen.

Càntic de Zacaries, ant. Servint el Senyor amb santedat i justícia, guià el poble de Déu per camins de pau.

PREGÀRIES

Glorifiquem Crist, Senyor nostre, a qui el Pare ha constituït per a nosaltres en camí, veritat i vida, i diguem-li humilment:

Atraieu-nos cap a vós, Senyor!

Vós, que volguéreu servir més que no pas ésser servit,
- feu-nos servidors vostres i dels germans.

Vós, que heu vingut a evangelitzar els pobres,
- feu que puguem predicar l'Evangelí a tota criatura.

Vós, que heu reconciliat el món en la vostra sang,
- feu-nos cooperadors en la reconciliació universal.

juliol: 21

Vós, que ens voleu sal de la terra i llum del món,
- il·lumineu-nos amb el vostre Esperit Sant.

Diguem tots junts l'oració que Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

Oració

Oh Déu, que a glòria del vostre nom i per a la salvació dels homes, va donar a sant Llorenç de Bríndisi, prevere, l'esperit de consell i de fortalesa: concediu-nos, per la seva intercessió, aquest mateix esperit, per poder conèixer el que hem de fer i tenir la força de portar-ho a terme. Per nostre Senyor Jesucrist.

Hora d'entre dia

Les antífoes i els salms, de la fèria corresponent.

Tèrcia

LECTURA BREU

Ez 34, 16

Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i les robustes, les pasturaré amb justícia.

juliol: 21

V. El Senyor és el meu pastor.

R. No em mancarà mai res.

Sexta

LECTURA BREU

Is 52, 7

Que bells damunt de les muntanyes els peus del portador de bones noves, que pregona pau, que ennova benaurança, que anuncia salvació, que diu a Sió: El teu Déu regna!

V. Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom.

R. Feu conèixer entre els pobles les seves gestes.

Nona

LECTURA BREU

Cf. Ef 1, 8-10

Déu ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres per executar-la quan els temps fossin madurs. Ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

V. Que surtin dels meus llavis lloances al Senyor.

R. Que tothom beneeixi el seu nom per sempre més.

juliol: 21

Vespres

SALMÒDIA

Ant. 1. Convé que Crist regni fins que Déu haurà
sotmès tots els enemics sota els seus peus.

Salm 109, 1–5.7

Oracle del Senyor al meu Senyor: †

«Seu a la meva dreta, *

i espera que faci dels enemics

l'escambell dels teus peus.»

Que el Senyor estengui lluny des de Sió †

el poder del teu ceptre. *

Impera enmig dels enemics.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, †

tens la glòria sagrada des del si de la mare, *

des del principi jo t'he engendrat.»

El Senyor no es desdiu del que jurà: †

«Ets sacerdot per sempre, *

com ho fou Melquisedec.»

El Senyor és al teu costat, *

i abat els reis el dia que s'indigna; ./.

juliol: 21

judica els pobles i els fa presoners, *
abat governants arreu de la terra.

Et dóna possessió del teu domini; *
així redreçaràs el cap.

Ant. Convé que Crist regni fins que Déu haurà
sotmès tots els enemics sota els seus peus.

Ant. 2. Alegrà l'Església de Déu amb les seves
obres, la seva mà era una guia segura.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir: *
«Anem a la casa del Senyor.»
Ja han arribat els nostres peus *
al teu llinar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda, *
conjunt harmoniós:
és allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor, †
a complir l'aliança d'Israel, *
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia, *
els tribunals del palau de David. ---

juliol: 21

Augureu la pau a Jerusalem: *

«Que visquin segurs els qui t'estimen,
que sigui inviolable la pau dels teus murs, *
la quietud dels teus merlets.»

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: *

«Que hi hagi pau dintre teu.»
Per la casa del Senyor, el nostre Déu, *
et desitjo la felicitat.

Ant. Alegrà l'Església de Déu amb les seves obres,
la seva mà era una guia segura.

Ant. 3. Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom,
feu conèixer entre els pobles les seves gestes.

Càntic: Ap 15, 3–4

Senyor, Déu de l'univers, *

les vostres obres són grans i admirables!

Senyor, rei de tots els pobles, *

les vostres decisions són justes,
no van mai errades.

Qui no us respectarà! *

Qui no glorificarà el vostre nom! ./.

juliol: 21

Perquè vós sou l'únic sant, †
i ara que heu revelat la vostra justícia, *
totes les nacions vindran a adorar-vos.

Ant. Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom,
feu conèixer entre els pobles les seves gestes.

LECTURA BREU

Jm 3, 17–18

La saviesa que ve de dalt primer de tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau.

RESPONSORI BREU

R. El Senyor el fa parlar * Enmig del poble reunit.

V. I l'omple de saviesa i d'intel·ligència. * Enmig.
Glòria. El Senyor.

Càntic de Maria, ant. Oh gran doctor, llum de la santa Església, sant Llorenç, enamorat de la Llei divina, pregueu per nosaltres el Fill de Déu.

juliol: 21

PREGÀRIES

Preguem humilment Jesucrist, Senyor nostre, font de vida i de santedat, i diguem-li:

Que vingui a nosaltres el vostre Regne, Senyor.

Vós, que vàreu enviar els vostres deixebles a predicar l'Evangelí a tota criatura,

- feu que ens nodrim del mateix Evangelí i que l'anunciem a tot el món.

Vós, que amb la vostra vinguda heu portat la salvació al món,

- feu-nos col·laboradors fidels al vostre servei.

Vós, que heu posat sant Llorenç com a capdavanter dels germans i l'heu ornat amb els dons de l'Esperit Sant,

- ompliu-nos, també a nosaltres, de la força i de la llum del vostre Esperit.

Vós, que oferiu vida eterna a les vostres ovelles, per mitjà dels vostres col·laboradors,

- salveu els difunts que redimíreu amb sang preciosa.

Diguem tots junts l'oració de Jesús ens ensenyà: Pare nostre.

juliol: 21 i 23

Oració

Oh Déu, que a glòria del vostre nom i per a la salvació dels homes, va donar a sant Llorenç de Bríndisi, prevere, l'esperit de consell i de fortalesa: concediu-nos, per la seva intercessió, aquest mateix esperit, per poder conèixer el que hem de fer i tenir la força de portar-ho a terme. Per nostre Senyor Jesucrist.

Dia 23 de juliol

BEATA CONEGUNDA, RELIGIOSA DEL II ORDE

Memòria lliure per al II Orde

Sor Conegunda nasqué a Ezstergom (Hongria), l'any 1224, filla del rei Bela IV (Adalbert). Es va casar amb Boleslau, príncep de Cracòvia, guardant, tanmateix, la castedat, segons conta una antiga tradició. Mort el marit, va entrar l'any 1279 al monestir de les Clarisses de Sacz (Polònia), del qual fou abadessa. Ajudà els pobres i malalts, i dedicava molt de temps a l'oració i a les penitències. Morí l'any 1292.

Comú de dones santes: per religiosos.

juliol: 23

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del Llibre *De perfectióne vitae ad soróres*, de sant Bonaventura, bisbe

(Cap. 2, núms. 1. 2. 4 i 5)

La humilitat és el fonament de totes les virtuts

Aquell que consideri els propis defectes amb els ulls de l'ànima necessàriament ha d'*humiliar-se a la mà poderosa de Déu*. Per això t'adverteixo, serventa de Crist, que, una volta has aconseguit un coneixement cert dels teus defectes, humiliïs molt el teu esperit, i et tinguis per poca cosa. “Puix la humilitat -diu sant Bernat—és una virtut per la qual l'home, per un vertader coneixement propi, es menysprea ell mateix.” Amb aquesta humilitat es menyspreà el nostre benaurat Pare sant Francesc; va estimar i buscar aquesta humilitat des del principi de la seva Religió fins a la fi; per ella va deixar el món, es féu arrossegar nu per la ciutat, va servir els leprosos, va manifestar els seus pecats en un sermó, manà que el vituperessin.

Has d'aprendre aquesta virtut sobretot del Fill de Déu, que diu: *Feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor*. Puix, així com la supèrbia és el

principi del pecat, de la mateixa manera el fonament de totes les virtuts és la humilitat.

Aprèn a ser veritablement humil, però no d'aparença, com els qui s'humilien maliciosament, dels quals diu l'Eclesiàstic: *Hi ha qui camina amb el cap cot de tristesa; i el seu interior és ple de falsedat.*

Per tant, si vols arribar a la perfecta humilitat, has de caminar per tres camins:

El primer camí és la consideració de Déu. Has de contemplar Déu com autor de tots els béns, perquè ho és de veritat; per això li hem de dir: *Oh, Senyor, vos sou qui ha obrat en nosaltres totes les bones obres.* I, perquè realment és així, has d'atribuir-li a ell tot el bé, i, en canvi, no pots atribuir-te'n cap, perquè el *Senyor és el nostre Creador i som seus.*

El segon camí és el record freqüent de Crist. Has de recordar sovint que Crist s'humilià fins al més vil gènere de mort; de tal faisó es féu humil, que fou tingut com leprós, com diu el profeta Isaïes: *Nosaltres el teníem per un home leprós, que Déu assota i humilia.* Encara més, tant s'humilià, que res fou considerat en el seu temps més menyspreable que ell. Si el mateix nostre Senyor i Mestre digué: *No hi ha cap criat més important que el seu amo, ni cap enviat més important que el qui l'envia,* si tu ets serventa de Crist, si tu ets deixeblla de Crist, t'has d'humiliar i menysprear i tenir-te per vil.

El tercer camí pel qual has de caminar si vols arribar a la perfecta humilitat, és considerar les

juliol: 23

circumstàncies fonamentals del teu ésser. Això ho fas quan t'examines d'on véns i a on vas. Pensa, doncs, d'on has vingut, i coneixeràs que has estat feta de la massa de perdició i de la pols i fang de la terra, i que has viscut en pecats, i que ets una exiliada de la benaurança del paradís. Considera també on vas, i veuràs que camines cap a la corrupció a convertir-te en cendra, car *ets pols, i a la pols tornaràs. ¿Per què, doncs, t'ensuperbeixes, pols i cendra?* Si avui hi ets i demà no hi seràs; si avui estàs sana, demà tal vegada estaràs malalta; si avui ets assenyada, tal vegada demà seràs dement; si avui ets rica en virtuts, tal vegada demà seràs pobra i miserable. Per tant, ¿qui s'atrevirà a ensuperbir-se, veient-se rodejat pertot arreu de tantes misèries i calamitats?

RESPONSORI

Pr 31, 30–31

R. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix. *
L'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis.

V. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble. * L'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La meua part és el Senyor, i, per això, espero en ell.

Oració

Oh Déu, vós heu volgut que la beata Conegunda excel·lís per la puresa de vida i per una gran caritat envers els pobres; feu, per la seva intercessió i el seu exemple, que caminem amb goig d'esperit pel camí del vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Vosaltres, que ho heu deixat tot, i heu vingut amb mi, rebreu cent vegades més i posseireu la vida eterna.

juliol: 24

Dia 24 de juliol

BEATA LLUIÏSA DE SAVOIA, RELIGIOSA, DEL II ORDE

Memòria lliure per al II Orde

Sor Lluïsa, filla del duc de Savoia Amadeu IX (que l'Església també ha declarat beat), nasqué a Ginebra, l'any 1462. Es casà i al cap de poc enviudà. Llavors va entrar al monestir de Clarisses d'Orbe. Donà a les seves germanes molts bons exemples de pietat, d'humilitat i d'abnegació. Morí l'any 1503.

Comú de dones santes: per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del llibre *De perfectione vitae ad soróres*, de sant Bonaventura, bisbe
(Cap. 2, núms. 6 i 7)

*La virtut de la humilitat es perfecciona
amb la paciència*

Apreneu, verges consagrades, a tenir esperit humil, un caminar humil, sentits humils, costums humils, perquè solament la humilitat és la que apaivaga la ira de Déu, la que obté la seva gràcia.

Com més gran siguis, fes-te més petit— diu l'Eclesiàstic-, i trobaràs gràcia davant de Déu. Així va trobar gràcia davant del Senyor la Verge Maria, com ella mateixa ho afirma: Ha mirat la petitesa de la seva serventa.

I no ens n'hem de sorprendre, perquè la humilitat prepara un lloc a la caritat, i buida l'ànima de vanitat. Per això, diu sant Agustí: “Com més buits estem de la inflor de la supèrbia, més plens estarem de caritat. Puix, de la mateixa manera que l'aigua corre cap a les valls, així la gràcia de l'Esperit Sant baixa als humils; i, així com l'aigua corre més de pressa com més fort és el pendent, així el qui obra amb el cor ben humiliat s'apropa més al Senyor per obtenir la seva gràcia.”

Per aquest motiu, diu l'Eclesiàstic: *La pregària dels humils penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, perquè el Senyor satisfà el desig dels seus fidels i escolta el seu crit d'auxili.*

Per tant, sigueu humils, oh serventes de Déu, oh esclaves de Crist! Sigueu humils, de manera que *no*

juliol: 24

permeteu mai que la supèrbia regni en els vostres cors, ja que tinguéreu un mestre humil, nostre Senyor Jesucrist, i una mestra humil, la Verge Maria, Reina de tots. Sigueu humils, car tinguéreu un pare humil, el benaurat Francesc; sigueu humils, perquè heu tingut una mare humil, la benaurada Clara, model d'humilitat. Però cal que sigueu humils de tal manera que la paciència sigui el testimoni de la vostra humilitat.

Puix la virtut de la humilitat es perfecciona amb la paciència, i no hi ha veritable humilitat quan no va acompanyada de la paciència.

Això ho confirma sant Agustí, dient: “Es molt fàcil posar-se un vel a la cara, emprar hàbits vils i menyspreables, caminar amb el cap cot; però el que manifesta el ver humil és la paciència”, segons allò de l'Eclesiàstic: *En les vicissituds de la teva condició humil, sigues pacient.*

Mes, ai! –ho dic amb pena-, som molts els qui volem ensuperbir-nos en el claustre, quan realment en el món fórem poca cosa. Per això, diu sant Bernat: “Veig, i amb molta tristesa, que alguns, després d’haver deixat les pompes mundanes, sembla que aprenguin la supèrbia a l’escola de la humilitat, i, dessota les ales del mestre mansuet i humil, s’insolenten descaradament i es tornen més malsoferts en el claustre del que ho foren en el món; i, el que encara és pitjor, molts no suporten que se’ls menystingui a la casa de Déu, quan a casa seva mateix no rebien més que menyspreus.”

RESPONSORI

Col 3, 14; Fl 2, 3-4; Col 3, 12

R. Estimeu-vos; mireu els altres amb humilitat, i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. * Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres.

V. Tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència. * Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries. ant. El Regne del cel s'assembla a un comerciant que buscava perles fines. En trobà una de molt valor, vengué el que tenia, i la va comprar.

Oració

Oh Déu, que en la beata Lluïsa ens proposeu un exemple singular de virtuts per a tots els estats de vida: feu que, a imitació seva, servint-vos fidelment, us agraдем amb la fe i les obres. Per nostre Senyor Jesucrist.

juliol: 24 i 27

Vespres

Càntic de Maria. ant. Celebro de tot cor el Senyor
sóc feliç de veure que ell m'ha salvat.

Dia 27 de juliol

BEATA MARIA-MAGDALENA MARTINENGO, VERGE, DEL II ORDE

Memòria lliure Memòria per al II Orde

Sor Maria-Magdalena (de família, Margarida Martinengo) nasqué a Brescia l'any 1687. En el monestir de les Clarisses Caputxines, on entrà en 1705, va exercir els càrrecs de mestra de novícies i abadessa, donant grans exemples de santedat. Ens ha deixat alguns escrits, plens de sana doctrina espiritual. Sobresortí pels carismes i per la seva conformitat amb Crist crucificat. Morí l'any 1737.

Comú de verges.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del tractat *De Humilitate*, de la beata Maria Magdalena Martinengo, verge

(C. A. Lainati, *Temi spirituali dagli scritti del II Ordine Francescano*, I, Assís 1970, p. 571)

L'ànima humil participa de la santedat divina

Déu és sant per essència, és la santedat mateixa, i sembla que es gloriï i vulgui ésser lloat per aquest seu atribut més que per qualsevol altre. Ho podem constatar fixant-nos en els esperits celestials superiors. Aquests canten incessantment: *Sant, sant sant*, adoren en un immens silenci la santedat de Déu, s'abrusen sempre del seu amor, i amb el rostre velat confessen que són incapaços de comprendre la seva santedat, d'estimar-la i lloar-la suficientment. Tanmateix, no paren mai de proclamar-la.

D'una manera semblant es comporta l'ànima humil. Primer, fita els ulls en la sagrada humanitat de Jesucrist, Déu i home, i veu en ella l'expressió màxima de la més alta santedat. Llavors grava aquesta imatge en la ment, fa el propòsit de seguir Jesucrist, posa en pràctica aquest propòsit i es transforma interiorment i exteriorment imitant-lo.

juliol: 27

Tenint aquest diví model davant els ulls, procura imprimir-lo en el cor i, penetrant en ell amb un esguard cada vegada més simple, contempla-hi una nova santedat. Per això l'ànima se sent sempre més inflamada del desig d'imitar-la. I sense posar-hi cap impediment, s'oblida de si mateixa i de tota imatge o figura sensible i així, despresa de si mateixa, entra en Déu, s'endinsa en Déu, el qual l'absorbeix i la santifica amb la seva pròpia santedat.

Déu mateix vol que adquirim una gran santedat, i així ho ha manifestat dient: *Sigueu sants, perquè jo sóc sant*. I Jesús, abans de la seva passió, suplicà: *Pare sant, santifiqueu-los en la veritat*.

Anima't, doncs, ànima meva, i immergeix-te en l'oceà de santedat, decidida a no retirar-te'n mai més, per tal d'esdevenir santa amb la mateixa santedat de Déu!

No puc suportar que es facin lloances a alguna creatura, sigui perquè es distingeix per alguna virtut com l'abstinència o la mansuetud, sigui perquè en tot es comporta humilment. Jo penso que l'ànima ha de buidar-se de si mateixa, ja que és amb aquest rebaixament interior com més participarà de la santedat divina.

Certament, oh Déu meu, solament Vós sou sant! Feu-nos sants a tots, oh Senyor, començant per destruir en nosaltres allò que s'oposa a la vostra santedat.

juliol: 27

RESPONSORI

1 Pe 1, 15; 1, 2; 5, 5

R. Jesucrist, qui us ha cridat, és sant; per això també vosaltres heu de ser sants en tot el vostre estil de viure.

* Us desitjo la gràcia i la pau a desdir.

V. Revestiu-vos de sentiments d'humilitat, els uns per als altres. *** Us desitjo la gràcia i la pau a desdir.**

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La verge prudent se n'ha anat cap a Crist, i ara resplendeix entre l'estol de verges com el sol en el firmament.

Oració

Oh Déu, vós concedíreu a la beata Maria-Magdalena Martinengo la perseverança a imitar Crist pobre i humil; concediu-nos, per la seva intercessió, que, caminant en la nostra vocació amb fidelitat, arribem a vós pels camins de la veritat i de la justícia. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Menyspreà els plaers del món i arribà al Regne del cel.

juliol: 28

Dia 28 de juliol

BEATA MARIA-TERESA KOWALSKA, VERGE I MÀRTIR, DEL II ORDE

Memòria lliure per a tot l'Orde

Sor Maria-Teresa de l'Infant Jesús (de família, Mieczysława Kowalska) nasqué a Varsòvia l'any 1902. Als 21 anys rebé l'hàbit de les Clarisses Caputxines en el convent de Przasnysz. Es distingia pel seu esperit de pregària i per la seva laboriositat. El 2 d'abril de 1941 els nazis feren irrupció en el monestir i arrestaren totes les monges per transportar-les al camp de concentració de Dzsialdowa. Ella hi morí el 25 de juliol de 1941, oferint els seus sofriments a Déu per obtenir l'alliberament de les germanes, les quals poc després recuperaren la llibertat. Fou beatificada per Joan-Pau II, l'any 1999 juntament amb un grup de 107 màrtirs de la Segona Guerra Mundial.

Comú de verges, o de màrtirs.

Ofici de lectura

De l'Epistolari de sant Cebrià, bisbe i màrtir
(Lletra VI, 1-2; **Fundació Bernat Metge, Escriptors cristians, Barcelona 1929, pp 15-17)**

*És necessari imitar Crist en tot,
per a ser digne de les seves promeses*

Us saludo, germans caríssims, i també desitjaria jo el goig de veure-us, si la condició del lloc m'ho permetés. Perquè, ¿què em podria ocórrer de més cobejat i joiós que trobar-me al vostre costat perquè m'abracéssiu amb aquelles mans que, pures i innocents, van conservar la fe del Senyor i van rebutjar uns dons sacrílegs?

¿Què em seria més agradós i sublim que besar aquells rostres que amb veu gloriosa han confessat el Senyor, i també que em veiessin present els nostres ulls que van menysprear el món i van ser fets dignes de contemplar Déu?

Però, ja que no m'és donada la possibilitat de fruir personalment d'aquesta joia, us trameto aquesta carta que em representi davant de les vostres oïdes i davant dels vostres ulls; amb ella us felicito i us exhorto que persevereu, forts i inamovibles, en la confessió de la glòria celestial, que entreu en el camí de la condescendència de Déu i que us adreceu així, amb la vostra virtut espiritual, a rebre la corona; per protector i per guia tindreu el Senyor, que va dir: *I jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.*

Oh felíç presó, il·luminada amb la vostra presència!
Oh felíç presó que envies al cel l'home de Déu! Oh tenebres més lluminoses que el mateix sol, més clares

juliol: 28

que la llum d'aquest món, en les quals ara acaben d'instal·lar-se els temples de Déu i els membres vostres, santificats per les confessions divines!

Ara, en els vostres cors i en els vostres pensaments que no hi hagi res més que els preceptes divins, que els manaments celestials; amb ells l'Esperit Sant us ha encoratjat sempre perquè suportéssiu el sofriment. En la mort, que no hi pensi ningú, ans en la immortalitat, ni en les penes temporals, sinó en la glòria eterna, perquè està escrit: *Al Senyor li doldria la mort dels qui l'estimen. I en un altre lloc: La víctima que ofereixo és un cor penedit; un esperit que es penedeix, vos, Déu meu, no el menyspreeu.*

I encara en un altre lloc, on l'Esriptura divina parla dels turments que consagren els màrtirs de Déu i els santifiquen per la prova de la mateixa passió: *Els homes veien només les penes que sofrien, i ells, en canvi, tenien l'esperança segura de la immortalitat. Governaran nacions i dominaran pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre.*

Quan penseu que vosaltres judicareu i regnareu en Crist, cal que us n'alegreu i que pel goig futur patiu els suplicis presents; sabeu prou bé que des del principi del món les coses són així: que la justícia aquí sofreix conflicte amb el segle, perquè ja en el bell començament fou assassinada en el just Abel i, després d'ell, ho fou també en els justos, els profetes i els Apòstols que foren enviats.

A tots ells el Senyor va oferir l'exemple de si mateix: va ensenyar-los que, al seu Regne, només hi poden arribar els qui han seguit el mateix camí que ell: *Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món la guarden per a la vida eterna.* I en un altre lloc: *I no tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima; tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos.*

També sant Pau ens exhorta: els qui anhelem arribar a les promeses del Senyor hem d'imitar-lo en tot. Diu: *Som fills de Déu. I, si som fills, també som hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.*

RESPONSORI

R. Déu ens mira com lluitem en els combats de la fe, ens miren els seus àngels, ens mira també Crist. *
Quin honor i quin goig de combatre a la presència de Déu, que ens mira, i de ser coronats per Crist, que dóna el premi merescut!

V. Prenem les armes, preparem-nos al combat, amb ànima pura, fe íntegra i valor generós. * Quin honor!

juliol: 28

Oració

Oh Déu, vos alegreu la vostra Església en la memòria de la beata Maria-Teresa Kowalska, verge i màrtir; concediu-nos, per la seva intercessió i el seu exemple, la fortalesa i puresa d'esperit per seguir Crist en el camí de la creu. Ell, que amb vos viu i regna.

APÈNDIX
Referència a d'altres Sants i Beats
relacionats amb la Família Franciscana

Dia 4 de gener

BEATA ÀNGELA DE FOLIGNO, RELIGIOSA,
DEL III ORDE

Memòria lliure

Àngela nasqué a l'Úmbria l'any 1248. Havent menyspreat les pompes mundanes, a les quals s'havia entregat durant un temps, es va inscriure al Terç Orde de Penitència de sant Francesc, i atragué moltes altres dones, mogudes pel seu exemple. Es distingí pel seu amor a Déu i al proïsme, sobretot als pobres, i per la seva humilitat, paciència i pobresa. Enriquida per Déu amb abundor de dons celestials, venerava amb gran pietat els misteris de la vida de Crist. Va deixar diversos escrits, saturats de doctrina espiritual, que li meresqué el nom de “mestra de teòlegs”. Morí a Foligno l'any 1309.

Comú de dones santes.

Apèndix, 4 gener

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Dels escrits espirituals de la beata Àngela de Foligno, religiosa

(Autobiografia e scritti della beata Angela de Foligno, edició Pulignani, Città di Castello 1932. pp. 394-402)

Senyor, feu-nos conèixer i comprendre el vostre amor!

Déu meu, feu-me digna de conèixer l'altíssim misteri que brolla de l'inefable i ardentíssim amor vostre, de l'amor de la mateixa Trinitat, és a dir, el misteri de la vostra encarnació, que fou el principi de la nostra salvació. Aquesta encarnació obra dues coses en nosaltres: primer, ens omple d'amor, i, després, ens dóna la seguretat de salvar-nos.

Oh amor incompreensible! Veritablement no hi ha amor més gran que aquest: Déu es fa home perquè jo esdevingui Déu. Oh amor entranyable: quan rebéreu la nostra forma humana, us vau buidar per omplir-me a mi; tanmateix de res no ha disminuït la vostra divinitat. L'abisme de la vostra encarnació em fa parlar d'aquesta manera apassionada. Oh vós, l'Incompreensible, us heu fet comprensible! Oh vós, l'Increat, us heu fet creatura! Oh vós, l'Inconcebible, us heu fet concebible! Oh vós, Esperit impalpable, se us pot palpar.

Apèndix, 4 gener

Oh Senyor, feu-me digna de veure la profunditat d'aquesta immensa caritat, que ens heu manifestat en la vostra santíssima encarnació. Feu-me digna, oh Déu increat, de conèixer la profunditat del vostre amor i de la vostra ardent caritat. Feu-me digna d'entendre aquest amor tan gran, que ens heu atorgat mostrant-nos el vostre Fill Jesucrist en la seva encarnació, i la forma meravellosa com el mateix Fill ens ha manifestat qui sou vós, oh Pare.

Feu-me digna, Senyor, de conèixer i comprendre el vostre amor sobre nosaltres. Feu-me capaç, oh Incompreensible, de comprendre aquell amor tan gran, que us va fer escollir el gènere humà, des de tota l'eternitat, perquè poguéssim contemplar-vos, i també com vós, oh Altíssim, us heu dignat a tractar-nos a nosaltres.

Oh Ésser suprem, feu-me digna d'entendre aquest do, que està per damunt de qualsevol altre do: perquè tots els àngels i tots els sants no volen altra cosa sinó veure-us estimat i estimar-vos i contemplar-vos. Oh do, que està per damunt de tots els altres dons, car vós sou l'Amor en persona!

Oh Bé suprem, que us heu dignat a fer-nos conèixer i estimar el vostre amor! Tots aquells que vinguin a la vostra presència quedaran plenament satisfets, segons l'amor que us tinguin, puix no hi ha res que porti més fàcilment els contemplatius a la contemplació que el veritable amor.

Apèndix, 4 gener

RESPONSORI

R. He menystingut les riqueses i glòries mundanes, per l'amor del meu Senyor Jesucrist. * L'he vist, me n'he enamorat, he cregut en ell, l'he estimat.

V. Un bon auguri em surt del cor, dedico al Rei les meves obres. * L'he vist, me n'he enamorat, he cregut en ell, l'he estimat.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. El qui compleix la voluntat del meu Pare del cel és el meu germà, la meva germana i la meva mare, diu el Senyor.

Oració

Oh Déu, que enriqueu la beata Àngela de Foligno amb una altíssima contemplació dels misteris del vostre Fill: feu, pels seus mèrits i la seva intercessió, que conformem la nostra vida a aquests mateixos misteris i puguem fruit amb plena exultança en la manifestació de la vostra glòria. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Tots els avantatges que jo pogués tenir, els considero desavantatjosos, comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor.

Dia 27 de gener

SANTA ÀNGELA MÈRICI, VERGE, DEL III ORDE

Memòria lliure

Àngela, filla de Joan de Mèrici, nasqué vers l'any 1470 a Desenzano, a l'antic domini de Venècia. Prengué l'hàbit del Tercer Orde Franciscà i reuní noies que es dediquessin a obres de caritat. L'any 1535 fundà a Brescia, sota el nom de santa Úrsula, una Congregació femenina per a la instrucció cristiana de les noies pobres. Morí l'any 1540.

Tot segons el Calendari Romà universal.

Apèndix, 23 d'abril

Dia 23 d'abril

**BEAT GIL D'ASSÍS, RELIGIÓS,
DEL I ORDE**

Memòria lliure

Fra Gil fou dels primers deixebles de sant Francesc, sempre humil i senzill. Mogut per l'esperit de devoció, va peregrinar per diversos santuaris, sense deixar mai de treballar per guanyar-se el menjar; també ajudava els camperols en les seves tasques. Portava una vida eremítica, sense descurar el bé de les ànimes. Passà els darrers anys de la seva vida a Perusa (Perugia), entregat als exercicis ascètics i a la contemplació. Va morir l'any 1262.

Comú d'homes sants; per religiosos.

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

De les dites del beat Gil d'Assís, religiós.
(Cap. 19)

*És molt important perseverar devotament
i fidelment en la vida religiosa fins a la fi*

Deia el beat Gil, parlant d'ell mateix: “Preferiria tenir una mica més de gràcia de Déu en la religió, que molta en el món, perquè en el món hi ha més perills i menys auxiliis divins que en la religió; però l’home pecador té més por del seu bé que del seu mal, perquè li fa més basarda entrar en religió i fer penitència que viure en el segle, enllotat de pecats.”

Un seglar preguntà un dia a Fra Gil si convenia o no entrar en religió, i el bon frare li respongué:

“Si un home pobríssim sabés que hi ha un tresor preciós en un camp comú, ¿tal vegada demanaria consell, en lloc d’anar a cercar-lo tot seguit? Doncs, molt més tractant-se d’un tresor celestial, han de córrer els homes a cercar-lo.”

I afegia Fra Gil: “Són molts els qui entren als convents i no es preocupen gaire de les coses pròpies de la religió; fan com aquell camperol que agafés les armes de Roland i no sabés emprar-les per lluitar. No crec que sigui gran cosa entrar al palau del rei, ni tampoc rebre els seus regals, però sí crec que s’ho val saber estar-se com convé al seu palau. La religió és el palau del gran Rei. ¿Oi que és bo entrar-hi i rebre-hi els dons del bon Déu? Doncs, jo crec que encara és millor saber viure-hi com cal, i perseverar-hi devotament i fidelment fins a la fi. ¿No és veritat que valdria més quedar-se en el món

Apèndix, 23 d'abril

tot sospirant per la vida religiosa, que viure sense devoció en un convent?”

També deia: “Em sembla que l’Orde dels Framenors fou posada en aquest món per a utilitat dels homes; però, ai de nosaltres si no som religiosos com cal! A mi em sembla que l’Orde Franciscà és el més pobre i el més ric de tots, però crec que el nostre vici més gran és que volem ser majors en lloc de menors. És ric el qui imita el ric; és savi el qui imita el savi; és bo el qui imita el bo; és formós el qui imita el formós; és noble el qui imita el noble, és a dir, nostre Senyor Jesucrist.”

RESPONSORI

Salm 83, 2. 3. 11

R. Que n’és, d’amable, el vostre temple, Senyor de l’univers! * Ple de goig, i amb tot el cor, aclamo el Déu que m’és vida, al·leluia.

V. M’estimo més quedar-me al portal de la casa del meu Déu, que viure amb els injustos. * Ple de goig, i amb tot el cor, aclamo el Déu que m’és vida, al·leluia.

L’oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. La meva part és el Senyor, i, per això, espero en ell, al·leluia.

Apèndix, 23 i 28 d'abril

Oració

Oh Déu, que vau enlairar el beat Gil d'Assís a una altíssima contemplació: feu, per la seva intercessió, que, dirigint tothora envers vós les nostres accions, aconseguim aquella pau que ultrapassa tot sentit. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Ningú no pot ser deixeble meu, si no renuncia a tot el que té, diu el Senyor, al·leluia.

28 d'abril

BEAT LUQUESI, DEL III ORDE

Memòria lliure

Luquesi nasqué a prop de Siena (Toscana, Itàlia), vers l'any 1181. De jove va seguir la carrera de les armes, però després es va dedicar al comerç. Il·luminat per la gràcia de Déu, distribuí els seus béns entre els pobres i, segons es diu, fou el primer a vestir l'hàbit del Terç Orde de sant Francesc, juntament amb la seva esposa Buonadonna. Sobresortí per la seva

Apèndix, 28 d'abril

caritat vers el proïsme, per la seva pobresa, humilitat i austeritat. Va morir, gairebé octogenari, vers l'any 1260.

Comú d'homes sants.

Ofici de lectura

SEGONA LECTURA

Dels escrits espirituals de la beata Àngela de Foligno, religiosa

(Autobiografia e scritti della beata Àngela de Foligno, edició Pulignani, Città di Castello 1932, núms. 161-162, pp. 266-268)

La pobresa de Crist és el model per a la nostra vida

El primer home caigué perquè va anar contra la pobresa, i és gràcies a la pobresa que ens ha aixecat i salvat el segon Adam, Crist, Déu-Home. La pitjor pobresa és la ignorància, i per ignorància es perden tots els qui cauen i cauran.

Per això és necessari que els fills de Déu s'elevin i ressegueixin per la pobresa contrària. L'exemple d'aquesta pobresa, ens el dóna el mateix Fill de Déu i Home, Jesucrist. Certament, fou una pobresa inefable tenir amagada la seva potència i la seva noblesa divina:

es va deixar blasfemar, escarnir, infamar, empresonar, tragar d'ací d'allà, flagel·lar i crucificar; mostrava només la feblesa humana.

Aquesta pobresa seva ha d'ésser un model per a la nostra vida. Hem de treure exemple d'aquesta pobresa, no perquè haguem d'amagar un poder que no tenim, sinó perquè cal que manifestem i reconeguem totes les nostres flaqueses.

D'aquesta pobresa, en tenim un altre exemple en la Verge i Mare de Déu, la qual de manera clara ens ha estat mestra en la resposta que va pronunciar davant el misteri de l'Anunciació, quan va confessar que pertanyia a la nostra nissaga humana corrupta, definint-se en aquella frase: "Sóc l'esclava del Senyor", expressió d'autèntica humilitat i de menyspreu. Aquesta pobresa és sempre molt agradable a Déu.

També en trobem un model perfecte en el nostre gloriós Pare sant Francesc, que va rebre de Déu una llum especial que li feia comprendre aquesta pobresa. En efecte, Francesc fou inundat d'aquesta llum divina, de manera que pogué seguir un camí ben seu i mostrar-lo als altres: el camí de la pobresa completa. En cap altre sant no trobo una manera tan singular que em mostri el camí del Llibre de la Vida, és a dir, el model de la vida d'Aquell que és Déu i Home, Jesucrist. Ni conec altre sant que fixés tant els seus ulls sobre aquest model, ja que ell que no apartava mai de Jesús els ulls de la seva ànima. I això es féu palès fins i tot en la seva

Apèndix, 28 d'abril

carn mortal. I perquè fra Francesc es fixà totalment en Ell, s'omplí d'una gran saviesa, i d'aquesta saviesa n'omplí el món sencer, i encara n'omple.

RESPONSORI

R. Vosaltres, que ho heu deixat tot i heu vingut amb mi, * Rebreu cent vegades més i posseireu la vida eterna, al·leluia.

V. Nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós. ¿Què ens tocarà? * Rebreu.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Feliços els pobres en l'esperit, el Regne del cel és per a ells, al·leluia.

Oració

Oh Déu, que féreu resplendir per les obres de caritat i de pietat el beat Luquesi, després de cridar-lo a penitència: feu, per la seva intercessió i exemple, que donem fruits de conversió i que abundem sempre en bones obres. Per nostre Senyor Jesucrist.

Apèndix, 28 d'abril i 4 de maig

Vespres

Càntic de Maria, ant. Sigueu compassius, com ho és el vostre Pare, al·leluia.

Dia 4 de maig

BEAT CEFERÍ GIMÉNEZ “EL PELÉ”, DEL III ORDE

Memòria lliure

Ceferí Giménez Malla nasqué l'any 1861 a Benavent de Lleida. De jove havia contret matrimoni a l'estil gitano amb Teresa Giménez, i en 1912 formalitzaren la seva unió segons el ritu catòlic. Poc després començà a freqüentar l'església fins a convertir-se en un cristià modèlic. Portat pel seu zel apostòlic i per l'amor al proïsme, reunia els nens gitanos i no gitanos per explicar-los alguns passatges de la Bíblia i les principals oracions. L'any 1926 es féu terciari franciscà. Amb l'esclat de la guerra civil, l'any 1936, fou detingut durant el mes de juliol. Després fou martiritzat, tenint el rosari entre les mans, a Barbastre, juntament amb altres sacerdots, religiosos i laics. Fou beatificat pel papa Joan-Pau II el 4 de maig de 1997.

Comú d'un màrtir.

Apèndix, 4 de maig

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del Decret *Ad Gentes*, sobre l'activitat missionera de l'Església, del Concili Vaticà II (n. 12)

La caritat cristiana s'estén a tothom

La presència dels fidels en els grups humans ha d'ésser vivificada per la caritat amb què ens va estimar Déu, el qual vol que ens estimem els uns als altres amb el mateix amor.

Verament la caritat cristiana s'estén a tots sense distinció de raça, condició social o religió i no cerca cap guany ni agraïment. Com Déu ens estimà amb amor gratuït, així també els fidels, portats per la seva caritat, han de preocupar-se de l'home com a tal estimant-lo amb aquell mateix afecte amb què Déu va intentar de guanyar-se'l. Doncs així com Crist recorria totes les ciutats i poblets guarint tota mena de malures i malalties com a prova de la vinguda del Regne de Déu, així l'Església mitjançant els seus fills es barreja amb els homes de tota condició, però especialment amb els pobres i afligits i de bona gana es gasta per ells. Pren part en llurs alegries i dolors, coneix els anhels i obscuritats de la vida i pateix amb ells en les angoixes de la mort. Als qui cerquen la pau desitja de

respondre'ls en diàleg fratern i oferir-los la pau i la llum de l'Evangeli.

Que treballin els fidels cristians i col·laborin amb tots els altres en la recta ordenació dels problemes econòmics i socials. Que es consagrin amb especial sol·licitud a l'educació dels infants i dels adolescents en escoles de tota mena que han de considerar no solament com un mitjà excel·lent de formació i promoció de la joventut cristiana, sinó al mateix temps com un servei de la més alta qualitat als homes, molt en especial a les nacions en progrés de desenvolupament de cara a l'elevació de la dignitat humana i a la preparació d'ujes condicions més humanes. Que procurin prendre part, a més, en els esforços d'aquests pobles que, lluitant contra la fam, la ignorància i les malalties s'esforcen a establir unes condicions millors de vida i a consolidar la pau en el món. Mitjançant aquesta activitat plagui als fidels d'aportar la seva prudent col·laboració a les iniciatives que promouen les institucions públiques i privades, els governs, els òrgans internacionals, les diverses comunitats cristianes i les religions no cristianes.

L'Església no vol de cap manera ficar-se en el govern de la comunitat terrena. No s'atribueix altra autoritat que la de servir, amb l'ajuda de Déu, els homes amb caritat i fidelitat.

Els deixebles de Crist, íntimament units als altres homes en la seva vida i treball tenen l'esperança de poder-los oferir un veritable testimoni de Crist i de

Apèndix, 4 de maig

poder treballar per la salvació d'ells, fins i tot on no poden anunciar plenament el Crist. Perquè no cerquen únicament el progrés i la prosperitat material dels homes ans promouen la seva dignitat i unió fraterna amb l'ensenyament de les veritats religioses i morals que Crist va il·luminar amb la seva llum i d'aquesta manera faciliten de mica en mica un més perfecte acostament a Déu. Amb això els homes són ajudats a aconseguir la salvació per l'amor envers Déu i els germans i comença a brillar el misteri de Crist en qui aparegué l'home nou que fou creat segons Déu i en qui es revela la caritat de Déu.

RESPONSORI

Flp.2, 3-4; 1 Tes 5, 14-15

R. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres. * Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres, al·leluia.

V. Feu-vos càrrec dels febles, tingueu paciència amb tots; que tothom procuri sempre el bé dels altres i de la comunitat. * Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres, al·leluia.

L'oració, com a Laudes.

Apèndix, 4 i 13 de maig

Oració

Oh Déu, que heu concedit al beat Ceferí Giménez, el gitano “El Pelé”, de confessar la seva fe fins a vessar la sang per Crist: susciteu en l’Església, congregada entre tots els pobles, testimonis valents de la veritat evangèlica que lliurin la seva vida al servei dels germans. Per nostre Senyor Jesucrist.

Dia 13 de maig

SANT PERE REGALAT, PREVERE, DEL I ORDE

Memòria lliure

Nasqué a Valladolid. Entrà a l’Orde franciscà i fou ordenat sacerdot. Va promoure entre els seus germans la fidel observança de la Regla. Una gran penitència i una contemplació altíssima eren els seus distintius. Fou un exemple d’abnegació i d’amor a l’Eucaristia. Tenia una atenció particular per als malalts, sobretot leprosos. Va morir a l’Aguilera (Burgos) l’any 1456. Fou canonitzat per Benet XIV.

Comú de pastors.

Apèndix, 13 de maig

Ofici de lectura

LECTURA SEGONA

Del *Tractat de l'oració i meditació*, de sant Pere d'Alcàntara.

(Aviso 8: Rialp 1977, pp. 141-146).

*La contemplació és trobar l'afecte i el sentiment
que es busquen i fruit-los en silenci*

Procurem unir la meditació amb la contemplació: que l'una sigui un graó per a pujar a l'altra. Meditar és considerar amb estudi i atenció les coses divines, passar d'unes a altres, per moure el nostre cor a algun afecte i sentiment d'elles. Contemplar és haver trobat l'afecte i el sentiment que es buscaven i estar amb repòs i silenci fruit d'ells, amb la simple vista de la veritat. Per això diu un sant doctor que la meditació es fa amb treball i amb fruit, i la contemplació sense treball i amb fruit; l'una cerca, l'altra troba; l'una discorre i fa consideracions, l'altra s'acontenta amb la simple vista de les coses perquè té ja l'amor i el gust d'elles; finalment, l'una és mitjà i l'altra és fi; l'una és camí i moviment, l'altra és terme d'aquest camí i moviment.

D'aquí es dedueix una cosa molt comuna: que, així com cessen els mitjans quan s'aconsegueix el fi i en arribar a port cessa la navegació, també quan l'home,

mitjançant el treball de la meditació, arriba al repòs i al gust de la contemplació ha de cessar d'aquella pietosa i esforçada indagació i fruit d'aquell afecte que se li dóna, sigui afecte d'amor o d'admiració o d'alegria o quelcom semblant. Per això aconsella un doctor que tan bon punt l'home se sent inflamar per l'amor de Déu ha d'abandonar tots aquests raonaments i pensaments, per molt elevats que semblin, i no perquè siguin dolents sinó perquè aleshores són impeditius d'un altre bé major; i això no és altra cosa que cessar el moviment quan s'ha arribat a terme i deixar la meditació per la contemplació, la qual cosa es pot fer al final de tot exercici, després de la petició de l'amor de Déu, car, com diu el Savi, "val més el final de l'oració que el seu començament".

Fes reposar, doncs, la memòria i fixa-la en Nostre Senyor, tot considerant que estàs a la seva presència. No especulis aleshores coses particulars sobre Déu. Acontenta't amb el coneixement que d'ell tens per la fe i estimula la voluntat i l'amor, ja que és aquí on es troba el fruit de tota la meditació. Recull-te dintre de tu mateix en el centre de la teva ànima, on hi ha la imatge de Déu, i estigues atent a ell, com qui escolta algú que parla des d'una torre alta o com si el tinguessis dintre el teu cor i com si en tot el món no hi hagués altra cosa sinó només ella i només ell. Hom ha d'oblidar-se fins i tot d'un mateix i del que fa, car, com deia un dels Pares,

Apèndix, 13 de maig

“aquella és perfecta oració si el que prega no pensa ni que està pregant”.

I no solament al final de l'exercici, sinó també a la meitat o a qualsevol moment que ens toqui aquesta calma espiritual, hem de fer pausa i fruit d'aquest benefici, i tornar després al nostre treball un cop acabat de digerir i gustar aquell tast. Però allò que l'ànima sent en aquell instant, allò que frueix de llum, satisfacció, caritat i pau que rep no es pot pas explicar amb paraules: és la pau que sobrepassa tot sentit, és la major felicitat que en aquest moment es pugui tenir.

Hi ha gent tan presa per l'amor de Déu que, tot just han començat a pensar en ell, se'ls fon el cor recordant el seu sant nom. N'hi ha d'altres que, no solament en l'exercici de l'oració sinó fora d'ell, van tan absorts en Déu i amarats d'ell, que s'obliden de tot i de si mateixos. Quan l'ànima sigui presa d'aquesta manera –i en qualsevol punt que estigui de l'oració– que de cap manera no ho aparti, car, com diu sant Agustí, “s'ha de deixar l'oració vocal quan alguna vegada aquesta pugui ésser impediment per a la devoció, i així mateix s'ha de deixar la meditació quan impedeixi la contemplació”.

RESPONSORI

Jm 2,5; Mt 19,21

R. Déu ha elegit els pobres d'aquest món per a fer-los rics en la fe i hereus del Regne * Que prometé als qui l'estimen (**T.P.** al·leluia).

V. Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres i tindràs un tresor en el cel. * Que prometé als qui l'estimen (**T.P.** al·leluia).

L'oració, com a Laudes.

Laudes

Càntic de Zacaries, ant. Va vessar torrents de gràcia al poble de Déu, assolí la meta de perfecció i el Senyor el revestí de glòria i d'honor. * Que prometé als qui l'estimen (**T.P.** al·leluia).

Oració

Déu totpoderós, vós concedíreu al vostre servent sant Pere Regalat, home mortificat en la carn, el do de la contemplació; concediu-nos, per la seva intercessió, el goig de contemplar-vos eternament. Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

Càntic de Maria, ant. Va caminar segons l'esperit mentre vivia en la carn i, superant els desigs terrenals, el seu esperit i el seu cor eren sempre fits en Déu (**T.P.** al·leluia).

Apèndix, 22 de juny

Dia 22 de juny

SANTS JOAN FISHER, BISBE, I TOMÀS MORE, MÀRTIRS, DEL III ORDE

Memòria lliure

Joan Fisher, nascut l'any 1469, estudià teologia a Cambridge (Anglaterra) i rebé l'orde sacerdotal. Fou creat bisbe de Rochester, visqué austerament, pastor egregi del seu ramat, que visitava amb freqüència. Escriví llibres contra els errors del seu temps.

Tomàs More nasqué l'any 1477, i acabà els estudis a Oxford. Contragué matrimoni i tingué un noi i tres noies. Fou canceller de l'Estat. Escriví sobre el govern recte dels Estats i sobre la defensa de la religió.

Els dos sants foren condemnats a mort pel rei Enric VIII per haver-se negat a reconèixer la dissolució del matrimoni reial. Joan Fisher fou executat el 22 de juny de l'any 1535. Tomàs More el 6 de juliol del mateix any. Durant l'empresonament de Fisher, el papa Pau III el nomenà cardenal de la santa Església romana.

Tot segons el Calendari Romà universal.

Dia 4 de juliol

**SANTA ISABEL DE PORTUGAL,
PRINCESA DE CATALUNYA-ARAGÓ,
DEL III ORDE**

Memòria lliure

Isabel era filla del príncep Pere, el futur Pere III, rei d'Aragó i comte de Barcelona; era, per conseqüent, néta de Jaume I. Nasqué l'any 1271. Essent molt jove, fou donada en matrimoni al rei de Portugal, i tingué dos fills. Aguantà amb fortalesa moltes vexacions i dificultats, pregant i exercint obres de misericòrdia. A la mort del seu marit, distribuí el seu patrimoni als pobres i prengué l'hàbit del Tercer Orde franciscà. Morí l'any 1336, mentre signava les paus entre el seu fill i el seu gendre.

Tot segons el Calendari Romà universal.

23 de juliol

**SANTA BRÍGIDA, RELIGIOSA,
DEL III ORDE**

Festa

Brígida nasqué a Suècia l'any 1303. Contragué matrimoni molt joveneta i tingué vuit fills, que educà molt bé. S'allistà en el Tercer Orde franciscà i, després de la mort del seu marit, intensificà la seva ascési, sense mudar d'estat. Més endavant fundà un Orde religiós i s'encaminà a Roma. Fou exemple de grans virtuts per a tothom. Emprengué, per penitència, diverses peregrinacions i escriví moltes obres on explica les pròpies experiències místiques. Morí a Roma l'any 1373. Joan-Pau II la proclamà Patrona d'Europa.

Tot segons el Calendari Romà universal.

**SALMS PER ALS LAUDES
DE LES SOLEMNITATS I FESTES**

Salm 62, 2-9

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. *
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor, *
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari *
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida; *
per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir *
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor, *
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo, *
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat, *
i sóc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós, *
em sosté la vostra mà.

Càntic: Dn 3, 57-88.56

Beneïu el Senyor totes les criatures, *
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu-lo, àngels del Senyor, *
beneïu, cels, el Senyor.
Beneïu el Senyor, aigües de l'espai, *
beneïu-lo, estols del Senyor.
Beneïu el Senyor, sol i lluna, *
beneïu-lo, estrelles del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosades, *
beneïu-lo, tots els vents.
Beneïu el Senyor, foc i calor, *
beneïu-lo, freds i gelades.
Beneïu el Senyor, rosades i gebre, *
beneïu-lo, glaç i freds.
Beneïu el Senyor, neus i geleres, *
beneïu-lo, dies i nits.
Beneïu el Senyor, llum i tenebres, *
beneïu-lo, núvols i llamps.

Que la terra beneeixi el Senyor, *
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons, *
vegetació de la terra, beneeix-lo.
Beneïu, fonts, el Senyor, *
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins, *
beneïu-lo, tots els ocells. ./.

Beneïu el Senyor, feres i ramats, *
canteu-li lloances per sempre.

Beneïu el Senyor, tots els homes, *
beneeix-lo, poble d'Israel.

Beneïu-lo, sacerdots del Senyor, *
beneïu-lo, servents del Senyor.

Beneïu el Senyor, sants i humils de cor, *
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo,

Beneïu el Senyor, Hananies, Azaries i Misael, *
canteu-li lloances per sempre.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant, *
cantem-li lloances per sempre.

Sou beneït, Senyor, al firmament del cel. *
Glòria i lloança per sempre.

A l'acabament d'aquest càntic no es diu Glòria al Pare.

Salm 149

Canteu al Senyor un càntic nou, *
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.

Se sent fel·lç Israel del qui l'ha creat, *
s'alegren del seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant, *
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares. ./.

Salm de laudes

Perquè el Senyor estima el seu poble, *
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria, *
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu, *
tenen a les mans espases de dos talls,

per fer justícia entre els pobles, *
per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita, *
és la glòria reservada als qui l'estimen.

**SALMÒDIA COMPLEMENTÀRIA
PER A TÈRCIA, SEXTA I NONA**

Sèrie I (Tèrcia)

Salm 119

Clamo al Senyor en la meva desgràcia, *
i ell em respon.
Defenseu-me, Senyor, dels llavis mentiders, *
de la llengua impostora.

¿Què et donarà Déu a mans plenes,
llengua impostora? †
Les fletxes del guerrer, ben esmolades, *
i brases de ginesta.

Ai de mi, que he de viure a Mósoc, *
exiliat als campaments de Quedar.
Fa massa temps que jo he de viure *
amb els qui no volen pau.
Jo els parlo de pau i de justícia, *
i ells pensen en la guerra.

Salmòdia complementària : tèrcia

Salm 120

Alço els ulls a les muntanyes: *
¿d'on em vindrà l'ajuda?
L'ajuda em vindrà del Senyor, *
del Senyor que ha fet el cel i la terra.

Que no deixi relliscar el teu peu, *
ni s'adormi el qui et guarda.
El guardià d'Israel mai no s'adorm, *
sempre vigila.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor t'empara *
al teu costat mateix.
De dia el sol no et farà mal, *
ni la lluna de nit.

El Senyor et guarda de tota desgràcia, *
et guarda la vida.
El Senyor guarda tots els teus passos *
ara i per tots els segles.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir: *
«Anem a la casa del Senyor.»
Ja han arribat els nostres peus, *
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda, *
conjunt harmoniós;
és allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor, †
a complir l'aliança d'Israel, *
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia, *
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem: *
«Que visquin segurs els qui t'estimen,
que sigui inviolable la pau dels teus murs, *
la quietud dels teus merlets.»

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: *
«Que hi hagi pau dintre teu. »
Per la casa del Senyor el nostre Déu, *
et desitjo la felicitat.

Salmòdia complementària : sexta

Sèrie II (Sexta)

Salm 122

A vós que teniu el tron dalt del cel, *
aixeco els meus ulls.

Com l'esclau té els seus ulls posats *
en les mans del seu amo,

com l'esclava té els seus ulls *
en les mans de la mestressa,
tenim els ulls en el Senyor, el nostre Déu, *
fins que s'apiadi de nosaltres.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, *
estem saturats de menyspreu.

La nostra ànima n'està ben saturada, †
dels escarnis dels altius, *
del menyspreu dels insolents.

Salm 123

Si el Senyor no hagués estat a favor nostre, †
—que respongui el poble d'Israel—, *
si el Senyor no hagués estat a favor nostre,
quan els homes intentaven assaltar-nos, †
ens haurien engolit de viu en viu: *
tan gran era la fúria que portaven. ---

Salmòdia complementària : sexta

Quan la riuada ens vingué a sobre, †
ens hauria passat la inundació *
més amunt del coll,
més amunt del coll ens hauria passat *
la crescuda de les aigües.

Beneït sigui el Senyor, *
que no ens deixa caure a les seves dents.
Hem salvat la vida com l'ocell que fugí †
del llaç dels caçadors. *
S'ha trencat el llaç, i tots hem fugit.

El nostre auxili és el nom del Senyor, *
del Senyor que ha fet el cel i la terra.

Salm 124

El qui confia en el Senyor mai no caurà. *
És com Sió, incommovible, ferm per sempre.

Jerusalem està envoltada de muntanyes. †
És així com el Senyor envolta el seu poble, *
ara i per tots els segles.

El ceptre injust no pesarà més
sobre la terra del justos, *
no fos que els justos donin la mà
als qui fan el mal. ---

Salmòdia complementària : sexta i nona

Senyor, feu feliços els bons *
i els rectes de cor.
Però el qui es desvien per camins tortuosos, †
el Senyor se'ls endurà amb els malfactors. *
Pau a Israel!

Sèrie III (Nona)

Salm 125

Quan el Senyor renovà la vida de Sió *
ho crèiem un somni;
la nostra boca s'ompli d'alegria, *
de crits i de rialles.

Els altres pobles es deien: «És magnífic *
el que el Senyor fa a favors d'ells.»
És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, *
amb quin goig ho celebrem!

Renoveu la nostra vida, Senyor *
com l'aigua renova l'estepa del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls *
criden de goig a la sega.

Sortien a sembrar tot plorant, *
emportant-se la llavor;
i tornaran cantant d'alegria, *
duent a coll les seves garbes.

Salm 126

Si el Senyor no construeix la casa, *
és inútil l'afany dels constructors.

Si el Senyor no guarda la ciutat, *
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tan de matí, *
i aneu tan tard a reposar,
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes. *
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor, *
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves *
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

feliç l'home que se n'omple el buirac: †
si discuteix amb algú davant la gent, *
no haurà de retirar-se avergonyit.

Salm 127

Feliç tu, fidel del Senyor, *
que vius seguint els seus camins.

Menjaràs del fruit del teu treball, *
seràs feliç i tindràs sort.
La teva esposa fruitarà com una parra, *
dins la intimitat de casa teva; ---

Salmòdia complementària : nona

veuràs els fills com plançons d'olivera *
al voltant de la taula.
És així com els fidels del Senyor *
seran beneïts.

Que el Senyor et beneeixi des de Sió. †
Que tota la vida puguis veure *
prosperar Jerusalem.
Que puguis veure els fills dels teus fills. *
Pau a Israel!

HIMNE I CÀNTICS

Ofici de lectura

HIMNE OH DÉU, US LLOEM

Oh Déu, us lloem,
    Senyor, us glorifiquem.
    Oh Pare etern, tota la terra us venera.

Tots els àngels,
    els querubins i els serafins
    no cessen mai d'aclamar-vos:

Sant, sant, sant és el Senyor,
    Déu de l'univers.
    El cel i la terra són plens
    de la majestat de la vostra glòria.

El cor gloriós dels Apòstols,
    l'estol venerable dels profetes,
    l'exèrcit esclatant dels màrtirs
    us donen lloança. ---

Himne i càntics

Per tota la terra la santa Església us proclama:

Pare d'immensa majestat,
Fill únic veritable i adorable,
Esperit Sant, protector.

Oh Crist, vós sou el Rei de la glòria.

Vós sou el Fill etern del Pare.
Vós, en fer-vos home per alliberar els homes,
no defugíreu d'entrar en el si de la Verge.
Vós, vençut l'agulló de la mort,
obríreu als creients el Regne del cel.

Vós seieu a la dreta de Déu,
en la glòria del Pare.

I creiem que un dia retornareu com a jutge.

Us demanem, doncs,

que socorregueu els vostres servents
que heu redimit amb la vostra sang preciosa.

Feu que siguem comptats

en el nombre dels vostres sants,
en la glòria eterna.

Aquesta última part es pot ometre:

Senyor, salveu el vostre poble
i beneïu la vostra heretat. ---

Sigueu el seu pastor,
preneu-lo sempre als vostres braços.

Us beneïm dia rere dia
i lloem per sempre el vostre nom.

Senyor, digneu-vos a guardar-nos avui lliures de pecat.

Senyor, tingueu pietat de nosaltres, tingueu pietat.

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.

En vós, Senyor, m'emparo,
que mai no quedi confós.

Laudes

CÀNTIC EVANGÈLIC

Lc 1, 68-79

El Messies i el seu Precursor

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, *
ha visitat el seu poble i l'ha redimit.
Fa s'aixequi un salvador poderós *
a la casa de David, el seu servent,
com ho havia anunciat, de temps antic, *
per boca dels seus sants profetes. ---

Himne i càntics

Així ens salva, alliberant-nos dels enemics, *
de les mans dels qui ens volen mal,
mogut per l'amor que el fa fidel als nostres pares,
i pel record de l'aliança santa,
que jurà al nostre pare Abraham,

prometent de concedir-nos que, sense por, †
lliures dels enemics, li donem culte *
amb santedat i justícia tota la vida.

I a tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim, †
perquè aniràs al davant del Senyor *
a preparar els seus camins.

Faràs saber al poble que li ve la salvació, †
el perdó dels seus pecats, *
per l'amor entranyable del nostre Déu.

Perquè ens estima, ens visitarà un sol,
que ve del cel, †
per il·luminar els qui viuen a la fosca,
a les ombres de la mort, *
i guiar els nostres passos per camins de pau.

Glòria al Pare i al Fill *
i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre *
i pels segles dels segles. Amén.

Vespres

CÀNTIC EVANGÈLIC

Lc 1, 46-55

La meva ànima celebra el Senyor

La meva ànima magnifica el Senyor, †
el meu esperit celebra Déu que em salva, *
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions †
em diran benaurada, *
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant, †
i l'amor que té als qui creuen en ell *
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents: *
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli *
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres, *
i els rics se'n tornen sense res. ---

Himne i càntics

Ha protegit Israel, el seu servent, *
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham *
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill *
i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre *
i pels segles dels segles. Amén.

ÍNDEX ALFABÈTIC

- Agatàngel i Cassià: 7 d'agost
Agnès d'Assís: 19 de novembre
Agnès de Praga: 2 de març
Andreu-Jacint Longhin: 26 de juny
Àngel d'Acari: 31 d'octubre
Àngela de Foligno: Apèndix, 4 de gener
Àngela Mèrici: Apèndix, 27 de gener
Anicet Koplin i companys: 16 de juny
Antoni de Pàdua: 13 de juny
Apol·linar de Posat: 2 de setembre
Astorch (Maria-Àngela): 2 de desembre
Aureli de Vinalesa: 26 de setembre
Baptista Varano: 30 de maig
Basílica d'Assís (Dedicació): 24 de maig
Beatriu de Silva: 17 d'agost
Benet d'Urbino: 30 d'abril
Berard i companys: 16 de gener
Bernardí de Siena: 20 de maig
Bernat de Corleone: 12 de gener
Bernat d'Offida: 23 d'agost
Bonaventura: 15 de juliol
Bonaventura Gran: 11 de setembre
Brígida: Apèndix, 23 de juliol
Cassià (Agatàngel): 7 d'agost
Caterina de Bologna: 9 de maig
Ceferí Giménez "El Pelé": Apèndix, 4 de maig

Índex alfabètic

- Clara d'Assís: 11 d'agost
Clara (Troballa del cos): 23 de setembre
Coleta: 7 de febrer
Commemoració de Tots els Difunts de l'Orde
Franciscà: 25 de novembre
Concepció Immaculada de santa Maria, Verge:
8 de desembre
Cunegunda: 23 de juliol
Conrad de Parzham: 21 d'abril
Crispí de Viterbo: 19 de maig
Dedicació de la Basílica de sant Francesc, a Assís:
24 de maig
Dedicació de la pròpia església: 30 d'octubre
Dídac-Josep de Cadis: 5 de gener
Difunts de l'Orde (Commemoració): 25 de novembre
"Divina Pastora" (Mare del Diví Pastor):
pp. 105-117
Domènec: 8 d'agost
Elisabet d'Hongria: 17 de novembre
Estigmes (Impressió): 17 de setembre
Feliu de Cantalice: 18 de maig
Fèlix de Nicosia: 2 de juny
Fidel de Sigmaringen: 24 d'abril
Florida Cèvoli: 12 de juny
Francesc d'Assís, N.S. Pare: 4 d'octubre
Francesc-Antoni Fasani: 28 de novembre
Francesc-Maria de Camporosso: 19 de setembre
Francesc Solano: 14 de juliol

Índex alfabètic

- Gil d'Assís: Apèndix, 23 d'abril
Honorat Kozminski de Biala: 14 d'octubre
Ignasi de Làconi: 11 de maig
Ignasi de Santhià: 22 de setembre
Immaculada (Concepció): 8 de desembre
Impressió dels Estigmes del Nostre Pare sant Francesc:
17 de setembre
Innocenci de Berzo: 28 de setembre
Isabel de Portugal: Apèndix, 4 de juliol
Isabel (Elisabet d'Hongria): 17 de novembre
Jacinta Mariscotti: 30 de gener
Jaume de Ghazir: 26 de juny
Jaume de La Marca: 28 de novembre
Jeremies de Valàquia: 8 de maig
Joan de Capestrano: 23 d'octubre
Joan Duns Scot: 8 de novembre
Joan Fisher i Tomàs More: Apèndix, 22 de juny
Joan-Lluís, Protasi i Sebastià: 18 d'agost
Joan-Maria Vianney: Apèndix, 4 d'agost
Joan XXIII, Apèndix, 11 d'octubre
Josefina Leroux: 22 d'octubre
Josep de Copertino: 18 de setembre
Josep de Leonessa: 4 de febrer
Josep Tous d'Igualada: 27 de maig
Leopold d'Alpandere: 9 de febrer
Leopold Màndiç de Castelnuovo: 12 de maig
Leonard de Porto Maurizio: 26 de novembre

Índex alfabètic

- Llorenç de Bríndisi: 21 de juliol
Lluís, bisbe: 19 d'agost
Lluís, rei: 25 d'agost
Lluïsa de Savoia: 24 de juliol
Marc d'Aviano: 13 d'agost
Mare de Déu dels Àngels, de la Porciúncula:
2 d'agost
Mare del Bon Pastor: pp. 105-117
Margarida de Cortona: 16 de maig
Maria-Àngela Astorch: 2 de desembre
Maria-Jesús Macià i companyes: 25 d'octubre
Maria-Magdalena Martinengo: 27 de juliol
Maria-Teresa Kowalska: 28 de juliol
Maximilià-Maria Kolbe: 14 d'agost
Nicolau de Gàsturi: 8 de juny
Nicolau Tàveliç i companys: 14 de novembre
Nom de Jesús: 3 de gener
Pasqual Bailon: 17 de maig
Pau Miki (Pere Baptista): 6 de febrer
"Pelé" (Ceferí Giménez): Apèndix, 4 de maig
Pere Baptista i companys : 6 de febrer
Pere d'Alcàntara : 19 d'octubre
Pere Regalat : Apèndix, 13 de maig
Pius de Pietrelcina : 23 de setembre
Pius X : Apèndix, 21 d'agost
Porciúncula : Mare de Déu dels Àngels : 2 d'agost
Protasi (Joan-Lluís i Sebastià) : 18 d'agost

Índex alfabètic

Ramon Llull : 27 de novembre
Roc de Montpeller : Apèndix, 16 d'agost
Salomé de Cracòvia : 18 de novembre
Salvador d'Horta : 18 de març
Sants (Tots els Sants de l'Orde): 29 de novembre
Sebastià (Joan-Lluís i Protasi) : 18 d'agost
Serafí de Montegranaro : 13 d'octubre
Tomàs More (Joan Fisher) : 22 de juny
Tots els Sants de l'Orde Franciscà : 29 de novembre
Troballa del cos de santa Clara d'Assís: 23 de setembre
Verònica Giuliani: 10 de juliol
Violant: 12 de juny